

376 1
๘ ๗ ๓ ๑
๘ ๘

๘

ปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปของ
มหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามที่คณะของผู้บริหาร
อาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิต

ปริญญานิพนธ์
ของ
ศรีนวล แก้วแพรก

๘๗๗
๘ ๖ ๑

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ธันวาคม ๒๕๒๗
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๘

158559

ปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปของ
มหาวิทยาลัยรามคำแหงตามทัศนะของผู้บริหาร
อาจารย์ นักศึกษาและบัณฑิต

บทคัดย่อ
ของ
ศรีนวล แก้วแพรง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ธันวาคม 2527

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปของมหาวิทยาลัยรามคำแหงตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิต

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ กลุ่มผู้บริหารของมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 63 คน กลุ่มอาจารย์ผู้สอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหงจำนวน 174 คน กลุ่มนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2527 จำนวน 499 คน และกลุ่มบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาประจำปีการศึกษา 2525 จำนวน 469 คน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าถามกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป การวิเคราะห์ข้อมูลใช้คะแนนเฉลี่ยและการวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างกลุ่มตัวอย่าง

ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาและบัณฑิตมีความเห็นโดยส่วนรวมเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ผู้บริหารมีความเห็นว่าปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป และปัญหาด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านอื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย อาจารย์มีความเห็นว่าปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปและปัญหาด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านอื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย นักศึกษามีความเห็นว่าปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปและปัญหาด้านการบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านอื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย และบัณฑิตมีความเห็นว่าปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป และปัญหาด้านการบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านอื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

สำหรับความต้องการการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปนั้น ผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิต มีความต้องการในระดับปานกลางทุกด้าน

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิต โดยส่วนรวมพบว่า มีปัญหาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาในแต่ละด้าน พบว่า กลุ่มที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีดังนี้

ด้านความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป นักศึกษามีปัญหาแตกต่างจาก อาจารย์ และบัณฑิต

ด้านเนื้อหาวิชาของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป นักศึกษามีปัญหาแตกต่างจาก บัณฑิต

ด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป อาจารย์ และนักศึกษา มีปัญหาแตกต่างจากบัณฑิต

ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป นักศึกษามีปัญหาแตกต่างจากอาจารย์ และบัณฑิต

ด้านการบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ผู้บริหาร และอาจารย์ มีปัญหาแตกต่างจากนักศึกษาและบัณฑิต

เมื่อเปรียบเทียบความต้องการ การเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปตามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิต โดยส่วนรวมไม่พบว่ามีความต้องการแตกต่างกัน

เมื่อเปรียบเทียบความต้องการในแต่ละด้าน พบว่า ด้านเนื้อหาวิชาของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป นักศึกษามีความต้องการแตกต่างจากบัณฑิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่พบว่ามีความต้องการแตกต่างกัน

PROBLEMS AND NEEDS FOR GENERAL EDUCATION INSTRUCTION
AT RAMKHAMHAENG UNIVERSITY AS PERCEIVED BY
ADMINISTRATORS, INSTRUCTORS, STUDENTS,
AND GRADUATES

AN ABSTRACT
BY
SRINUAL KAOPRAG

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University
December 1984

The purpose of this thesis was to study and compare problems and needs of General Education instruction at Ramkhamhaeng University, as perceived by the administrators, instructors, students and graduates of the university.

The samples were taken from 63 administrators of Ramkhamhaeng University, 174 General Education instructors, 499 sophomore year students of academic year B.E. 2527 and 469 graduates of academic year B.E. 2525.

As for the method of study, the researcher had used rating scale questionnaires to ask the samples about problems and needs of General Education instruction. The analysis of data was done through the mean scores and the analysis of variance among the samples.

The results of the study revealed that in general the administrators, instructors, students and graduates of the university considered the problems and needs of General Education instruction at intermediate level. When each category was considered, the administrators rated the problems in organizing instruction and in measurement and evaluation of instruction at intermediate level, whereas other problems were at the minimum. The instructors viewed that the problems in organizing instruction and in measurement and evaluation of instruction

were intermediate while others were at the minimum. In views of the students, the problems of organizing instruction, curriculum administration and academic services were intermediate, whereas other problems were at the minimum. The graduates viewed that the problems of organizing instruction, measurement and evaluation, and curriculum administration and academic services were all at intermediate level while others were at the minimum.

As for the needs of General Education instruction the administrators, instructors, students and graduates rated the needs in general and in each category at intermediate level.

When comparing the problems of General Education instruction in general, it was found that the opinions of administrators, instructors, students and graduates, were significantly different at .05 level.

As for each category of the problems the results of the comparison showed the following pairs as significantly different at .05 level -

In the objectives of General Education, the students had different problems from the instructors and graduates.

In the content of General Education, the students had different problems from the graduates.

In the organization of General Education instruction, the instructors and students had different problems from the graduates.

In the measurement and evaluation of instruction, the students had different problems from the instructors and graduates.

In curriculum administration and academic services, the administrators and instructors had different problems from the students and graduates.

When comparing the needs concerning General Education instruction in general, the opinions of the administrators, instructors, students and graduates were not different. But when each category was compared, it was found that in the needs of the content of General Education, the students differed from the graduates significantly, while in the other categories, there were no significant differences.

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปของมหาวิทยาลัยรามคำแหงตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิต

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ กลุ่มผู้บริหารของมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 63 คน กลุ่มอาจารย์ผู้สอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหงจำนวน 174 คน กลุ่มนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2527 จำนวน 499 คน และกลุ่มบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาประจำปีการศึกษา 2525 จำนวน 469 คน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าถามกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป การวิเคราะห์ข้อมูลใช้คะแนนเฉลี่ยและการวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างกลุ่มตัวอย่าง

ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาและบัณฑิตมีความเห็นโดยส่วนรวมเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ผู้บริหารมีความเห็นว่าปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป และปัญหาด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านอื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย อาจารย์มีความเห็นว่าปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปและปัญหาด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านอื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย นักศึกษามีความเห็นว่าปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปและปัญหาด้านการบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านอื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย และบัณฑิตมีความเห็นว่าปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป และปัญหาด้านการบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านอื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

สำหรับความต้องการการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปนั้น ผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิต มีความต้องการในระดับปานกลางทุกด้าน

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิต โดยส่วนรวมพบว่า มีปัญหาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาในแต่ละด้าน พบว่า กลุ่มที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีดังนี้

ด้านความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป นักศึกษามีปัญหาแตกต่างจาก อาจารย์ และบัณฑิต

ด้านเนื้อหาวิชาของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป นักศึกษามีปัญหาแตกต่างจาก บัณฑิต

ด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป อาจารย์ และนักศึกษา มีปัญหาแตกต่างจากบัณฑิต

ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป นักศึกษามีปัญหาแตกต่างจากอาจารย์ และบัณฑิต

ด้านการบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ผู้บริหาร และอาจารย์ มีปัญหาแตกต่างจากนักศึกษาและบัณฑิต

เมื่อเปรียบเทียบความต้องการ การเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปตามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิต โดยส่วนรวมไม่พบว่ามีความต้องการแตกต่างกัน

เมื่อเปรียบเทียบความต้องการในแต่ละด้าน พบว่า ด้านเนื้อหาวิชาของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป นักศึกษามีความต้องการแตกต่างจากบัณฑิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่พบว่ามีความต้องการแตกต่างกัน

PROBLEMS AND NEEDS FOR GENERAL EDUCATION INSTRUCTION
AT RAMKHAMHAENG UNIVERSITY AS PERCEIVED BY
ADMINISTRATORS, INSTRUCTORS, STUDENTS,
AND GRADUATES

AN ABSTRACT
BY
SRINUAL KAOPRAG

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University
December 1984

The purpose of this thesis was to study and compare problems and needs of General Education instruction at Ramkhamhaeng University, as perceived by the administrators, instructors, students and graduates of the university.

The samples were taken from 63 administrators of Ramkhamhaeng University, 174 General Education instructors, 499 sophomore year students of academic year B.E. 2527 and 469 graduates of academic year B.E. 2525.

As for the method of study, the researcher had used rating scale questionnaires to ask the samples about problems and needs of General Education instruction. The analysis of data was done through the mean scores and the analysis of variance among the samples.

The results of the study revealed that in general the administrators, instructors, students and graduates of the university considered the problems and needs of General Education instruction at intermediate level. When each category was considered, the administrators rated the problems in organizing instruction and in measurement and evaluation of instruction at intermediate level, whereas other problems were at the minimum. The instructors viewed that the problems in organizing instruction and in measurement and evaluation of instruction

were intermediate while others were at the minimum. In views of the students, the problems of organizing instruction, curriculum administration and academic services were intermediate, whereas other problems were at the minimum. The graduates viewed that the problems of organizing instruction, measurement and evaluation, and curriculum administration and academic services were all at intermediate level while others were at the minimum.

As for the needs of General Education instruction the administrators, instructors, students and graduates rated the needs in general and in each category at intermediate level.

When comparing the problems of General Education instruction in general, it was found that the opinions of administrators, instructors, students and graduates, were significantly different at .05 level.

As for each category of the problems the results of the comparison showed the following pairs as significantly different at .05 level -

In the objectives of General Education, the students had different problems from the instructors and graduates.

In the content of General Education, the students had different problems from the graduates.

In the organization of General Education instruction, the instructors and students had different problems from the graduates.

In the measurement and evaluation of instruction, the students had different problems from the instructors and graduates.

In curriculum administration and academic services, the administrators and instructors had different problems from the students and graduates.

When comparing the needs concerning General Education instruction in general, the opinions of the administrators, instructors, students and graduates were not different. But when each category was compared, it was found that in the needs of the content of General Education, the students differed from the graduates significantly, while in the other categories, there were no significant differences.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจาศูนย์นิติและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

.....ประธาน
.....กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
.....กรรมการ
.....กรรมการ

งานวิจัยฉบับนี้

ได้รับเงินอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือจากผู้ช่วยศาสตราจารย์
ดร.ชมพันธุ์ ภูษธร ณ อุษยา อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน
ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการพัฒนาหลักสูตรและการสอน และผู้ช่วยศาสตราจารย์สมสร
วงษ์น้อย อาจารย์สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนคริน
ทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่ได้รับเป็นประธานและกรรมการปริญญานิพนธ์ และได้ให้
คำปรึกษาแนะนำและตรวจแก้ไขตลอดระยะเวลาที่ดำเนินการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัย
จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตร สิ้นศิริ รองอธิการบดี
ฝ่ายกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หัวหน้าแผนกวิชาการอุดมศึกษา ซึ่ง
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาของนิสิตวิชาเอกการอุดมศึกษา และได้ให้คำแนะนำเป็นอย่างดี
มาตลอดระยะเวลาในการศึกษาในสถาบันแห่งนี้ ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ลัดดาวัลย์
เกษมเนตร ที่ได้อนุเคราะห์ในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์เป็นอย่างดี
และขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร.สมสุข ชีระพิจิตร ที่ได้รับเป็นกรรมการสอบ
วิทยานิพนธ์

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ให้ทุนอุดหนุนในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
และขอขอบคุณท่านผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาและบัณฑิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ให้
ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณรองศาสตราจารย์สุเมธ แก้วแพรง ที่ได้ให้กำลังใจในการทำวิจัย
ครั้งนี้เป็นอย่างดี

นอกจากนี้ยังมีบุคคลอื่น ๆ อีกหลายท่านที่ไม่สามารถกล่าวนามได้ทั้งหมดที่มี
ส่วนช่วยเหลือให้การสนับสนุนและให้กำลังใจในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณทุกท่าน
เป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ศรีนวล แก้วแพรง

บทที่

หน้า

1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้	4
	ความสำคัญของการศึกษาครั้งนี้	5
	ขอบเขตของการศึกษาครั้งนี้	5
	คำจำกัดความศัพท์เฉพาะ	7
	สมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้	9
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	30
3	วิธีการดำเนินการวิจัย	34
	การเลือกกลุ่มตัวอย่าง	34
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	35
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	38
	การวิเคราะห์ข้อมูล	38
4	ผลการศึกษาค้นคว้า	43
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	43
	ตอนที่ 1 ลำดับความมากน้อยของปัญหาและความต้องการใน การเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิต	44
	ตอนที่ 2 การทดสอบสมมติฐาน	83

บทที่	หน้า
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	94
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	94
กลุ่มตัวอย่าง	94
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	94
การวิเคราะห์ข้อมูล	95
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	95
อภิปรายผล	98
ข้อเสนอแนะ	110
บรรณานุกรม	114
ภาคผนวก	120

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากร กลุ่มตัวอย่างและแบบสอบถามที่ได้รับคืน ตามสถานภาพ	35
2 ปัญหาความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิต	45
3 ปัญหาเนื้อหาวิชาของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิต	49
4 ปัญหาการจัดการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิต	52
5 ปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน วิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามทัศนะ ของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิต	56
6 ปัญหาการบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการหลักสูตร วิชาพื้นฐานทั่วไป ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามทัศนะของ ผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิต	60
7 สรุปปัญหาการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง	64
8 ความต้องการด้านความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิต	66

17	เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของปัญหาเป็นรายคู่ ด้านเนื้อหาวิชาของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัย รามคาแหง	87
18	เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของปัญหาเป็นรายคู่ ด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัย รามคาแหง	88
19	เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของปัญหาเป็นรายคู่ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ในมหาวิทยาลัยรามคาแหง	89
20	เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของปัญหาเป็นรายคู่ ด้านการบริหารหลักสูตรและการบริหารวิชาการหลักสูตรวิชา พื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคาแหง	90
21	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ของคะแนนเฉลี่ยความถี่ของการเกี่ยวกับการเรียนการสอน วิชาพื้นฐานทั่วไป ในมหาวิทยาลัยรามคาแหง ตามทักษะของ ผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา และบุคลากร	91
22	เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของภาพก่อนการ เป็นรายคู่ ด้านเนื้อหาวิชาของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ในมหาวิทยาลัยรามคาแหง	93
23	ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม เกี่ยวกับปัญหาคำถามความมุ่งหมาย ของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคาแหง	137
24	ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาคำถามเกี่ยวกับวิชาของ หลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคาแหง	138

25	คำอธิบายจำแนกของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาด้าน การจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง	139
26	คำอธิบายจำแนกของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาด้านการ วัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง	140
27	คำอธิบายจำแนกของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาด้านการบริหาร หลักสูตร และการบริการวิชาการหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง	141
28	คำอธิบายจำแนกของแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการด้าน ความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปใน มหาวิทยาลัยรามคำแหง	142
29	คำอธิบายจำแนกของแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการด้าน เนื้อหาวิชาของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัย รามคำแหง	143
30	คำอธิบายจำแนกของแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการด้านการจัด การเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ..	144
31	คำอธิบายจำแนกของแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการด้าน การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง	145

32	ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้งการค่าน การบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการหลักสูตรวิชา พื้นฐานทั่วไป ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง	146
33	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาในการเรียน การสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป	147
34	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้งการไข การเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป	148

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	แสดงการจัดหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปแบบวิธีแยก	22
2	แสดงการจัดหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปแบบวิธีคูกุขนาน	23

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันชั้นสูงของสังคมมีจุดมุ่งหมายสำคัญในการจัดการศึกษา คือ การมุ่งสร้างสรรคนกำลังคนในระดับวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง มุ่งพัฒนาความเป็นคนให้เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม มีความรอบรู้ สามารถนำความรู้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ทั้งแก่ตนเองและส่วนรวม แต่ปัจจุบันเท่าที่เป็นอยู่สถาบันอุดมศึกษาทั้งหลายต่างก็ตระหนักว่า บัณฑิตมีความรู้แคบ ๆ เพราะมุ่งเรียนแต่วิชาการ หรือวิชาเฉพาะสาขา ขาดความรู้ที่จะเข้าใจผู้อื่น ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงหันมาเน้นการศึกษาเพื่อพัฒนาความเป็นคนที่สมบูรณ์ ควบคู่ไปกับการศึกษา เพื่อพัฒนากำลังคน นักการศึกษาต่างก็ยอมรับว่าการพัฒนาบุคคลให้มีความเป็นคนโดยสมบูรณ์ขึ้นนั้น จะกระทำได้โดยการให้การศึกษาวិชาพื้นฐานทั่วไป (General Education) ซึ่งจะทำให้คนมีสติปัญญากว้างขวาง รู้จักคิดอย่างมีเหตุผลและมีความรู้สมเป็นปัญญาชน

วิชาพื้นฐานทั่วไปมีเนื้อหาที่เป็นความรู้รวมทั้งกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาจัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนมีทัศนะที่กว้างไกล ไม่คิดแคบอยู่แต่ในสาขาวิชาชีพของตน มีความรับผิดชอบสร้างเสริมคุณธรรมค่านิยมต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างให้เป็นคนที่สมบูรณ์ขึ้น และสามารถประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ไพฑูรย์ สินลารัตน์ 2522 : 29)

จากความสำคัญของวิชาพื้นฐานทั่วไปดังกล่าว ทบวงมหาวิทยาลัยจึงได้กำหนดให้วิชาพื้นฐานทั่วไปเป็นองค์ประกอบสำคัญของหลักสูตรอุดมศึกษาในระดับปริญญาตรี ดังที่ ชมพันธุ์ ฤกษ์ ฌ อุษยา (ชมพันธุ์ ฤกษ์ ฌ อุษยา 2525 : 11) ได้กล่าวว่า

จุดมุ่งหมายของวิชาพื้นฐานทั่วไป กำหนดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้กว้าง เข้าใจตนเอง ผู้อื่นและสังคม เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะได้ปฏิบัติงานได้ดีขึ้น และสามารถดำรงตนอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งในประเทศไทย จึงได้จัดวิชาพื้นฐานทั่วไปไว้ในหลักสูตรปริญญาตรีทุกสาขาวิชา

มหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นมหาวิทยาลัยแบบตลาดวิชาเปิดสอนครั้งแรกในปี พ.ศ. 2514 ทั้งนี้โดยมีสาเหตุมาจากปัญหาการขาดแคลนสถานที่เรียนในระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย เพราะมหาวิทยาลัยต่าง ๆ มีสถานที่เรียนจำกัด ไม่สามารถรับผู้ที่เข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้ทั้งหมด จุดเริ่มต้นของการแก้ปัญหานี้เริ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2512 ได้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกลุ่มหนึ่ง ซึ่งนำโดย นายประมวล กุลมาตย์ ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อสภาผู้แทนราษฎร และสภาผู้แทนราษฎรได้รับหลักการพระราชบัญญัติดังกล่าว เมื่อได้พิจารณาปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติเสร็จแล้ว จึงได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหงในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 88 ตอนที่ 24 ลงวันที่ 2 มีนาคม 2514 ซึ่งมีผลเป็นกฎหมายสมบูรณ์ (มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2524 : 41 - 43)

มหาวิทยาลัยรามคำแหงได้ปฏิบัติหน้าที่เช่นเดียวกับสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ กล่าวคือ หาหน้าที่ผลิตบัณฑิตเพื่อออกไปรับใช้สังคมและประเทศชาติ, รวมทั้งเสริมสร้างให้นักศึกษาเป็นผู้ใหญ่ที่มีความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวม อย่างไรก็ตามนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหงก็ยังประสบกับปัญหาในค่านต่าง ๆ มาก ทั้งนี้จากการที่ได้มีผู้ศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงเท่าที่ผ่านมาพบว่า นักศึกษาประสบปัญหาหลายด้าน ทั้งในด้านการเรียนการสอน การคบเพื่อน และการปรับตัวสู่สังคมภายนอกเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว จึงเป็นผลทำให้บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ขาดคุณธรรมและความรับผิดชอบต่อในบางส่วน (ประภาศรี สุฉันทบุตร 2522 : 62 - 63)

ในด้านการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ผู้สอนส่วนใหญ่สอนในลักษณะเป็นพื้นฐานวิชาชีพ ซึ่งจัดเป็นวิชาเบื้องต้นมากกว่าการสอนแบบผสมผสาน เพื่อให้เป็นวิชาพื้นฐานทั่วไปโดยแท้จริง นอกจากนั้นความสนใจของผู้บริหารวิชาการที่มีต่อการปรับปรุงหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ยังมีน้อยอีกด้วย ดังจะเห็นได้จากตั้งแต่การก่อตั้งมหาวิทยาลัยรามคำแหง ในปี พ.ศ. 2514 จนถึงปัจจุบันยังไม่เคยมีการปรับปรุงหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปเลย ดังนั้น ลักษณะการจัดหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปจึงอยู่ในลักษณะกระจายกระจายอยู่ตามคณะวิชาต่าง ๆ ขาดการประสานงานร่วมกัน จึงมีผลทำให้การปรับปรุงหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปเป็นไปได้ยากและล่าช้า (มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2526 : 154 - 169)

เหตุผลอีกประการหนึ่งก็คือ กลุ่มผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาและบัณฑิตของมหาวิทยาลัยรามคำแหงยังมีความเข้าใจไขว่ไขว่ในปรัชญาและความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป เนื่องจากปรัชญาและความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปถูกกำหนดขึ้นอย่างกว้าง ๆ หลายรูปแบบ หลายลักษณะ แล้วแต่ความพอใจและความเข้าใจของสถาบันนั้น ๆ วิชาที่จัดสอนก็มีมากมายและมีความแตกต่างกันออกไป ซึ่งก็เป็นปัญหา ดังที่ประชุมในการประชุมทางวิชาการ เรื่องวิชาพื้นฐานทั่วไป ณ ศูนย์สารนิเทศ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ให้ข้อสังเกตไว้ถึงความล้มเหลวของการจัดหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป (พลสิทธิ์ หนูชูชัย 2523 : 306)

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่า การจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยรามคำแหงนั้น ยังไม่สอดคล้องตามจุดหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ดังนั้น เพื่อจะเอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปที่เหมาะสมกับสภาพที่เป็นจริง และเพื่อช่วยให้การผิวิตบัณฑิตเป็นไปดังที่พึงประสงค์ ผู้วิจัยจึงเห็นสมควรอย่างยิ่งที่จะได้สอบถามความคิดเห็นจากบุคคลที่กลุ่ม ซึ่งได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิตของมหาวิทยาลัยรามคำแหง

เกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป เพื่อจะได้นำความคิดเห็นของบุคคลทั้งสี่กลุ่มนี้มาเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในมหาวิทยาลัยรามคำแหง จะได้นำผลการวิจัยมาทำให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา ปรับปรุงหลักสูตร และจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

ในการศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรนั้น นักการศึกษาส่วนใหญ่ จะศึกษาองค์ประกอบของหลักสูตรในห้าด้านด้วยกัน คือ (วิชัย วงษ์ใหญ่ 2525 : 17 อ้างอิงมาจาก Tabla. n.d.)

1. ความมุ่งหมายของหลักสูตร
2. เนื้อหาวิชาในหลักสูตร
3. การจัดการเรียนการสอน
4. การวัดและประเมินผล
5. การบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการ

ดังนั้นการวิจัยนี้ ผู้วิจัยจึงศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิต ทั้งห้าด้านดังกล่าวข้างต้น

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า วิจัย ๑๔ ข้อ

1. เพื่อศึกษาทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิต ที่มีต่อปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปของมหาวิทยาลัยรามคำแหง
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิตที่มีต่อปัญหาในการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปของมหาวิทยาลัยรามคำแหง
3. เพื่อเปรียบเทียบทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิตที่มีต่อความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง

✓ ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

- ✓ 1. ผลของการศึกษาค้นคว้าใช้เป็นแนวทางในการวางนโยบายของผู้บริหารวิชาการเพื่อพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปของมหาวิทยาลัยรามคำแหงให้เหมาะสม และสอดคล้องตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้
- ✓ 2. ผลของการศึกษาค้นคว้าใช้เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ในการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. ผลของการศึกษาค้นคว้าใช้เป็นประโยชน์ต่ออาจารย์และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ในการจัดบริการทางวิชาการของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปให้เหมาะสม และสอดคล้องตามความต้องการ

✓ ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

- ✓ 1. ประชากร ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิตของมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีจำนวนทั้งสิ้น 60,032 คน ซึ่งจำแนกตามสถานภาพดังนี้คือ
 - 1.1 ผู้บริหาร หมายถึง ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ คณบดี รองคณบดี และหัวหน้าภาควิชาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2527
 - 1.2 อาจารย์ หมายถึง อาจารย์ประจำที่สอนวิชาพื้นฐานทั่วไปของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2527
 - 1.3 นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ลงทะเบียนเรียนในชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2527
 - 1.4 บัณฑิต หมายถึง นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่สำเร็จการศึกษาเป็นรุ่นที่ 9 ประจำปีการศึกษา 2525

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

2.1 ผู้บริหารมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ คณบดี รองคณบดี และหัวหน้าภาควิชา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2527 จำนวน 65 คน

2.2 อาจารย์ประจำที่สอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในคณะต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่กำลังปฏิบัติหน้าที่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2527 จำนวน 174 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย

2.3 นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ลงทะเบียนเรียนในชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2527 จำนวน 500 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย

2.4 บัณฑิตของมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่สำเร็จการศึกษาประจำปีการศึกษา 2525 ซึ่งเป็นบัณฑิตรุ่นที่ 9 ที่ได้รับพระราชทานปริญญาบัตรแล้ว และมีเอกสารที่จัดทำเป็นหนังสือรุ่น สามารถทราบที่อยู่ของบัณฑิตได้ จำนวน 500 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย

3. ตัวแปรที่จะศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งออกได้ดังนี้

- 3.1.1 ผู้บริหาร
- 3.1.2 อาจารย์
- 3.1.3 นักศึกษา
- 3.1.4 บัณฑิต

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะที่มีต่อปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ในด้าน

- 3.2.1 ความมุ่งหมายของหลักสูตร
- 3.2.2 เนื้อหาวิชาในหลักสูตร
- 3.2.3 การจัดการเรียนการสอน
- 3.2.4 การวัดและประเมินผล
- 3.2.5 การบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการ

คำจำกัดความศัพท์เฉพาะ

1. ผู้บริหาร หมายถึง ผู้บริหารในมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่กำลังปฏิบัติหน้าที่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2527 ได้แก่ อธิการบดี รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ คณบดี รองคณบดี และหัวหน้าภาควิชา
2. อาจารย์ หมายถึง อาจารย์ประจำที่สอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในคณะต่าง ๆ ที่กำลังปฏิบัติหน้าที่อยู่ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2527
3. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2527
4. บัณฑิต หมายถึง นักศึกษาที่เรียนจบหลักสูตรปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ประจำปีการศึกษา 2525 เป็นบัณฑิตรุ่นที่ 9 และได้รับพระราชทานปริญญาบัตรแล้ว
5. ทัศนะ หมายถึง ความคิดเห็นของผู้ที่ออกแบบสอบถามที่มีต่อปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปของมหาวิทยาลัยรามคำแหง
6. วิชาพื้นฐานทั่วไป หมายถึง วิชาที่จัดขึ้นเป็นกลุ่มวิชาบังคับ และ/หรือกลุ่มวิชาบังคับเลือก สำหรับนักศึกษาทุกคน โดยจัดสอนให้แก่ นักศึกษาทุกคนในมหาวิทยาลัยรามคำแหงตามเกณฑ์มาตรฐานทบวงมหาวิทยาลัย ว่าด้วยหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ในระดับปริญญาตรี ปี พ.ศ. 2525 ซึ่งได้แก่ หมวดวิชาต่าง ๆ ดังนี้
 - 6.1 หมวดวิชาสังคมศาสตร์
 - 6.2 หมวดวิชามนุษยศาสตร์
 - 6.3 หมวดวิชาภาษา
 - 6.4 หมวดวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์
7. ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป หมายถึง สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปที่ไม่พึงปรารถนา หรือไม่สอดคล้องกับหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิตในค่านต่าง ๆ ดังนี้

- 7.1 ความมุ่งหมายของหลักสูตร
- 7.2 เนื้อหาวิชาในหลักสูตร
- 7.3 การจัดการเรียนการสอน
- 7.4 การวัดและประเมินผล
- 7.5 การบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการ

8. ความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป หมายถึง ความประสงค์ และความมุ่งหวังเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิต ที่ต้องการให้จัดมีขึ้นในมหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อให้การเรียนการสอน วิชาพื้นฐานทั่วไปดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับหลักสูตร ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

- 8.1 ความมุ่งหมายของหลักสูตร
- 8.2 เนื้อหาวิชาในหลักสูตร
- 8.3 การจัดการเรียนการสอน
- 8.4 การวัดและประเมินผล
- 8.5 การบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการ

9. ความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป หมายถึง การศึกษาเนื้อหา ความรู้ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรอบรู้ มีคุณธรรม ศีลธรรมและจรรยา สามารถเข้าใจ ตนเองและผู้อื่นได้อย่างดี รู้จักเสียสละและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมปัจจุบันได้อย่าง มีความสุข

10. เนื้อหาวิชาในหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป หมายถึง การจัดสาระสำคัญของ วิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป เพื่อให้ผู้เรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตาม ความมุ่งหมายของหลักสูตร

11. การจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป หมายถึง สภาพการจัดดำเนินการ เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปตามสภาพที่เป็นจริง

12. การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป หมายถึง การกำหนดวิธีการวัดและประเมินผลในวิชาพื้นฐานทั่วไปแต่ละวิชา เพื่อปรับปรุงและพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

13. การบริหารหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป หมายถึง การจัดดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดหลักสูตรและการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง

14. การบริการวิชาการในหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป หมายถึง การให้ความสะดวกต่าง ๆ ทางด้านวิชาการ ที่จะเอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป เช่น การบริการของห้องสมุดและโสตทัศนูปกรณ์ต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป

สมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้ว่า

1. ผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิต มีทัศนะต่อปัญหาการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป แตกต่างกัน

2. ผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิต มีทัศนะต่อความต้องการการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

มหาวิทยาลัยมีความมุ่งหมายที่จะให้บัณฑิตประสบความสำเร็จในการนำวิชาชีพไปใช้ และสามารถดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข แต่บัณฑิตจะต้องนำความรู้ไปสัมพันธ์กับสังคมภายนอก ที่มีไต่จากรากแควงอยู่เฉพาะวิชาชีพของตน จึงจำเป็นต้องประสานความคิด ความเข้าใจให้สอดคล้องกัน มิให้มีผลกระทบไปในทางที่ไม่พึงปรารถนา การใช้ความรู้แต่ละแขนงวิชาชีพ จึงจะบรรลุผลไปด้วยดี

การศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้น เป็นการศึกษาที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนในสาขาวิชาที่สนใจ และมีความถนัด เพื่อนำความรู้ไปใช้ประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนั้นผู้ที่จบการศึกษาระดับอุดมศึกษาจะต้องเป็นผู้ที่ประกอบด้วยความรู้ คุณธรรม มีความรอบรู้ในสาขาวิชาอื่น ๆ เพียงพอที่จะนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้อย่างมีความสุข ดังนั้น หลักสูตรในระดับปริญญาตรีจึงประกอบด้วยสามส่วน คือ

1. หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป หมายถึง วิชาการที่ศึกษาทั่วไปที่ครอบคลุมรายวิชาต่าง ๆ ในกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ภาษา และวิทยาศาสตร์ กับคณิตศาสตร์ โดยให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต

2. หมวดวิชาเฉพาะด้าน หมายถึง วิชาแกน วิชาเฉพาะ และวิชาชีพ ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 48 หน่วยกิต ในกรณีหลักสูตรใดมีการจำแนกวิชาเฉพาะด้านออกเป็นวิชาเอก วิชาโท วิชาเอกต้องไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต และวิชาโทต้องไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต

3. หมวดวิชาเลือกเสรี หมายถึง วิชาใด ๆ ที่สถาบันอุดมศึกษาเปิดสอนและจัดให้เป็นวิชาเลือกเสรี และให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต (ทบวงมหาวิทยาลัย 2525 : 23 - 25)

การจัดหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปในปัจจุบัน สถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่สามารถจัดการเรียนการสอนให้บรรลุตามปรัชญาและจุดมุ่งหมายที่ควรจะเป็นได้ ทั้งนี้ เพราะบรรดาผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาต่างก็ยังไม่เข้าใจในเรื่องของวิชาพื้นฐานทั่วไปดีพอ ประกอบกับการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิชาพื้นฐานทั่วไปในประเทศไทยยังไม่ค่อยแพร่หลายนัก ส่วนในต่างประเทศนั้น แม้ว่าจะได้มีการศึกษาเรื่องวิชาพื้นฐานทั่วไปกันอย่างกว้างขวางมาเป็นเวลานานแล้วก็ตาม แต่ทว่าการวิจัยเรื่องปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปโดยเฉพาะยังไม่ปรากฏ ดังนั้น เพื่อให้เกิดประโยชน์ ผู้วิจัยจึงได้รวบรวมเรื่องราวของวิชาพื้นฐานทั่วไปจากการหา เอกสาร และผลงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งของไทยและต่างประเทศ มาจัดหมวดหมู่เข้าด้วยกัน แล้วนำเสนอตามลำดับความสำคัญดังต่อไปนี้

- ✓ 1. ความหมายและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป
 2. ความเป็นมาของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป
 3. รูปแบบการจัดหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป
 4. การบริหารหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป
 - ✓ 5. ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป
 6. ปัญหาการนำหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปไปใช้
 7. เกณฑ์การกำหนดหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปของทบวงมหาวิทยาลัย
- ดังมีรายละเอียดในแต่ละตอนดังต่อไปนี้

ความหมายและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป

วิชาพื้นฐานทั่วไปเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมักจะจัดสอนให้กับนักศึกษาทุกคน วิชาพื้นฐานทั่วไปประกอบด้วยหลายสาขาวิชา และมักมีวัตถุประสงค์ที่จะจัดประสบการณ์ร่วมกันให้กับนักศึกษาระดับปริญญาตรีทุกคน โดยจัด

เป็นวิชาพื้นฐานก่อนที่จะเรียนวิชาเฉพาะ (ชมพันธุ์ ฤๅชกร ๗ อุษยา 2525 : 2)

เกี่ยวกับความหมายของวิชาพื้นฐานทั่วไปนั้น แมคแกรธ (McGrath. 1948 : 8) ได้กล่าวว่า การศึกษาวิชาพื้นฐานทั่วไปมีหน้าที่เตรียมเยาวชนให้พร้อมที่จะเผชิญกับปัญหาของสังคมโดยรวม เช่น ปัญหาชุมชน ปัญหาการเมือง ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ตลอดจนปัญหาทางปรัชญา ความคิด ความเชื่อของบุคคล ซึ่งมีผลกระทบต่อส่วนรวม

วิจิตร ศรีสอาน (วิจิตร ศรีสอาน 2518 : 79) ได้ให้ความหมายของวิชาพื้นฐานทั่วไปว่า หมายถึง การศึกษาที่จำเป็นสำหรับทุกคน เป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อเป็นพลเมืองดี เป็นผู้มีความรู้และมีคุณธรรม

กิตติ จรรย์ยานนท์ (กิตติ จรรย์ยานนท์ 2526 : 1) ได้สรุปความหมายของวิชาพื้นฐานทั่วไปว่า คือส่วนประกอบที่เป็นความรู้ "ตามแนวกว้าง" ของหลักสูตรปริญญาตรี โดยปกติแล้วเป็นกลุ่มวิชาที่กำหนดให้นักศึกษาทั้งมหาวิทยาลัยได้เรียน เพื่อสร้างประสบการณ์อย่างเดียวกันให้กับทุกคน และเพื่อพัฒนาบุคคลให้เป็นผู้ที่สมบูรณ์

จากคำนิยามข้างต้น พอสรุปได้ว่า วิชาพื้นฐานทั่วไป หมายถึง การศึกษาที่จัดสำหรับทุกคนที่เรียนในระดับปริญญาตรี เพื่อให้มีพื้นฐานความรู้กว้างขวาง นอกเหนือจากวิชาชีพเฉพาะสาขาของตนเองให้เป็นผู้มีความคิดกว้างไกล มีวิจรรณญาณ รู้จักไตร่ตรอง มีความคิดสร้างสรรค์ มีคุณธรรม ศีลธรรมและจรรยา เข้าใจปัญหาของสังคม และมีจิตใจเสียสละ รู้จักปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดี และการใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่าในฐานะพลเมืองดี มีประสิทธิภาพ

ส่วนจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปนั้น มีผู้กล่าวไว้พอสรุปได้ คือ โคนันท์ (Conant. 1963 : 170) สรุปว่า วิชาพื้นฐานทั่วไปมีจุดมุ่งหมายช่วยให้ผู้ศึกษาเป็นผู้มีความคิดอิสระ เป็นผู้รอบรู้ เข้าใจสถานะตนเองในสังคมและในโลก

เมฮิว (Mayhew. 1967 222) ให้ความเห็นว่าจุดมุ่งหมายของวิชาพื้นฐานทั่วไปนั้น เพื่อให้ความรู้พื้นฐานแก่ผู้เรียน ในทุกสาขาวิชาโดยที่มีใช้ความรู้ทางวิชาชีพเฉพาะ แต่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนเป็นพลเมืองที่มีประสิทธิภาพ รู้จักใช้เวลาว่างอย่างมีคุณค่า การมีชีวิตครบครันอย่างมีคุณภาพ และมีการปรับตัวได้ดีในสังคม

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (Paatoon Sinlarat. 1976 136 - 146) ได้เสนอจุดมุ่งหมายของวิชาพื้นฐานทั่วไป สำหรับมหาวิทยาลัยไทยไว้สามประการ คือ

1. ให้ผู้เรียนมีทักษะเพื่อช่วยให้นักศึกษาได้พัฒนาทักษะพื้นฐาน สำหรับการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย และสำหรับการดำรงชีวิตที่ดีและมีประโยชน์
2. ให้ความเข้าใจ เพื่อให้นักศึกษาเข้าใจวิวัฒนาการขององค์การทางสังคมไทย และอิทธิพลของวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีต่อการพัฒนาองค์การ
3. ให้มีทัศนคติและความซาบซึ้งในจริยธรรม และค่านิยมทางสังคมในก้นความงามของศิลปะและธรรมชาติมีความรับผิดชอบในก้นศีลธรรมและจรรยา ตลอดจนวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตย

สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการศึกษาวิชาพื้นฐานทั่วไปนั้น ส่วนใหญ่จะกำหนดขึ้นให้สอดคล้องกับความหมายของวิชาพื้นฐานทั่วไป กล่าวคือ ให้ผู้เรียนมีความรู้ ความคิด และสติปัญญากว้างไกล มีคุณธรรม เข้าใจตนเองและผู้อื่นได้อย่างดี และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมปัจจุบันอย่างมีความสุข

ความเป็นมาของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป

การจัดหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ได้แนวคิดเริ่มแรกมาจากในสมัยกลาง ซึ่งเป็นยุคของการก่อกำเนิดมหาวิทยาลัย วิชาการที่ถือว่าเป็นส่วนประกอบสำคัญของการอุดมศึกษา คือ ศิลปศาสตร์เจ็ดประการ (Seven Liberal Arts) ซึ่งแบ่งออกเป็นสองระดับ คือ

ระดับแรก เรียกว่า Trivium มีสามวิชา คือ ไวยากรณ์ วาทศิลป์ และตรรกวิทยา

ระดับที่สอง เรียกว่า Quadrivium มีสี่วิชา คือ เลขคณิต เรขาคณิต การราศาสตร์และดนตรี

วิชาศิลปศาสตร์เจ็ดประการนี้ เป็นพื้นฐานสำคัญของการศึกษาวิชาชีพชั้นสูง เช่น กฎหมาย ศาสนศาสตร์ และแพทยศาสตร์ มีฐานะคล้ายกับวิชาการศึกษาทั่วไป หรือวิชาพื้นฐานในหลักสูตรอุดมศึกษาในปัจจุบัน (วิจิตร ศรีสอาน 2518 : 7 - 8)

หลักการและแนวคิดเรื่องวิชาพื้นฐานทั่วไป เริ่มตั้งแต่สมัยแรกที่มีมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกา แต่ปรากฏรูปแบบอย่างเช่นในปัจจุบันเมื่อประมาณปี ค.ศ. 1920 เนื่องจากนักการศึกษาหลายท่านมีความเห็นว่านักศึกษาใหม่ทุกคนควรได้ศึกษาปัญหาที่เกี่ยวกับปรัชญาต่าง ๆ สามารถที่จะร่วมรับรู้ความยุ่งยากของสถาบัน รวมทั้งรู้เรื่องราวทางวิทยาศาสตร์ที่มีอิทธิพลต่อชีวิตมนุษย์ และเน้นความเป็นมาของมนุษยชาติ ดังนั้น จึงจควรให้นักศึกษาทุกคนได้เรียนวิชาพื้นฐานทั่วไป รวมถึงการศึกษารายพระมตะวันตกโดยเฉพาะ คือ จริยศาสตร์ ศาสนา สังคมศาสตร์ ธรรมชาติวิทยา ประวัติศาสตร์ และวรรณคดี มหาวิทยาลัยแอมเฮอร์ส ได้สร้างวิชาชื่อ "สถาบันเศรษฐกิจและสังคม" (Social and Economic Institution) เป็นการบูรณาการวิชาสังคม อันนับได้ว่าเป็นรูปแบบแรกของวิชาพื้นฐานทั่วไป

ต่อมามหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด จัดวิชาพื้นฐานทั่วไป เพื่ออนุรักษ์แนวความคิดของเสรีชนในสังคมประชาธิปไตย โดยมุ่งให้การศึกษาและฝึกฝนผู้เรียนให้เป็นผู้ที่สมบูรณ์ มีประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม แนวคิดและการจัดสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปนี้ ได้แพร่หลายไปเป็นลำดับจนทั่วสหรัฐอเมริกา เหตุผลสำคัญประการหนึ่งที่สนับสนุนการ

แพร่หลายของวิชาพื้นฐานทั่วไปในสถาบันอุดมศึกษาของสหรัฐอเมริกา คือ การจัดวิชาพื้นฐานทั่วไป ทำให้การศึกษาเกิดความสมดุลขึ้น ทั้งนี้เนื่องมาจากการที่ผู้เรียนสาขาวิชาชีพจากัดตนเองอยู่ในวิชาชีพของตนเอง ทำให้ขาดแนวคิด และความรอบรู้ในสาขาวิชาอื่น ๆ แต่วิชาพื้นฐานทั่วไปจะพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้กว้างอย่างที่มีการศึกษาควรรู้ (Paitoon Sinlarat. 1976 : 20 - 54)

วิชาพื้นฐานทั่วไปนั้น เริ่มมาจากความต้องการที่จะแก้ไขแนวคิดที่เน้นทางวิชาเฉพาะจนเกินไป ประกอบกับความต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และปรับตัวเพื่อสามารถดำเนินชีวิตได้ควยวิถีทางปัญญา เพราะถือว่าบุคคลจะเรียนเพื่อประกอบอาชีพแต่เพียงอย่างเดียวยังไม่พอ แต่ควรเป็นพลเมืองที่ดี มีความเข้าใจสังคมและสามารถช่วยแก้ปัญหาของสังคมที่ตนเองมีส่วนร่วมและเผชิญอยู่ด้วย (Charter. 1946 : 3)

ความเป็นมาของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปในประเทศไทย

การจัดหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปในประเทศไทย เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2500 โดยคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ใช้ชื่อว่า หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป มีจำนวน 54 - 58 หน่วยกิต โดยจัดให้สัมพันธ์กับวิชาครูตลอดการศึกษาทั้ง 4 ปี ไ้กระบวนวิญญูประสงค์ไว้ว่า การศึกษาทั่วไปนี้เป็นหมวดวิชาที่มีวิญญูประสงค์ที่จะช่วยนักศึกษาให้มีพื้นความรู้ เพื่อเข้าใจสภาพแวดล้อม สังคม และการครองชีพประจำวันให้ดีขึ้น โดยจัดให้ศึกษาหลาย ๆ ด้าน เพื่อเป็นความรู้ประกอบอย่างกว้างขวางของครู เป็นรากฐานที่จะช่วยแก้ปัญหาชีวิตของตนเองได้อย่างดี สมเป็นบัณฑิตในสังคมประชาธิปไตยของประเทศไทย (คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2500 : 1)

ลักษณะของการจัดหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป เป็นแบบวิชาเบื้องต้นเป็นส่วนใหญ่ จะมีรายวิชาระดับสูงและรายวิชาสหวิทยาการอยู่บ้าง สาขาวิชาในหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปจัดอยู่ในสามสาขาวิชา คือ มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์ วิชาที่จัด เช่น ปรัชญา ภาษาไทย สังคมวิทยาเบื้องต้น เศรษฐศาสตร์สากลประยุกต์ ประมวลวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ ประมวลวิชาคณิตศาสตร์ พัฒนาการชุมชนไทย วิธีการใช้หนังสือและห้องสมุด เป็นต้น (คณะครูศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2500 : 6)

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เริ่มจัดหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ในปี พ.ศ. 2505 ในลักษณะวิชาผสมผสาน และวิชาเบื้องต้น โดยมีคณะศิลปศาสตร์เป็นหน่วยงานรับผิดชอบ จัดในสามสาขาวิชาเช่นเกี่ยวกับคณะครูศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีจำนวน 88 หน่วยกิต ภายหลังมีการคัดค้าน จากอาจารย์และนักศึกษาที่กังวลความตึงเครียดในวิชาพื้นฐาน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยอ้างว่าจำนวนหน่วยกิตของวิชาพื้นฐานทั่วไปมากเกินไป จึงได้จัดสอนเฉพาะในชั้นปีที่ 1 ต่อมาในปี พ.ศ. 2506 ได้ลดจำนวนหน่วยกิตลงเหลือ 50 หน่วยกิต (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2514 : 1 - 3)

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้เริ่มจัดวิชาพื้นฐานทั่วไปในรูปของวิชาเลือก โดยให้นักศึกษาเลือกวิชาอย่างน้อยหกหน่วยกิต จากคณะวิชาอื่น ๆ อีกสองคณะ (Chiangmai University Bulletin. 1972 - 1973 238)

ส่วนมหาวิทยาลัยรามคำแหงได้เริ่มจัดหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ในปี พ.ศ. 2514 ในลักษณะรายวิชาเดี่ยว โดยความรับผิดชอบของแต่ละคณะวิชา การจัดหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปในระยะแรกนั้นจัดในลักษณะของวิชาเบื้องต้นของวิชาเอกมากกว่าเป็นการจัดในลักษณะวิชาพื้นฐานทั่วไปโดยตรง จำนวนหน่วยกิตขึ้นอยู่กับที่ประชุมอนุกรรมการมหาวิทยาลัยจะเห็นชอบ ซึ่งแต่ละคณะจะจัดให้มีสัดส่วนใกล้เคียงกัน ต่อมาในปี พ.ศ. 2517 ทบวงมหาวิทยาลัยได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป บังคับใช้ทุกมหาวิทยาลัย

ดังนั้นพอสรุปได้ว่า ในปัจจุบันมหาวิทยาลัยรามคำแหงได้มีการจัดหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป สองลักษณะคือ ส่วนหนึ่งเป็นวิชาที่เป็นพื้นฐานของแต่ละสาขาวิชา และอีกส่วนหนึ่งเป็นการนำเอาวิชาที่สำคัญและจำเป็นสำหรับนักศึกษามาประยุกต์ให้เข้ากับสภาพของสังคมและนักศึกษามากยิ่งขึ้น (มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2526 : 1)

วิชาพื้นฐานทั่วไป เพิ่งได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางจากสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งในประเทศไทยนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2517 เป็นต้นมา เนื่องจากทบวงมหาวิทยาลัยได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นโดยกำหนดให้หลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรีจะต้องมีวิชาพื้นฐานทั่วไป และต่อมาทบวงมหาวิทยาลัยได้ปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรีใหม่ ในปี พ.ศ. 2525 โดยกำหนดให้มีวิชาพื้นฐานทั่วไปอย่างน้อย 30 หน่วยกิต ในสี่หมวดวิชา หมวดวิชาละไม่น้อยกว่าหกหน่วยกิต คือ หมวดวิชามนุษยศาสตร์ หมวดวิชาภาษา หมวดวิชาสังคมศาสตร์ และหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ (ทบวงมหาวิทยาลัย 2525 : 23 - 25)

รูปแบบการจัดหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป

รูปแบบของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป มีการจัดแตกต่างกันตามแต่ละสถาบันอุดมศึกษา แต่อาจแบ่งได้เป็นสามประเภท ตามลักษณะการจัด คือ

1. หลักสูตรแกน (Core curriculum) เป็นลักษณะหลักสูตรที่ใช้กันมาก แต่เดิมนิยมใช้หลักสูตรเนื้อหาวิชา โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะเตรียมให้ผู้เรียน ซึ่งมีความแตกต่างกัน ให้มีวิธีการแสวงหาความรู้ และมีความรับผิดชอบรวมทั้งมีความเข้าใจในปัญหาของสังคมร่วมกัน ในฐานะของสมาชิกสังคมประชาธิปไตย (Tanner and Tanner. 1975 : 481) การจัดหลักสูตรนี้จัดอย่างจากทรายวิชา แต่ก็ได้นำเนื้อหาที่กว้างขวางเชื่อมโยงกับชีวิตของผู้เรียนและมักจะประกอบด้วยรายวิชาที่เป็นสหวิทยาการบังคับสำหรับนักศึกษาทุกคน เช่น วิชาในสาขามนุษยศาสตร์ สาขาสังคมศาสตร์และสาขาวิทยาศาสตร์

หลักสูตรแบบแนบนี้ยังแบ่งได้เป็นสองแบบ คือ แบบแรก หลักสูตรจะกำหนดขอบเขตของปัญหา และกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ให้ แบบที่สอง อาจารย์และนักศึกษาจะช่วยกันกำหนดขอบเขตของปัญหา และกิจกรรมการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกาจะจัดหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปแบบแนบ การจัดหลักสูตรแบบนี้เหมาะสมสำหรับกลุ่มของนักศึกษาที่มีลักษณะคล้ายกัน แต่ต่างในกลุ่มนักศึกษาที่ต่างกัน หลักสูตรแบบแนบนี้จะเป็นการเรียนสิ่งที่ซ้ำกันของนักศึกษาที่เรียนเอง และยากเกินไปสำหรับนักศึกษาที่มีการเตรียมตัวน้อย (Levine. 1978 : 20)

2. หลักสูตรประเภทกระจายสัดส่วนรายวิชา (Distribution requirements) ลักษณะหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปแบบนี้จัดเพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรายวิชาอย่างน้อยที่สุดในสาขาวิชาที่ระบุไว้ เช่น มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย ที่แซนตาครูซ นักศึกษาทุกคนจะต้องเรียนวิชาพื้นฐานทั่วไปหกวิชา ซึ่งแบ่งเป็นวิชาในสาขามนุษยศาสตร์สองวิชา วิชาในสาขาสังคมศาสตร์สองวิชา และวิชาในสาขาธรรมชาติวิทยาสองวิชา การจัดหลักสูตรแบบกระจายสัดส่วนรายวิชาแบ่งเป็นสี่ลักษณะ คือ (ชมพันธุ์ ฤกษ์พร ณ อยู่ทยา 2525 : 7 - 8 อ้างอิงมาจาก Levine. 1978)

2.1 การกระจายสัดส่วนรายวิชาตามที่กำหนดให้ (Prescribed distribution requirements) การจัดหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปแบบนี้นิยมกันมากเป็นการจัดแบบผสมผสานกันระหว่างรายวิชาที่กำหนดให้ และวิชาเลือกที่นักศึกษาสามารถเลือกเรียนได้จากรายวิชาต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยระบุไว้ให้เป็นวิชาเลือก หรือวิชาเลือกที่มีจำนวนจำกัด ในสาขาวิชาที่ต้องการเรียน สถาบันอุดมศึกษาในสหรัฐอเมริกาใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปแบบนี้ร้อยละ 85

2.2 การกระจายสัดส่วนรายวิชาโดยกำหนดขั้นต่ำให้ (Minimally prescribed or "smorgasbord" distribution requirements) การจัดหลักสูตรแบบนี้ มีวิชาบังคับน้อยกว่า มีการเน้นในสาขาวิชาที่ควรจะต้องศึกษา เช่น ที่

วิทยาลัยเบเนนิงตัน นักศึกษาจะต้องเลือกเรียนวิชาหนึ่งในสี่สาขาวิชาจากทั้งหมดแปดสาขาวิชา สถาบันอุดมศึกษาในสหรัฐอเมริกาที่ใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปแบบนี้มีประมาณร้อยละ 60

2.3 การกระจายสัดส่วนรายวิชา โดยการแนะนำให้เรียน

(Recommended distribution guidelines) การจัดหลักสูตรแบบนี้คล้ายคลึงกับแบบที่สอง ต่างกันที่การจัดเป็นแบบไม่บังคับ นักศึกษามีทางเลือกโดยอาจจะเรียนให้ครบหรือไม่ครบตามหลักสูตรก็ได้ การจัดแบบนี้พบว่านักศึกษาไม่สนใจและส่วนมากไม่ได้ทำตามข้อเสนอแนะนี้ อย่างไรก็ตามนักศึกษาส่วนใหญ่ก็ได้เลือกวิชาเรียนกระจายอย่างใกล้เคียงสัดส่วนตลอดหลักสูตร สถาบันอุดมศึกษาในสหรัฐอเมริกาใช้หลักสูตรแบบนี้บ่อยกว่าร้อยละ 3

2.4 การจัดแบบอื่น ๆ นับว่าเป็นการจัดลักษณะใหม่ของหลักสูตรแบบกระจายสัดส่วนรายวิชา ซึ่งแตกต่างกับการจัดลักษณะเดิมที่เน้นรูปแบบมากกว่าเนื้อหาวิชา ตัวอย่างของโปรแกรมแบบใหม่นี้ ได้แก่ การจัดหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปแบบสมรรถฐาน (Competency or outcome - based general education-program) นักศึกษาต้องแสดงความรู้ความสามารถในแปดสาขาวิชา คือ ความรู้ทางศาสนา ค่านิยม การแสวงหาและการใช้ความรู้ ศิลปะและสุนทรียศาสตร์ สภาพแวดล้อมทางกายภาพและสังคม การสื่อสารควยวจา กิจกรรมพลศึกษาและสันตนาการ

3. หลักสูตรประเภทเลือกเสรี (Free electives) หลักสูตรลักษณะนี้จะไม่มีการกำหนดรายวิชาพื้นฐานทั่วไป นักศึกษาสามารถกำหนดวิชาพื้นฐานทั่วไปจากวิชาใดก็ได้ที่เขาเลือก หรือนักศึกษาอาจจะไม่เลือกวิชาพื้นฐานทั่วไปเลยก็ได้ การจัดหลักสูตรในลักษณะนี้ นักศึกษามีแนวโน้มที่จะเรียนวิชาเฉพาะเร็วขึ้น นักศึกษาอาจเลือกเรียนบางวิชานอกเหนือจากวิชาเอก แต่ส่วนมากมักจะเลือกเรียนในสาขาวิชาเอกของตนเอง เช่น นักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์ก็จะเลือกเรียนแต่วิชาทางวิทยาศาสตร์ หรือนักศึกษาทางมนุษยศาสตร์ก็จะเลือกเรียนวิชาอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ทางมนุษยศาสตร์น้อยมาก

การจัดหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปได้มีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนจากหลักสูตรแบบแกนไปเป็นแบบเลือกเสรีมากขึ้น ดังที่แบลคเบิร์น และคนอื่น ๆ (Blackburn and others. 1976 37) ได้ศึกษาการเปลี่ยนแปลงของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปเป็นสองระยะ คือ ระยะแรก จากการบังคับรายวิชาเป็นการกระจายสัดส่วนรายวิชา และระยะที่สอง จากการกระจายสัดส่วนรายวิชาเป็นการเลือกเสรี

ในปัจจุบัน แนวโน้มของการจัดหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปได้หันกลับไปเป็นหลักสูตรแบบแกนอีก เนื่องจากปัญหาการจัดหลักสูตรแบบเลือกเสรีนั้นทำให้ขาดความเชื่อมโยงในวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตร และทำให้วิชาพื้นฐานทั่วไปมีลักษณะกระจายและผิวเผิน จึงจำเป็นต้องจัดใหม่ให้ความเชื่อมโยงในวิชาต่าง ๆ และให้มีลักษณะร่วมกันของผู้ได้รับการศึกษา ในฐานะบัณฑิตโดยมีความเกี่ยวข้องกัน นอกจากนั้นบัณฑิตจะต้องมีความคิดกว้างไกล มองเห็นความสัมพันธ์ของคนที่มาอยู่ใกล้กัน เข้าใจว่าความต้องการและความจำเป็นของตนเองนั้นเกี่ยวข้องกับความต้องการและความจำเป็นของบุคคลอื่น ๆ อย่างไร ซึ่งจะต้องจัดในลักษณะของหลักสูตรแกน และต้องกำหนดให้ได้ว่าอะไรเป็นประสบการณ์ที่ทุกคนจะต้องมีร่วมกัน และประสบการณ์ที่ควรจะมีร่วมกัน ของทุกคนนั้น ส่วนไหนนักศึกษาควรจะได้ศึกษาเล่าเรียน (Foyer and Kaplan. 1977 24)

รายวิชาและเนื้อหาวิชาในหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป

ในปัจจุบันรายวิชาและเนื้อหาวิชาในหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปแบ่งได้เป็นสามประเภทใหญ่ ๆ ด้วยกัน คือ (Levine. 1978 18 - 19)

1. รายวิชาเบื้องต้น (Introductory disciplinary course)
จัดในลักษณะความรู้ทั่วไปเบื้องต้น โดยจัดเป็นรายวิชาเดี่ยว เช่น ชีววิทยาเบื้องต้น สังคมวิทยาเบื้องต้น การศึกษาเบื้องต้นเป็นลักษณะรายวิชาที่มีมากที่สุด

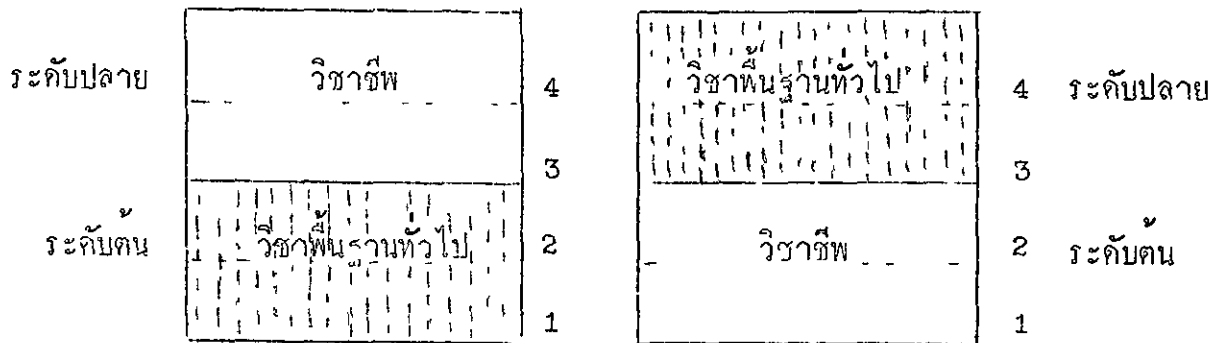
2. รายวิชาระดับสูง (Advanced disciplinary course)

หมายถึง รายวิชาเฉพาะในแต่ละสาขาวิชาที่จัดอยู่ในระดับสูงขึ้นไป ในสหรัฐอเมริกา มีการจัดรายวิชาในลักษณะนี้กว้างขวางมาก เช่น วิชาการแกะสลักของยุโรปและอเมริกา การศึกษาเรื่องเชลล์ การจัดหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปแบบนี้จะจัดกันมากในวิทยาลัยชุมชน

3. รายวิชาสหวิทยาการ (Interdisciplinary course)

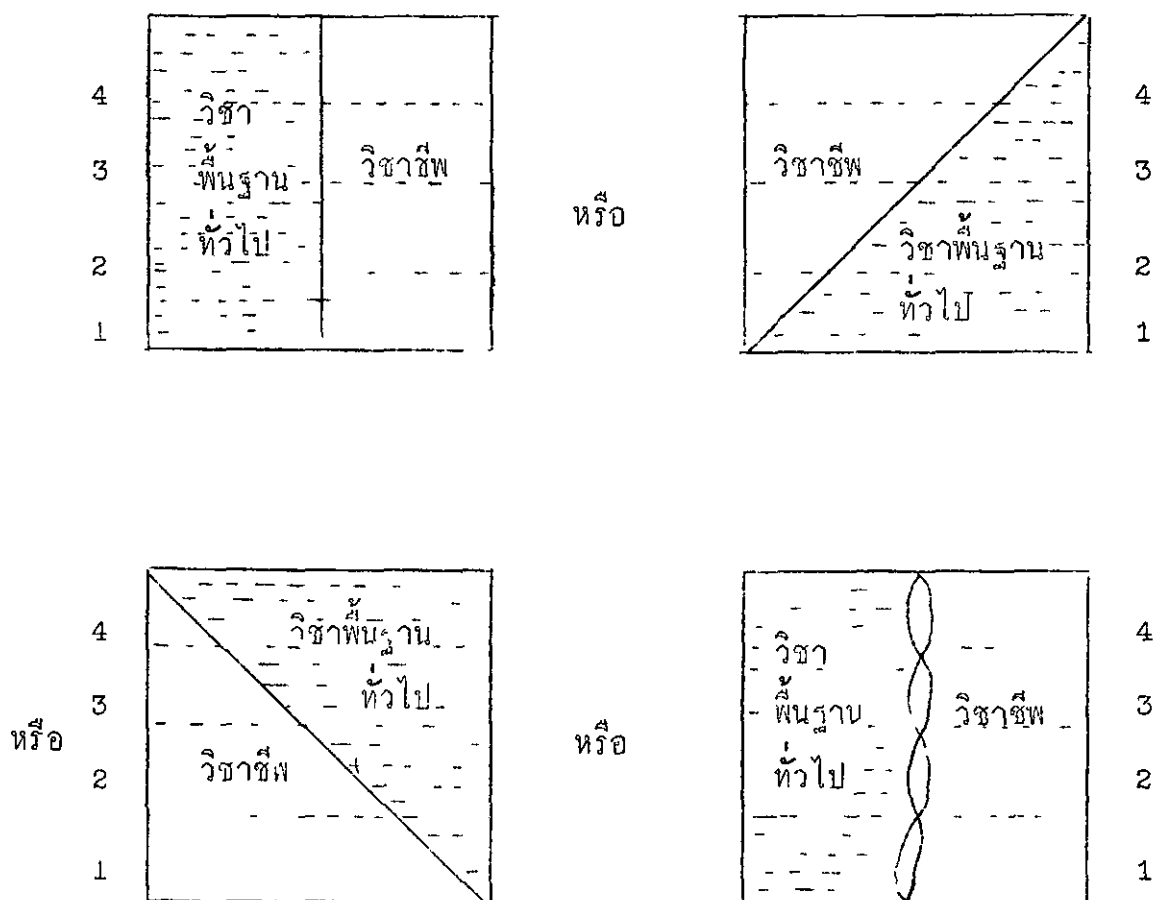
คือ รายวิชาที่เชื่อมโยงสาขาวิชาต่าง ๆ ตั้งแต่สองสาขาวิชาขึ้นไป มีความมุ่งหมายให้นักศึกษาเข้าใจความเชื่อมโยงของสาขาวิชาต่าง ๆ ที่มีต่อการศึกษาค้นคว้าและการแก้ปัญหา รวมทั้งวิถีทางที่วิชาเหล่านั้นจะสามารถเอื้อประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตในโลกปัจจุบันได้ วิชาแบบนี้ได้รับการยกย่องว่าเป็นลักษณะของวิชาพื้นฐานทั่วไปที่ควรจัดให้นักศึกษาได้เรียน

นอกจากนี้ วิจิตร ศรีสอาน (วิจิตร ศรีสอาน 2518 : 81 - 83) ได้กล่าวถึงวิธีการจัดหลักสูตร วิชาพื้นฐานทั่วไปว่าประมวลได้สามแบบคือ แบบหนังสืออมตวิทยา (Great Book Approach) แบบสหสัมพันธ์ระหว่างวิชา (Broad Interdisciplinary course) และแบบถือเอาความต้องการร่วมกันของผู้เรียนเป็นหลัก (Life adjustment or common needs of young adults) นอกจากนี้ยังมีการจัดหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปให้สัมพันธ์กับวิชาชีพ ซึ่งมีวิธีการจัดอยู่สองวิธี คือ จัดแบบแยก เป็นการจัดให้ผู้เรียนได้เรียนวิชาพื้นฐานทั่วไปก่อนหรือหลังวิชาชีพ ส่วนมากมักจะจัดในระดับต้นและระดับปลาย เช่น ถ้าหลักสูตรสองปี หลังเป็นระดับปลายก็อาจจะจัดให้เรียนวิชาพื้นฐานทั่วไปหรือวิชาชีพก่อนก็ได้ ในสองปีแรก และวิชาที่เหลืออีกสองปีหลัง ดังในภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ ๑ แสดงการจัดหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปแบบวิธีแยก

การจัดอีกวิธีหนึ่ง คือ การจัดแบบคู่ขนาน คือ จัดให้ผู้เรียนได้เรียนวิชาพื้นฐานทั่วไปคู่ขนานกันไปกับวิชาสี่หลักหลักสูตร เริ่มตนจากปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 อัตราส่วนระหว่างวิชาทั้งสองอาจแตกต่างกันไปแล้วแต่ความเหมาะสม (วิจิตร ศรีสอาน 2518 : 81 - 83) ทั้งในภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 แสดงการจัดหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปแบบวิธีคู่ขนาน

การบริหารหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป

แนวการบริหารหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป จากอดีตถึงปัจจุบันนั้น สรุปได้เป็นสามรูปแบบใหญ่ ๆ คือ (Paltoon Sinlarat. 1976 51 - 52)

1. การบริหารโดยแผนกวิชา รูปแบบนี้ใช้ในกรณีที่ควรจัดวิชาพื้นฐานทั่วไปเป็นแบบเบื้องต้น เช่น วิชาปรัชญาเบื้องต้น แผนกวิชาปรัชญาในคณะอักษรศาสตร์เป็นผู้จัด อาจารย์ผู้สอนจะเป็นอาจารย์ในแผนกวิชา และมักจะสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปเหมือนวิชาชีพ คือ มุ่งให้รายละเอียดแก่นักศึกษาเหมือนเตรียมเรียนวิชาชีพ ซึ่งจะไต่ลไม่ตรงกับ ความมุ่งหมายของวิชาพื้นฐานทั่วไป

2. การบริหารโดยคณะกรรมการวิชาพื้นฐานทั่วไป การบริหารรูปแบบนี้มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด จัดขึ้นเป็นแห่งแรกโดยเชื่อว่า จะบรรลุจุดมุ่งหมายของวิชาพื้นฐานทั่วไปได้ ในสถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งคณะกรรมการมีสิทธิเสนอแนะเพื่อให้รางวัลความก้าวหน้าทางวิชาการแก่อาจารย์ผู้สอนวิชาพื้นฐานทั่วไปด้วย การบริหารโดยคณะกรรมการนี้เหมาะสมกับยุคผลและสามารถปฏิบัติได้จริงเท่ากับการให้หัวหน้าแผนกวิชาเป็นผู้บริหาร

3. การบริหารโดยหน่วยงานอิสระ การบริหารรูปแบบนี้เป็นการบริหารที่ทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายของวิชาพื้นฐานทั่วไปอย่างแท้จริง เพราะเป็นหน่วยงานที่มีคณบดีหรือผู้อำนวยการเป็นประธาน มีคณะผู้ร่วมงาน อุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการจัดสอนและมีงบประมาณเป็นของตนเอง เป็นการบริหารแบบที่ประสบความสำเร็จมากกว่าแบบอื่น ๆ เพราะสามารถจัดวิชาที่เป็นบูรณาการได้อย่างสมบูรณ์และรับผิดชอบในการผสมผสานศาสตร์หลายสาขาเข้าด้วยกัน

ในการประชุมทางวิชาการเรื่องวิชาพื้นฐานทั่วไปของหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรีของทบวงมหาวิทยาลัยในประเทศไทยที่ประชุมได้เสนอรูปแบบการบริหารวิชาพื้นฐานทั่วไปในสามแบบนี้ โดยเสนอแนะว่า ควรจัดให้มีองค์การรับผิดชอบการพัฒนาหลักสูตรและการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป องค์การนี้อาจจัดในรูปหน่วยงานเฉพาะคณะกรรมการหรือมอบหมายให้คณะรับผิดชอบตามความเหมาะสมของแต่ละสถาบัน (ทบวงมหาวิทยาลัย

ปัจจุบันการบริหารหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปในประเทศไทยนั้น จักแตกต่างกันไปตามแต่ละสถาบัน แต่ยังคงครอบคลุมอยู่ในสามรูปแบบ เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย บริหารโดยให้มีหน่วยงานอิสระ เรียกว่า โครงการการศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ บริหารโดยคณะกรรมการวิชาพื้นฐานทั่วไป มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและมหาวิทยาลัยรามคำแหง ใช้คณะวิชาเป็นหน่วยบริหารงานหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ซึ่งเป็นรูปแบบของการบริหารแบบแผนวิชานั้นเอง

ปัญหาในการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป

1. ปัญหาของผู้สอน

ไพฑูรย์ สีนารัตน์ (ไพฑูรย์ สีนารัตน์ 2522 : 101 - 107) ได้สรุปลักษณะของผู้สอนในระดับอุดมศึกษาไว้สองลักษณะ คือ

1.1 ธรรมชาติของผู้สอน

1.1.1 ผู้สอนควรมีความรู้ในเนื้อหาวิชา รู้ถึงเหตุผลที่มาของความรู้ นั้น ๆ มองเห็นความสัมพันธ์และความสำคัญของวิชา รู้จักตัวผู้เรียน และรู้เรื่องการบริหารงานทั่วไป

1.1.2 ผู้สอนควรมีความรักและศรัทธาในตัวผู้เรียน มีความหวังดี และเต็มใจที่จะเห็นความก้าวหน้าของตัวผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้และความก้าวหน้าอย่างเต็มที่

1.1.3 ผู้สอนควรมีความสามารถในการดำเนินการสอนเป็นอย่างดี มีทักษะในการติดต่อสัมพันธ์ และเป็นที่ปรึกษาวิชาการได้เป็นอย่างดี

1.2 ลักษณะพิเศษของผู้สอน

1.2.1 ควรเป็นคนที่รู้จักคิด วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ ในบทเรียน ได้อย่างลึกซึ้ง

1.2.2 ควรเป็นผู้มีความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ต่าง ๆ สามารถชี้ให้ผู้เรียนนำสิ่งที่สอนไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

1.2.3 ควรเป็นผู้มีความสามารถในการโต้ตอบ ถกเถียง อภิปราย และมีเทคนิค วิธีการช่วยผู้ กระตุ้นเตือนให้ผู้เรียนได้โต้เถียงอย่างเต็มที่และจริงจัง เพราะผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาเป็นผู้ที่ประสบการณ์มีความคิดอ่านมาก จึงควรให้เขามีโอกาสได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่าง ๆ ร่วมกับผู้สอนได้อย่างเต็มที่

1.2.4 ผู้สอนควรมีเทคนิค ในการกระตุ้นเตือนให้ผู้เรียนศึกษา ด้วยตนเองให้มากที่สุด

ดังนั้น ถ้าหากผู้สอนขาดคุณสมบัติดังกล่าวไป เรื่องใดแล้ว ก็อาจก่อให้เกิดปัญหา ในการเรียนการสอนได้ ตรงตามที่ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา 2523 : 13 – 15) ได้กล่าวว่า ปัญหาจากตัวผู้สอน ผู้สอนไม่ทราบว่า สถานภาพของตนเป็นอย่างไร มีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบเพียงใด ไม่รู้จักผู้เรียน ขาด ประสบการณ์และความรู้เกี่ยวกับการสอน และการให้คำปรึกษาทางวิชาการแก่ผู้เรียน และบางครั้งก็ไม่มีความรู้เพียงพอที่จะสอน ซึ่งพอจะสรุปปัญหาที่เกิดขึ้นได้ ดังนี้

1. ขาดความเข้าใจในตัวผู้เรียน ทำให้การเรียนการสอนมีอุปสรรคเกิด ช่องว่างระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ผู้สอนคำนึงถึงสาระที่สอนมากเกินไป

2. ขาดหนังสือประกอบการเรียน

3. ขาดประสบการณ์ด้านการวิจัย เนื่องจากมีภาระหน้าที่ทางด้านการสอนมาก

4. ขาดแคลนผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้สอนในมหาวิทยาลัยไม่ตรงตามเกณฑ์มาตรฐาน อุดมศึกษาที่กำหนดไว้ นอกจากนี้ผู้สอนยังขาดทักษะในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอีกด้วย

สำหรับด้านการสอนของอาจารย์ในมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นงานหลักที่สำคัญที่สุดนั้น ปรากฏว่า อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาขาดความรู้ทางด้านการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ที่ ช่วยให้การสอนดีขึ้น วิจิตร ศรีสอาน (วิจิตร ศรีสอาน 2518 : 16) ได้กล่าวไว้ว่า

อาจารย์ส่วนใหญ่เป็นนักวิชาการที่รู้เนื้อหาวิชาชีพเป็นอย่างดี แต่ไม่สันทัดในด้านวิธีสอน หรือขาดคุณสมบัติของการเป็นครู อาจารย์จึงหันมาปรับปรุงตนเองโดยวิธีการต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาในแบบ (Formal education) หรือการศึกษานอกแบบ (Informal education)

2. ปัญหาของผู้เรียน

ส่วนมากผู้ที่เข้ามาสู่ระบบการศึกษาในระดับอุดมศึกษามักจะไม่ทราบจุดมุ่งหมายของตนเองและของสถาบันว่าต้องการผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะบุคลิกภาพ หรือความรู้อย่างไร (วัดสกา เทพหัสดิน ณ อยุธยา 2523 : 12 - 15)

กาญจนา บุญรมย์ (กาญจนา บุญรมย์ 2524 : ฉ) ได้สรุปผลการศึกษาเกี่ยวกับงานปัญหาการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในวิทยาลัยครู ซึ่งเป็นปัญหาของผู้เรียนว่า ผู้เรียนขาดทักษะในการก่อกำหนดความรู้ และผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้แตกต่างกัน

ปัญหาการนำหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปไปใช้

ปัญหาการอุดมศึกษาในประเทศไทยนั้นอยู่ที่การเน้นวิชาชีพมากเกินไป ซึ่งในเรื่องนี้ที่ประชุมสัมมนาเรื่องการปฏิรูปหลักสูตรของมหาวิทยาลัยในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ได้เสนอแนะให้แก้ไขหลักสูตรอย่างเร่งด่วน ให้มีสัดส่วนที่เหมาะสมระหว่างวิชาพื้นฐานทั่วไปและวิชาชีพ เพื่อที่จะผลิตบัณฑิตที่พร้อมด้วยความรู้ ความสามารถทางวิชาชีพ และมีคุณสมบัติของความเป็นคนที่สมบูรณ์ (Prachoom Chomchai and others. 1978 8)

การนำหลักสูตรไปใช้เป็นการนำหลักสูตรไปปฏิบัติจริง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ การนำหลักสูตรไปใช้ คือ การทดลองใช้เนื้อหาวิชา วิธีสอน เทคนิคในการประเมินผล การใช้อุปกรณ์การสอน แบบเรียน และทรัพยากรต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียน (Arvinda Chanda. 1977 : 10) ชารง บัวศรี (ชารง บัวศรี

2504 : 165) ได้กล่าวไว้ว่าการนำหลักสูตรไปใช้ หมายถึงการจัดกระบวนการเรียน การสอนสำหรับสอนเป็นประจำวัน จากคำนิยามดังกล่าวสรุปได้ว่า การนำหลักสูตรไป ใช้ คือการจัดกระบวนการเรียนการสอนอันประกอบด้วยการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน การจัดหาทรัพยากรหรือปัจจัยในการเรียนการสอน และการจัดการเรียนการสอนอย่างมี ประสิทธิภาพนั่นเอง

หลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปจะมีคุณค่า และมีผลดี เมื่อเป็นทฤษฎี แต่มักจะประสบ ปัญหาเมื่อนำไปใช้ ทั้งนี้ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากนักศึกษาล้วนใหญ่ไม่เห็นความสำคัญของวิชา พื้นฐานทั่วไป แมคแกรธ ได้กล่าวไว้ว่าอุปสรรคที่สำคัญของการปรับปรุงการเรียนการสอน วิชาพื้นฐานทั่วไปในสหรัฐอเมริกา คือ การขาดแคลนอาจารย์ที่เตรียมตัวเพียงพอเพื่อ การสอนวิชานี้ (McGrath. 1946 83)

พลสิทธิ์ หนูชูชัย (พลสิทธิ์ หนูชูชัย 2523 : 301 - 309) ก็ได้กล่าวไว้ ว่า ปัญหาการจัดการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในลักษณะวิชาเดี่ยวและวิชาผสมผสานนั้นยังไม่ บรรลุวัตถุประสงค์ เพราะการจัดการสอนในลักษณะวิชาเดี่ยว เนื้อหาของรายวิชามักเป็นเอกเทศ ไปเชื่อมโยงกันกับรายวิชาอื่น ๆ ส่วนการจัดการสอนในลักษณะวิชาผสมผสานนั้น มักจะเป็นการ นำเนื้อหามาวางเรียงต่อกันเป็นตอน ๆ เวลาสอนก็สอนเนื้อหาจบจบเป็นตอน ๆ เป็นการ ผสมผสานแค่ชื่อเท่านั้น

เสรี วงศ์มณฑา และ ปรัชญา เวสารัชช์ (เสรี วงศ์มณฑา และ ปรัชญา เวสารัชช์ 2524 : 2 - 3) ได้สรุปผลการประเมินหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปของ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ไว้ตอนหนึ่งว่าอาจารย์ส่วนใหญ่เห็นว่านักศึกษายังไม่เข้าใจปรัชญา ของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป และเนื้อหาของวิชาพื้นฐานทั่วไป ขัดข้องกับระดับมัธยมศึกษา ห้องเรียนมีบรรยากาศไม่เหมาะสม การสอนร่วมกันหลายคนเป็นปัญหา เพราะผู้สอนต่างคน ต่างสอน มีทัศนคติไม่ตรงกัน และความสามารถต่างกัน

เกณฑ์การกำหนดหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปของทบวงมหาวิทยาลัย

โดยที่การกำหนดหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไประดับอุดมศึกษา เป็นอำนาจหน้าที่ของทบวงมหาวิทยาลัย ตามนัยแห่งมาตรา 4(2) พระราชบัญญัติระเบียบการปฏิบัติราชการของทบวงมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2520 เพื่อประโยชน์ในการรักษามาตรฐานวิชาการ และวิชาชีพ ทบวงมหาวิทยาลัยจึงได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2525 ไว้ดังนี้ (ทบวงมหาวิทยาลัย 2525 : 23)

หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป หมายถึง วิชาการศึกษาทั่วไปที่ครอบคลุมรายวิชาต่าง ๆ ในกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ภาษา และวิทยาศาสตร์ กับคณิตศาสตร์ ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต และให้ประกอบด้วยสี่กลุ่มวิชาดังนี้ คือ

1. กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต
2. กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต
3. กลุ่มวิชาภาษา ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต
4. กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์ ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต

ทั้งนี้ สำหรับข้อ (3) จะเป็นภาษาใดก็ได้ ส่วนข้อ (4) จะต้องจัดให้มีทั้งรายวิชาวิทยาศาสตร์และรายวิชาคณิตศาสตร์

สถาบันอุดมศึกษา อาจจัดวิชาพื้นฐานทั่วไปในลักษณะเป็นรายวิชาเดี่ยว หรือลักษณะบูรณาการในรูปใดก็ได้ ที่ครอบคลุมสาระของกลุ่มวิชาดังกล่าวข้างต้น

อนึ่ง ถ้าได้จัดกลุ่มวิชาดังกล่าว เป็นวิชาเอกหรือวิชาโทไว้ในหมวดวิชาอื่น ๆ แล้ว ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเรียน วิชาพื้นฐานทั่วไปในกลุ่มวิชานั้น ๆ โดยถือว่าได้เรียน วิชาพื้นฐานทั่วไปหมวดวิชานั้น ๆ กรบแล้ว (ทบวงมหาวิทยาลัย 2525 : 24)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พัทธา สายหู (พัทธา สายหู 2519 : บ - 52) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการสอนในมหาวิทยาลัยพบว่าผู้สอนใช้วิธีสอนโดยการบรรยายในชั้นเรียนเป็นสำคัญ ส่วนวิธีสอนแบบอื่น ๆ เช่น การเรียนแบบสัมมนา กลุ่มย่อยหรือเรียนจากกิจกรรมโดยทั่วไป ยังถือว่าเป็นวิธีสอนที่สงวนไว้สำหรับการเรียนชั้นบัณฑิตศึกษาหลังปริญญาตรี ทั้งนี้เพราะในระดับปริญญาตรี อาจพบอุปสรรคเรื่องจำนวนผู้เรียนมากเกินไป จนประมาณการใช้จ่ายไม่พอเพียงในการซื้ออุปกรณ์ และสถานที่ไม่สะดวกต้องร่นวายเป็นสิ่งกว่าวิธีบรรยายในชั้นเรียน

วิรัตน์ ศีลตระกูล (วิรัตน์ ศีลตระกูล 2521 : 138) ได้ศึกษาบทบาทและความรับผิดชอบของอาจารย์ในวิทยาลัยครูภาคกลาง พบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการสอนของผู้สอนที่เป็นปัญหามาก คือ การขาดการเอาใจใส่การประกอบภาระเรียนการสอน และอุปกรณ์การสอน ส่วนปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียนไม่สนใจการศึกษาเล่าเรียน จำนวนผู้เรียนมากเกินไป และมีจำนวนชั่วโมงมากเกินไปนั้นเป็นปัญหาน้อย

เจริญ คันธวงศ์ (เจริญ คันธวงศ์ 2522 : 182 - 188) ได้ทำการศึกษาสภาพ การสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในวิทยาลัยเอกชน พบปัญหาในด้านการเรียนการสอนในวิทยาลัยเอกชนเกิดจากผู้สอนไม่มีคุณภาพ ขาดเทคนิคการสอนที่ดี และไม่มีเวลาให้นักศึกษาเพียงพอ ผู้เรียนไม่เห็นความสำคัญของวิชาพื้นฐานทั่วไปและไปศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมอาจจริงจัง

เรณู ผลสวัสดิ์ (เรณู ผลสวัสดิ์ 2523 : 178) ได้ทำการศึกษาพัฒนาการของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่ามีปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียนมีจำนวนมาก การภาษาไทยมีจำนวนน้อย และขาดแคลนตำราที่ดี เนื้อหาบางวิชากว้างและซ้ำซ้อนกับระดับมัธยมศึกษา ผู้เรียนขาดทัศนคติที่ดีในการเรียน ขาดความถนัดและความสนใจในบางวิชา ไม่เห็นความสำคัญของวิชาพื้นฐานทั่วไป

กาญจนา บุญรมย์ (กาญจนา บุญรมย์ 2524 : ๖-๗) ได้ทำการศึกษา
สถานการณ์จากการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในวิทยาลัยการอุดมศึกษา
อาจารย์ และนักศึกษา พบว่านักศึกษามีความเห็นตรงกันว่ามีความมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนมี
ความคิดและสติปัญญากว้างขวางขึ้น และเพื่อให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ลักษณะ
เนื้อหาเป็นความรู้กว้าง ๆ และเป็นเนื้อหาเบื้องต้นของสาขาวิชานั้น ๆ นอกจากนั้นวิทยาลัย
ครูยังจัดบริการความสะดวกในการใช้หอสมุด และการเปิดสอนรายวิชาพื้นฐานทั่วไป
คำนึงถึงความพร้อมของผู้สอน สำหรับผู้สอนนั้นมีความมั่นใจในการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป
และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นหรือซักถาม ส่วนปัญหาสำหรับผู้เรียนนั้น
ขาดทักษะในการค้นคว้าหาความรู้และผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้แตกต่างกัน

นอกจากนี้ บุญเหลือ เทพยสุวรรณ (บุญเหลือ เทพยสุวรรณ 2522 : 34 -
38) ยังได้กล่าวถึงปัญหาในการจัดการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปว่า การให้ความรู้วิชาพื้นฐาน
ทั่วไปมักจะไม่เป็นไปเพื่อความเข้าใจชีวิตหรือเพื่อนมนุษย์ แต่เป็นไปเพื่อให้เรียนจบภาค
เรียนหนึ่ง ๆ เท่านั้น และไม่คอยนำมาสัมพันธ์กับเรื่องราวในชีวิตประจำวัน

"ซมูเอล (Samuel. 1971 . 4496-A) ได้ทำการศึกษาเรื่องทัศนคติ
ของการเลือกแนวคิดเกี่ยวกับวิชาพื้นฐานทั่วไปของศูนย์นักศึกษาและศูนย์วิชาการ ในวิทยาลัยชุมชน
ของรัฐแคลิฟอร์เนีย พบว่า

1. ระหว่างรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการกับรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา
อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษกับอาจารย์ผู้สอนการพูด อาจารย์ผู้สอนคณิตศาสตร์กับอาจารย์
ผู้สอนวิทยาศาสตร์กายภาพมีความคิดเห็นต่อวิชาพื้นฐานทั่วไปแตกต่างกัน

2. ระหว่างประธานโครงการกับผู้สอนวิชาการ ประธานกับผู้สอน ฝ่ายอาชีพ
ศึกษา มีความคิดเห็นต่อวิชาพื้นฐานทั่วไปแตกต่างกัน

และนอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะว่า

1. โครงการวิชาพื้นฐานทั่วไป ต้องได้รับการประเมินผลใหม่ในเรื่องความง่ายของเนื้อหา ซึ่งวิทยาลัยชุมชนไม่ได้เข้มงวดต่อวิชาพื้นฐานทั่วไปของศูนย์นักศึกษาระดับปริญญาตรี

2. ควรมีการเริ่มต้นในการตรวจสอบทางเลือกที่เหมาะสมของคณะต่าง ๆ และทดลองดำเนินการโครงการวิชาพื้นฐานทั่วไป

3. ควรพิจารณาสนับสนุนบทบาทของศูนย์บุคลากร ฝ่ายนักศึกษาในการวางแผนและประเมินผลโครงการวิชาพื้นฐานทั่วไป

4. ความร่วมมือกันระหว่างภาควิชาอุดมศึกษาจะช่วยให้การพัฒนาแนวทางใหม่ ๆ ของวิชาพื้นฐานทั่วไปของวิทยาลัยชุมชนได้มาก

5. ก่อนเริ่มสอน อาจารย์วิทยาลัยชุมชนจะต้องตรวจสอบและตีความหมายจุดมุ่งหมายและความสำคัญของวิชาพื้นฐานทั่วไปเสียใหม่

6. วิทยาลัยครูและคณะศึกษาศาสตร์จะต้องพัฒนาวิชาการโดยจัดสัมมนาเกี่ยวกับทฤษฎีและการออกแบบวิชาพื้นฐานทั่วไป

ไทโรน (Tyronne, 1974, 7010-H) ได้ทำการศึกษาเรื่องการศึกษาค้นคว้าโครงการวิชาพื้นฐานทั่วไปของวิทยาลัยชุมชน ตามความคิดเห็นของวิทยาลัยชุมชนพบว่า

1. นักศึกษาส่วนมากเข้าใจความมุ่งหมายของวิชาพื้นฐานทั่วไป นักศึกษาร้อยละ 90 ตอบว่าประสิทธิภาพของการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปขึ้นอยู่กับการจัดหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป แบบรายวิชาเดียว และนักศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยกับคุณค่าของวิชาพื้นฐานทั่วไป

2. นักศึกษาที่แสดงความคิดเห็นไปในทางดีต่อวิชาพื้นฐานทั่วไปส่วนมากเป็นนักศึกษาที่มีอายุมากกว่า 21 ปี

นอกจากนี้ยังได้เสนอแนะว่า วิทยาลัยชุมชนควรแก้ไขปรับปรุงจุดมุ่งหมายของวิชาพื้นฐานทั่วไปให้เข้าใจง่ายขึ้น และมีความหมายต่อนักศึกษามากขึ้น ความสัมพันธ์ระหว่าง

วิชาพื้นฐานทั่วไปกับความต้องการของนักศึกษาควรจะต้องได้รับการพิจารณา เพราะจะทำให้วิทยาลัยชุมชนได้รับความสนใจจากนักศึกษากลุ่มต่าง ๆ มากขึ้น

เบนสัน (Benson, 1982 3881-A) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาของผู้ใหญ่ โดยผ่านการเรียนวิชาพื้นฐานทั่วไป พบว่าขอบเขตของการสร้างวิชาและเนื้อหาที่มีความสัมพันธ์กับความสนใจของนักศึกษา โดยมีผลในการพัฒนาการไปในทางที่ บุคคลที่มีอัตตา (ego) สูง จะช่วยให้เขาได้รับความรู้และสามารถเข้าใจตนเองได้อย่างดีด้วย และสามารถเลือกทางเลือกใหม่ ๆ ที่เป็นจริงได้ด้วย วิชาพื้นฐานทั่วไปช่วยให้เกิดรากฐานใหม่ ๆ ในการวินิจฉัยอย่างมีเหตุผล มีความสามารถในการตรวจสอบและพัฒนาการทางความเชื่อมั่นในตนเอง รวมถึงความเข้าใจตนเองและความสัมพันธ์กับคนอื่น นอกจากนี้ เบนสันยังพบว่าระดับขั้นของอัตตา (ego stage) มีความสัมพันธ์กับความแตกต่างของการสอน ตัวอย่างของการพัฒนาการโดยผ่านการเรียนรู้ที่ได้เสนอแนะนี้ ขึ้นอยู่กับวิธีการสอนและผู้เรียน

จากเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่เสนอมานี้ ผู้วิจัยจึงได้ประมวลแนวความคิดเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษา เรื่องปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปของมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยต้องการศึกษาถึงปัญหาในการกำหนดจุดมุ่งหมาย การจัดเนื้อหาวิชา การเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการ รวมทั้งความต้องการของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาและบัณฑิตที่มีต่อการจัดดำเนินการเกี่ยวกับวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ทั้งนี้เพื่อศึกษาว่าวิชาพื้นฐานทั่วไปที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงจัดให้ในปัจจุบันนั้นสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิตในสังคมได้มากน้อยเพียงใด นอกจากนี้ขอเสนอแนะต่าง ๆ ที่จะได้จากผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาและบัณฑิตยังสามารถนำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปให้เหมาะสมตามความต้องการและสอดคล้องกับการนำไปใช้ในสังคมปัจจุบัน

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการศึกษครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาและบัณฑิต โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการดังต่อไปนี้

1. จาแนกประชากรตามสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างออกเป็นผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาและบัณฑิต
2. กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ตามตารางการสุ่มของ สมบูรณ์ ชิตพงศ์ (สมบูรณ์ ชิตพงศ์ 2523) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากร กลุ่มตัวอย่างและแบบสอบถามที่ได้รับคืนตามสถานภาพ

สถานภาพ	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ศึกษา	แบบสอบถาม ที่ได้รับคืน
ผู้บริหาร	65	65	63
อาจารย์	301	174	174
นักศึกษา	47,183	500	499
บัณฑิต	1,183	500	469
รวม	60,032	1,239	1,205
ร้อยละ		100.00	97.26

3. ทำการสุ่มตัวอย่างตามสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยการใช้ตารางเลขสุ่มเพื่อให้ได้จำนวนตามที่กำหนดไว้ในตาราง

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถาม ซึ่งสร้างขึ้นตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถามจากตำรา เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป และจากแนวคิดในแบบสอบถามเรื่องการศึกษาสภาพและปัญหาของวิชาพื้นฐานทั่วไป ซึ่งสร้างโดย

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ 2522) แล้วนำความรู้ที่ได้มาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้

2. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสร็จเรียบร้อยแล้ว ปรึกษาคณะคณาจารย์จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจแก้ไขความครอบคลุมในเนื้อหา สำนวนและภาษาที่ใช้ในแบบสอบถามเพื่อให้ข้อความและคำชี้แจง ตลอดจนสิ่งอื่น ๆ มีความสอดคล้องชัดเจนยิ่งขึ้น

แบบสอบถามแบ่งออกเป็นสามตอนคือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ ตามกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ซึ่งแบ่งออกเป็นห้าด้าน

1. ความมุ่งหมายของหลักสูตร
2. เนื้อหาวิชาในหลักสูตร
3. การจัดการเรียนการสอน
4. การวัดและประเมินผล
5. การบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ซึ่งแบ่งออกเป็นห้าด้าน

1. ความมุ่งหมายของหลักสูตร
2. เนื้อหาวิชาในหลักสูตร
3. การจัดการเรียนการสอน
4. การวัดและประเมินผล
5. การบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการ

ในแบบสอบถามตอนที่ 2 และตอนที่ 3 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนที่มีความหมายดังนี้

0 หมายถึง ไม่มีปัญหา หรือไม่มีความต้องการในการจัดดำเนินการเกี่ยวกับวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง

1 หมายถึง มีปัญหาน้อย หรือมีความต้องการน้อยในการจัดดำเนินการเกี่ยวกับวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง

2 หมายถึง มีปัญหามาก หรือมีความต้องการปานกลางในการจัดดำเนินการเกี่ยวกับวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง

3 หมายถึง มีปัญหามาก หรือมีความต้องการมากในการจัดดำเนินการเกี่ยวกับวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง

(โปรดดูแบบสอบถามในภาคผนวก)

การหาคุณภาพของแบบสอบถาม

นำแบบสอบถามไปทดสอบกับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ภาคเรียน 1 ปีการศึกษา 2527 ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ไม่ใช่อีกกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน เพื่อหาคุณภาพ และปรับปรุงแบบสอบถาม ดังนี้

1. หากค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายชื่อ โดยดำเนินการดังนี้

1.1 นำผู้ที่ได้คะแนนสูงและคะแนนต่ำกลุ่มละ 25 เปอร์เซนต์ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดมาเป็นตัวแทนในการประเมินค่าการถามแต่ละข้อ

1.2 หากค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มผู้ได้คะแนนสูง และกลุ่มผู้ได้คะแนนต่ำเป็นรายชื่อ แล้วหาค่าอำนาจจำแนก โดยใช้ t -test เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบ

1.3 เลือกข้อคำถามโดยถือเอาค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไปถือว่า มีอำนาจจำแนกสูง อยู่ในเกณฑ์ที่ใช้ได้ (ดังปรากฏในตารางภาคผนวก)

2. หากค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้ Coefficient Alpha ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอน วิชาพื้นฐานทั่วไป รวมทั้งฉบับเท่ากับ .635 และ .770 ตามลำดับ (ดูรายละเอียด ในตาราง 33 และตาราง 34 ในภาคผนวก ข) แสดงว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่น เพียงพอที่จะนำมาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล กระทำการรวบรวมในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2527 โดยขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อนำไปใช้ในการขอเก็บข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปให้ผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาและบัณฑิต พร้อมทั้งเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์ออกมาใช้เพื่อวิเคราะห์ โดยจัดเป็นหมวด ตามสถานภาพของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาและบัณฑิต ของแต่ละกลุ่ม

2. นำแบบสอบถามตามข้อ 1 มาแจกแจงความถี่ในเรื่องที่ศึกษาในค่านต่าง ๆ ดังนี้

2.1 ปัญหาในการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในค่านต่าง ๆ ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาและบัณฑิต ในมหาวิทยาลัยรามคำแหงตามลำดับ แล้วหาค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละกลุ่ม

2.2 ความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในค่านต่าง ๆ ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาและบัณฑิต ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามลำดับ แล้วหาค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละกลุ่ม

3. หาค่าเฉลี่ยแต่ละข้อของปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอน
วิชาพื้นฐานทั่วไปในค่านต่าง ๆ

ในการแปลความหมายของค่าความสำคัญของปัญหาและความต้องการ
ในแต่ละข้อ ถือเกณฑ์ดังนี้ (Best. 1959 188 - 190)

ค่าความสำคัญตั้งแต่ 0.00 - 0.49 หมายความว่า ไม่มีปัญหาหรือ
ไม่มีความต้องการ

ค่าความสำคัญตั้งแต่ 0.50 - 1.49 หมายความว่า มีปัญหาน้อย
หรือมีความต้องการน้อย

ค่าความสำคัญตั้งแต่ 1.50 - 2.49 หมายความว่า มีปัญหาปานกลาง
หรือมีความต้องการปานกลาง

ค่าความสำคัญตั้งแต่ 2.50 - 3.00 หมายความว่า มีปัญหามากหรือ
มีความต้องการมาก

4. สถิติใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ในการจัดลำดับค่าความสำคัญของปัญหาและความต้องการ แยก
พิจารณาในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง โดยจัดลำดับค่าความสำคัญของปัญหาและความต้องการ
ของคะแนนเฉลี่ย ใช้สูตร (ลวัน สายยศ และ อังคณา สายยศ 2524 : 90)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนของปัญหาหรือความต้องการ
ในแต่ละงาน

N แทน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2 การหาค่าความแปรปรวน ใช้สูตร (ถั่ว สายยศ และ
อังคณา สายยศ 2524 : 100)

$$S^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N - 1)}$$

เมื่อ S^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของคะแนน
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 $(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

4.3 ใช้ F-test เพื่อทดสอบการเปรียบเทียบความแตกต่าง
ระหว่างค่าเฉลี่ยมากกว่าสองกลุ่ม ซึ่งใช้สูตรดังนี้ (Glasc and Stanley.
1970 : 377)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	$k - 1$	SS_b	$MS = \frac{SS_b}{k - 1}$	$\frac{MS_b}{MS_w}$
ภายในกลุ่ม	$N - k$	SS_w	$MS = \frac{SS_w}{N - k}$	

เมื่อ SS แทน Sum of Squares
 MS แทน Mean Squares
 k แทน จำนวนกลุ่ม
 N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด
 df แทน Degree of Freedom

SS_b	แทน	Sum of Squares ระหว่างกลุ่ม
SS_w	แทน	Sum of Squares ภายในกลุ่ม
MS_b	แทน	Mean Squares ระหว่างกลุ่ม
MS_w	แทน	Mean Squares ภายในกลุ่ม
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F-distribution

ถ้าพบว่า คะแนนเฉลี่ยของตัวแปรที่ทำการทดสอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้สูตรของ Scheffé method (วิเชียร เกตุสิงห์ 2524 : 109)

$$S = \sqrt{MS_w \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_j} \right) (k - 1) F}$$

เมื่อ	S	แทน	ค่าสถิติใน Scheffé method
	MS_w	แทน	Mean Squares ภายในกลุ่ม
	n_1	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	n_j	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างที่ j
	k	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
	F	แทน	ค่าสถิติที่ได้จาก F-distribution

5. การวิเคราะห์คุณภาพของแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย โดยใช้สถิติดังนี้

5.1 การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ ใช้สูตร (วิเชียร เกตุสิงห์ 2524 : 138)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2 + S_L^2}{n}}}$$

เมื่อ	$\bar{X}_H$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มได้คะแนนสูง
	$\bar{X}_L$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มได้คะแนนต่ำ
	S_H^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มได้คะแนนสูง
	S_L^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มได้คะแนนต่ำ
	n	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละกลุ่ม

แบบสอบถามที่มีค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป ถือว่ามีอำนาจจำแนกสูง
อยู่ในเกณฑ์ที่ทำได้

5.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยวิธีหาค่า
สัมประสิทธิ์ (Coefficient alpha) ใ้สูตร (Cronbach, 1970 161)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{V_1}{V_t} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ความเชื่อถือได้
	n	แทน	จำนวนส่วนที่แบ่ง (n = จำนวนข้อคำถาม)
	V_1	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนในแต่ละส่วน
	V_t	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

บทที่ 4

ผลการศึกษาคนควา

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

N	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S	แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
F	แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
SS	แทน ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Square)
MS	แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Square)

df_b แทน ชั้นความเป็นอิสระระหว่างกลุ่ม

df_w แทน ชั้นความเป็นอิสระภายในกลุ่ม

ผลการศึกษาคนควาแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ผลการศึกษาคนควาเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปของมหาวิทยาลัยรามกาแหง ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาและบัณฑิต
ตอนที่ 2 เป็นการทดสอบสมมติฐานในการศึกษาคนควา

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาและบัณฑิต

1. ผลการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาและบัณฑิต

1.1 ปัญหาความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป

ปัญหาคำนวณความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง
ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิต ดังปรากฏในตาราง 2

ตาราง 2 ปัญหาคำนวณความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง
ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิต

ก. ปัญหาคำนวณความมุ่งหมายของหลักสูตร วิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัย รามคำแหง		ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา	บัณฑิต
1. ผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในความ มุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป	$\bar{X}$ S	1.08 0.92	1.09 0.85	0.69 0.79	0.90 0.90
2. ผู้เรียนขาดความรู้ความเข้าใจใน ความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐาน ทั่วไป	$\bar{X}$ S	2.20 0.77	2.10 0.74	1.70 0.88	1.96 0.88
3. ขอบเขตความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชา พื้นฐานทั่วไปที่กำหนดไว้กว้างเกินไป	$\bar{X}$ S	1.32 0.84	1.33 0.91	1.56 1.00	1.57 0.91
4. ความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐาน ทั่วไปไม่สอดคล้องกับความต้องการ ของสังคม	$\bar{X}$ S	1.14 0.91	1.24 0.89	1.21 0.97	1.46 1.02

ตาราง 2 (ต่อ)

ก. ปัญหาความมุ่งหมายของหลักสูตร วิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัย รามกาแหง		ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา	บัณฑิต
5. ความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชา พื้นฐานทั่วไปขาดความชัดเจน	$\bar{X}$	1.33	1.45	1.31	1.43
	S	0.78	0.76	0.91	0.94
6. ความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐาน ทั่วไปที่กำหนดไว้ไม่สามารถนำไป ปฏิบัติให้เกิดผลสำเร็จได้	$\bar{X}$	1.62	1.58	1.47	1.54
	S	0.87	0.88	0.97	1.03
7. ขาดความสัมพันธ์ระหว่างความ มุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป กับสาขาวิชาอื่น ๆ	$\bar{X}$	1.52	1.46	1.21	1.46
	S	1.01	0.99	0.94	0.98
รวมเฉลี่ย	$\bar{X}$	1.45	1.47	1.31	1.47
	S	0.64	0.63	0.57	0.61

จากตาราง 2 แสดงว่าผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิต มีทัศนะต่อปัญหาด้านความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปดังต่อไปนี้

ผู้บริหาร มีปัญหาด้านความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.45$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ผู้บริหารมีปัญหาระดับปานกลางในเรื่องผู้เรียนขาดความรู้ ความเข้าใจในความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ($\bar{X} = 2.20$) ความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปที่กำหนดไว้ไม่สามารถนำไปปฏิบัติให้เกิดผลสำเร็จได้ ($\bar{X} = 1.62$) และการขาดความสัมพันธ์ระหว่างความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปกับสาขาวิชาอื่น ๆ ($\bar{X} = 1.52$) ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

อาจารย์ มีปัญหาด้านความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.47$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อาจารย์มีปัญหาระดับปานกลางในเรื่องผู้เรียนขาดความรู้ความเข้าใจในความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ($\bar{X} = 2.10$) และความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปที่กำหนดไว้ไม่สามารถนำไปปฏิบัติให้เกิดผลสำเร็จได้ ($\bar{X} = 1.58$) ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

นักศึกษา มีปัญหาด้านความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.31$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อนักศึกษามีปัญหาระดับปานกลางในเรื่องผู้เรียนขาดความรู้ความเข้าใจในความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ($\bar{X} = 1.70$) และขอบเขตความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปที่กำหนดไว้กว้างเกินไป ($\bar{X} = 1.56$) ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

บัณฑิต มีปัญหาด้านความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.47$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ บัณฑิตมีปัญหาระดับปานกลางในเรื่องผู้เรียนขาดความรู้ความเข้าใจในความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป

($\bar{X} = 1.96$) ชอบเชตความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปที่กำหนดไว้กว้างเกินไป ($\bar{X} = 1.57$) และความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปที่กำหนดไว้ไม่สามารถนำไปปฏิบัติให้เกิดผลสำเร็จได้ ($\bar{X} = 1.54$) ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

1.2 ปัญหาด้านเนื้อหาวิชาของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป

ปัญหาด้านเนื้อหาวิชาของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคาแหง ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิต ดังปรากฏในตาราง 3

ตาราง 3 ปัญหาค้านเนื้อหาวิชาของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัย
รวมคาแห่ง ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาและบัณฑิต

ข. ปัญหาค้านเนื้อหาวิชาของหลักสูตร วิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัย รวมคาแห่ง		ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา	บัณฑิต
1. การจัดวิชาพื้นฐานทั่วไปให้เป็นวิชา เบื้องต้นของวิชาอื่น ๆ	$\bar{X}$ S	1.33 0.93	1.20 0.82	1.19 1.05	1.28 0.95
2. การจัดเนื้อหาวิชาเป็นไปในลักษณะ รายวิชาเดี่ยว	$\bar{X}$ S	1.44 1.06	1.45 0.90	1.20 0.97	1.41 0.95
3. การจัดเนื้อหาวิชาให้เป็นลักษณะ บูรณาการ	$\bar{X}$ S	1.84 0.87	1.58 0.90	1.35 0.90	1.38 0.88
4. การจัดเนื้อหาวิชาไม่สอดคล้องกับ ความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐาน ทั่วไป	$\bar{X}$ S	1.27 0.81	1.45 0.79	1.12 0.95	1.42 0.99
5. เนื้อหาวิชาในหลักสูตรวิชาพื้นฐาน ทั่วไปไม่ครอบคลุมทั้งสาขาสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ภาษา วิทยาศาสตร์และ คณิตศาสตร์อย่างสมดุลย์	$\bar{X}$ S	1.18 0.91	1.21 0.97	1.11 1.01	1.39 0.99

ตาราง 3 (ต่อ)

ข. ปัญหาการเนื้อหาวิชาของหลักสูตร วิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัย รวมค่าแห่ง		ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา	บัณฑิต
6. มีการจัดเนื้อหาวิชาในหลักสูตรวิชา พื้นฐานทั่วไปมากเกินไป	$\bar{X}$	1.35	1.32	1.51	1.46
	S	0.77	0.71	1.07	0.99
7. ผู้สอนขาดการปรับปรุงเนื้อหาวิชาใน หลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปให้เหมาะสม และทันต่อเหตุการณ์อยู่เสมอ	$\bar{X}$	1.51	1.70	1.49	1.70
	S	1.05	1.03	0.99	1.01
8. การจัดเนื้อหาวิชาในหลักสูตรวิชา พื้นฐานทั่วไปไม่มีความเป็นพื้นฐานที่ แท้จริง	$\bar{X}$	1.38	1.38	1.19	1.38
	S	0.91	0.92	0.95	1.00
รวมเฉลี่ย	$\bar{X}$	1.41	1.41	1.27	1.43
	S	0.60	0.58	0.57	0.58

จากตาราง 3 แสดงว่าผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิต มีทัศนคติต่อปัญหาด้านเนื้อหาวิชาของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปดังต่อไปนี้

ผู้บริหาร มีปัญหาด้านเนื้อหาวิชาของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป รวบรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.41$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ผู้บริหารมีปัญหาระดับปานกลางในเรื่องการจัดเนื้อหาวิชาให้เป็นลักษณะบูรณาการ ($Z = 1.84$) และผู้สอนขาดการปรับปรุงเนื้อหาวิชาในหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปให้เหมาะสม และทันต่อเหตุการณ์อยู่เสมอ ($\bar{X} = 1.51$) ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

อาจารย์ มีปัญหาด้านเนื้อหาวิชาของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป รวบรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($X = 1.41$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อาจารย์มีปัญหาระดับปานกลางในเรื่องผู้สอนขาดการปรับปรุงเนื้อหาวิชาในหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปให้เหมาะสมและทันต่อเหตุการณ์อยู่เสมอ ($\bar{X} = 1.70$) และการจัดเนื้อหาวิชาให้เป็นลักษณะบูรณาการ ($X = 1.58$) ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

นักศึกษา มีปัญหาด้านเนื้อหาวิชาของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป รวบรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.27$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ นักศึกษามีปัญหาระดับปานกลางในเรื่องมีการจัดเนื้อหาวิชาในหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปมากเกินไป ($\bar{X} = 1.51$) ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

บัณฑิต มีปัญหาด้านเนื้อหาวิชาของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป รวบรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($X = 1.43$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ บัณฑิตมีปัญหาระดับปานกลางในเรื่องผู้สอนขาดการปรับปรุงเนื้อหาวิชาในหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปให้เหมาะสม และทันต่อเหตุการณ์อยู่เสมอ ($\bar{X} = 1.70$) ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

1.3 ปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป

ปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิต ดังปรากฏในตาราง 4

ตาราง 4 ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัย
รวมค่าแห่ง ความพึงพอใจของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาและบัณฑิต

ก. ปัญหาการจัดการเรียนการสอน วิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัย รวมค่าแห่ง		ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา	บัณฑิต
1. ผู้สอนขาดการวางแผนการสอนวิชา พื้นฐานทั่วไปที่เหมาะสม	$\bar{X}$	1.41	1.35	1.18	1.42
	S	0.87	0.62	0.89	0.89
2. ผู้เรียนขาดการวางแผนการเรียนวิชา พื้นฐานทั่วไปที่เหมาะสม	$\bar{X}$	1.94	1.79	1.94	1.95
	S	0.74	0.73	0.92	0.91
3. ผู้สอนใช้วิธีสอนที่ไม่สอดคล้องกับ เนื้อหาและกิจกรรมในหลักสูตรวิชา พื้นฐานทั่วไป	$\bar{X}$	1.39	1.45	1.34	1.64
	S	0.79	0.77	0.94	0.94
4. จำนวนผู้เรียนวิชาพื้นฐานทั่วไปต่อ ห้องเรียนมีมากเกินไป	$\bar{X}$	2.16	2.33	2.58	2.43
	S	0.92	0.86	0.79	0.87
5. ผู้เรียนวิชาพื้นฐานทั่วไปมีพื้นฐานความรู้ แตกต่างกัน	$\bar{X}$	2.46	2.39	2.33	2.31
	S	0.82	0.89	0.82	0.88
6. การขาดความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอน กับผู้เรียนวิชาพื้นฐานทั่วไป	$\bar{X}$	2.25	2.20	2.45	2.47
	S	0.84	0.93	0.83	0.80

ตาราง 4 (ต่อ)

ค. ปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน วิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัย รามคาแหง		ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา	บัณฑิต
7. การเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ใช้วิธีบรรยายเป็นส่วนใหญ่	$\bar{X}$	2.03	1.97	2.07	2.24
	S	1.16	1.10	1.09	0.97
8. ผู้สอนไม่ค่อยได้ใช้สื่อการสอนสำหรับ การเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป	$\bar{X}$	2.19	2.01	1.95	2.20
	S	0.98	1.05	1.00	0.94
รวมเฉลี่ย	$\bar{X}$	1.98	1.94	1.98	2.08
	S	0.61	0.60	0.52	0.54

จากตาราง 4 แสดงว่าผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิต มีทัศนะ
ต่อปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปดังนี้

ผู้บริหาร มีปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปรวมเฉลี่ย
อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.98$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อผู้บริหารมีปัญหา
ระดับปานกลางในเรื่องผู้เรียนวิชาพื้นฐานทั่วไปมีพื้นฐานความรู้แตกต่างกัน ($\bar{X} = 2.46$)
การขาดความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนวิชาพื้นฐานทั่วไป ($\bar{X} = 2.25$)
ผู้สอนไม่ค่อยได้ใช้สื่อการสอนสำหรับการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ($\bar{X} = 2.19$)

จำนวนผู้เรียนวิชาพื้นฐานทั่วไปต่อห้องเรียนมีมากเกินไป ($\bar{X} = 2.16$) การเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปใช้วิธีบรรยายเป็นส่วนใหญ่ ($\bar{X} = 2.03$) และผู้เรียนขาดการวางแผนการเรียนวิชาพื้นฐานทั่วไปที่เหมาะสม ($\bar{X} = 1.94$) ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

อาจารย์ มีปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.94$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อาจารย์มีปัญหาระดับปานกลางในเรื่องผู้เรียนวิชาพื้นฐานทั่วไปมีพื้นฐานความรู้แตกต่างกัน ($\bar{X} = 2.39$) จำนวนผู้เรียนวิชาพื้นฐานทั่วไปต่อห้องเรียนมีมากเกินไป ($\bar{X} = 2.33$) การขาดความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนวิชาพื้นฐานทั่วไป ($\bar{X} = 2.20$) ผู้สอนไม่ค่อยได้ใช้สื่อการสอนสำหรับการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ($\bar{X} = 2.01$) การเรียน การสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ใช้วิธีบรรยายเป็นส่วนใหญ่ ($\bar{X} = 1.97$) และผู้เรียนขาดการวางแผนการเรียนวิชาพื้นฐานทั่วไปที่เหมาะสม ($\bar{X} = 1.79$) ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

นักศึกษา มีปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.98$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อนักศึกษามีปัญหาระดับมาก ในเรื่องจำนวนผู้เรียนวิชาพื้นฐานทั่วไปต่อห้องเรียนมีมากเกินไป ($\bar{X} = 2.58$) มีปัญหาระดับปานกลาง ในเรื่อง การขาดความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนวิชาพื้นฐานทั่วไป ($\bar{X} = 2.45$) ผู้เรียนวิชาพื้นฐานทั่วไปมีพื้นฐานความรู้แตกต่างกัน ($\bar{X} = 2.33$) การเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปใช้วิธีบรรยายเป็นส่วนใหญ่ ($\bar{X} = 2.07$) ผู้สอนไม่ค่อยได้ใช้สื่อการสอนสำหรับการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ($\bar{X} = 1.95$) และผู้เรียนขาดการวางแผนการเรียนวิชาพื้นฐานทั่วไปที่เหมาะสม ($\bar{X} = 1.94$) ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

บันทึก มีปัญหาคำถามการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป รวมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.08$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ บันทึกมีปัญหาระดับปานกลางเกือบทุกเรื่อง โดยเฉพาะเรื่องการขาดความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนวิชาพื้นฐานทั่วไป มีปัญหาเป็นอันดับหนึ่ง ($\bar{X} = 2.47$) ยกเว้นเรื่องผู้สอนขาดการวางแผนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปที่เหมาะสม ($\bar{X} = 1.42$) มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

1.4 ปัญหาการจัดการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป

ปัญหาคำถามการจัดการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาและบันทึกดังปรากฏในตาราง 5

ตาราง 5 ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาและบัณฑิต

ง. ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง		ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา	บัณฑิต
1. การวัดและประเมินผลขาดความสอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป	$\bar{X}$ S	1.75 0.88	1.59 0.91	1.28 0.90	1.52 0.86
2. ข้อสอบวิชาพื้นฐานทั่วไปที่ใช้วัดและประเมินผลไม่ครอบคลุมเนื้อหาวิชาที่สอน	$\bar{X}$ S	1.33 0.70	1.40 0.80	1.15 0.92	1.38 0.93
3. สภาพการควบคุมการสอบ ไม่สามารถป้องกันการทุจริตได้	$\bar{X}$ S	1.51 0.93	1.63 0.84	1.07 0.99	1.41 1.02
4. ผู้เรียนขาดความร่วมมือกับผู้สอนในเรื่องการวัดและประเมินผลวิชาพื้นฐานทั่วไป	$\bar{X}$ S	1.51 0.80	1.67 0.78	1.56 1.02	1.80 0.98
5. การกำหนดเวลาในการตรวจผลงาน รายงานและข้อสอบมีน้อยเกินไป	$\bar{X}$ S	1.65 0.90	1.70 0.93	1.68 1.07	1.69 1.02

ตาราง 5 (ต่อ)

ง. ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามกาแหง		ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา	บัณฑิต
6. ข้อสอบขาดความเป็นปรนัยในการใช้วัดและประเมินผลหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป	$\bar{X}$	1.44	1.43	1.24	1.50
	S	0.76	0.85	0.96	0.91
7. ปริมาณข้อสอบไม่เหมาะสมกับเวลาที่ใช้ในการสอบ	$\bar{X}$	1.32	1.13	1.19	1.25
	S	0.84	0.88	1.04	1.02
รวมเฉลี่ย	$\bar{X}$	1.50	1.51	1.31	1.51
	S	0.45	0.55	0.60	0.61

จากตาราง 5 แสดงว่า ผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาและบัณฑิตมีทัศนะต่อปัญหาด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ดังต่อไปนี้

ผู้บริหาร มีปัญหาด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.50$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ผู้บริหารมีปัญหาระดับปานกลางในเรื่องการวัดและประเมินผลขาดความสอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ($\bar{X} = 1.75$) การกำหนดเวลาในการตรวจผลงานรายงานและข้อสอบมีน้อยเกินไป ($\bar{X} = 1.65$) สภาพการควบคุมการสอบไม่สามารถป้องกันการทุจริตได้ ($\bar{X} = 1.51$) และผู้เรียนขาดความร่วมมือกับผู้สอนในเรื่องการวัดและประเมินผลวิชาพื้นฐานทั่วไป ($\bar{X} = 1.51$) ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

อาจารย์ มีปัญหาค้นการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.51$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อาจารย์มีปัญหาระดับปานกลางในเรื่องการกำหนดเวลาในการตรวจผลงาน รายงาน และข้อสอบมีน้อยเกินไป ($\bar{X} = 1.70$) ผู้เรียนขาดความร่วมมือกับผู้สอนในเรื่องการวัดและประเมินผลวิชาพื้นฐานทั่วไป ($\bar{X} = 1.67$) สภาพการควบคุมการสอบไม่สามารถป้องกันการทุจริตได้ ($\bar{X} = 1.63$) และการวัดและประเมินผลขาดความสอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ($\bar{X} = 1.59$) ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

นักศึกษา มีปัญหาค้นการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.31$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ นักศึกษามีปัญหาระดับปานกลางในเรื่องการกำหนดเวลาในการตรวจผลงาน รายงาน และข้อสอบมีน้อยเกินไป ($\bar{X} = 1.68$) และผู้เรียนขาดความร่วมมือกับผู้สอนในเรื่องการวัดและประเมินผลวิชาพื้นฐานทั่วไป ($\bar{X} = 1.56$) ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

บัณฑิต มีปัญหาค้นการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.51$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ บัณฑิตมีปัญหาระดับปานกลางในเรื่องผู้เรียนขาดความร่วมมือกับผู้สอนในเรื่องการวัดและประเมินผลวิชาพื้นฐานทั่วไป ($\bar{X} = 1.80$) การกำหนดเวลาในการตรวจผลงาน รายงาน และข้อสอบมีน้อยเกินไป ($\bar{X} = 1.69$) การวัดและการประเมินผลขาดความสอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ($X = 1.52$) และข้อสอบขาดความเป็นปรนัยในการใช้วัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ($\bar{X} = 1.50$) ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

1.5 ปัญหาการบริหารหลักสูตร และการบริการวิชาการหลักสูตร วิชาพื้นฐานทั่วไป

ปัญหาด้านการบริหารหลักสูตร และการบริการวิชาการหลักสูตร
วิชาพื้นฐานทั่วไป ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา
และบัณฑิต ดังปรากฏในตาราง 6

ตาราง 6 ปัญหาการบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการหลักสูตรวิชาพื้นฐาน
ทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาและบัณฑิต

จ. ปัญหาการบริหารหลักสูตรและการ บริการวิชาการหลักสูตรวิชาพื้นฐาน ทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง		ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา	บัณฑิต
1. จำนวนหน่วยกิตของวิชาพื้นฐานทั่วไป มีมากเกินไป เมื่อเทียบกับจำนวน หน่วยกิตทั้งหมดของหลักสูตร	$\bar{X}$ S	1.03 0.76	1.18 0.84	1.32 1.06	1.30 1.02
2. การจัดกลุ่มผู้เรียนไม่เหมาะสมต่อ สภาพการเรียนรู้การสอนวิชาพื้นฐาน ทั่วไป	$\bar{X}$ S	1.46 1.01	1.51 0.90	1.67 1.03	1.69 0.99
3. การบริการ หลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป โดยมีคณะวิชาเป็นผู้รับผิดชอบ	$\bar{X}$ S	1.24 0.89	1.30 0.91	1.22 1.02	1.33 1.01
4. การให้นักศึกษาเรียนวิชาพื้นฐานทั่วไป ตามมหาวิทยาลัยกำหนดไว้	$\bar{X}$ S	1.30 1.03	1.28 0.87	1.36 1.10	1.35 1.07
5. หนังสือในท้องตลาดที่ใช้ในการศึกษา ค้นคว้าวิชาพื้นฐานทั่วไปมีจำนวนน้อย	$\bar{X}$ S	1.31 0.80	1.49 0.82	1.55 1.10	1.63 1.10

ตาราง 6 (ต่อ)

7. ปัญหาด้านการบริหารหลักสูตรและการ บริการวิชาการหลักสูตรวิชาพื้นฐาน ทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง		ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา	บัณฑิต
6. มีการจัดบริการด้านโสตทัศนูปกรณ์ที่ เป็นประโยชน์ต่อการเรียนวิชาพื้นฐาน ทั่วไปน้อย	$\bar{X}$	1.68	1.60	1.97	1.99
	S	0.86	0.89	0.97	0.98
7. การบริการด้านคารา คู่มือ และ เอกสารประกอบการสอนภาษา ไม่เพียงพอ	$\bar{X}$	1.57	1.60	2.18	2.03
	S	0.91	0.91	0.95	1.00
8. คารา คู่มือและเอกสารประกอบ การสอนจากความรู้แบบที่ผู้ใช้ ศึกษาด้วยตนเอง	$\bar{X}$	1.84	1.76	1.73	1.89
	S	0.94	0.95	0.98	0.97
รวมเฉลี่ย	$\bar{X}$	1.43	1.47	1.62	1.65
	S	0.55	0.55	0.57	0.61

จากตาราง 6 แสดงว่าผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิต มีทัศนะต่อปัญหาด้านการบริหารหลักสูตร และการบริการวิชาการ หลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปดังต่อไปนี้

ผู้บริหาร มีปัญหาด้านการบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป รวมเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.43$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ผู้บริหาร มีปัญหาระดับปานกลางในเรื่องตำรา คู่มือและเอกสารประกอบการสอนขาดความสมบูรณ์แบบที่จะใช้ศึกษาค้นคว้าตนเอง ($\bar{X} = 1.84$) มีการจัดบริการด้านโสตทัศนูปกรณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนวิชาพื้นฐานทั่วไปน้อย ($\bar{X} = 1.68$) และการบริการด้านตำรา คู่มือ และเอกสารประกอบการสอนล่าช้า ไม่เพียงพอ ($\bar{X} = 1.57$) ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

อาจารย์ มีปัญหาด้านการบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.47$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อาจารย์มีปัญหาระดับปานกลางในเรื่องตำรา คู่มือ และเอกสารประกอบการสอนขาดความสมบูรณ์แบบที่จะใช้ศึกษาค้นคว้าตนเอง ($\bar{X} = 1.76$) มีการจัดบริการด้านโสตทัศนูปกรณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนวิชาพื้นฐานทั่วไปน้อย ($\bar{X} = 1.60$) การบริการด้านตำรา คู่มือ และเอกสารประกอบการสอนล่าช้า ไม่เพียงพอ ($\bar{X} = 1.60$) และการจัดกลุ่มผู้เรียนไม่เหมาะสมต่อสภาพการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ($\bar{X} = 1.51$) ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

นักศึกษา มีปัญหาด้านการบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.62$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ นักศึกษามีปัญหาระดับปานกลางในเรื่องการบริการด้านตำรา คู่มือและเอกสารประกอบการสอนล่าช้า ไม่เพียงพอ ($\bar{X} = 2.18$) มีการจัดบริการด้านโสตทัศนูปกรณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนวิชาพื้นฐานทั่วไปน้อย ($\bar{X} = 1.97$) ตำรา คู่มือ และเอกสารประกอบการสอนขาดความสมบูรณ์แบบที่จะใช้ศึกษาค้น

ตนเอง ($\bar{X} = 1.73$) การจัดกลุ่มผู้เรียนไปเหมาะสมต่อสภาพการเรียนการสอน
วิชาพื้นฐานทั่วไป ($\bar{X} = 1.67$) และหนังสือในห้องสมุดที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
วิชาพื้นฐานทั่วไปมีจำนวนน้อย ($\bar{X} = 1.55$) ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับ
น้อย

บันทึก มีปัญหาค้นหาการบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการหลักสูตรวิชา
พื้นฐานทั่วไป รวมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.65$) เมื่อพิจารณาเป็น
รายข้อ บันทึกมีปัญหาระดับปานกลางในเรื่องการบริการด้านตำรา คู่มือและเอกสาร
ประกอบการสอนล่าช้าไม่เพียงพอ ($\bar{X} = 2.03$) มีการจัดบริการด้านโสตทัศนูปกรณ์
ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนวิชาพื้นฐานทั่วไปน้อย ($\bar{X} = 1.99$) ตำรา คู่มือและ
เอกสารประกอบการสอนขาดความสมบูรณ์แบบที่จะใช้ศึกษาด้วยตนเอง ($\bar{X} = 1.89$)
การจัดกลุ่มผู้เรียนไม่เหมาะสมต่อสภาพการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ($\bar{X} = 1.69$)
และหนังสือในห้องสมุดที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าวิชาพื้นฐานทั่วไปมีจำนวนน้อย
($\bar{X} = 1.63$) ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

สรุปปัญหาการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง
ดังปรากฏในตาราง 7

ตาราง 7 สรุปปัญหาการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป กลุ่มตัวอย่าง		ผู้บริหาร N=63	อาจารย์ N=174	นักศึกษา N=499	บัณฑิต N=469
ก. ความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป	$\bar{X}$ S	1.45 0.64	1.47 0.63	1.31 0.57	1.47 0.61
ข. เนื้อหาวิชาของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป	$\bar{X}$ S	1.41 0.60	1.41 0.58	1.27 0.57	1.43 0.58
ค. การจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป	$\bar{X}$ S	1.98 0.61	1.94 0.60	1.98 0.52	2.08 0.54
ง. การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป	$\bar{X}$ S	1.50 0.45	1.51 0.55	1.31 0.60	1.51 0.61
จ. การบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป	$\bar{X}$ S	1.43 0.55	1.47 0.55	1.62 0.57	1.65 0.61
รวมเฉลี่ย	$\bar{X}$ S	1.56 0.44	1.56 0.45	1.50 0.43	1.63 0.44

จากตาราง 7 สรุปปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหงทั้งกลุ่มผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาและบัณฑิต มีปัญหารวมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทุกกลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มมีปัญหาต่างกันบ้าง ๆ ดังต่อไปนี้

ผู้บริหาร มีปัญหาระดับปานกลางในด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ($\bar{X} = 1.98$) และด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ($\bar{X} = 1.50$) ส่วนด้านอื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

อาจารย์ มีปัญหาระดับปานกลางในด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ($\bar{X} = 1.94$) และด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ($\bar{X} = 1.51$) ส่วนด้านอื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

นักศึกษา มีปัญหาระดับปานกลางในด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ($\bar{X} = 1.98$) และด้านการบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ($\bar{X} = 1.62$) ส่วนด้านอื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

บัณฑิต มีปัญหาระดับปานกลางในด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ($\bar{X} = 2.08$) ด้านการบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ($\bar{X} = 1.65$) และด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ($\bar{X} = 1.51$) ส่วนด้านอื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

2. ผลการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาและบัณฑิต

2.1 ความต้องการด้านความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป

ความต้องการด้านความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาและบัณฑิต ดังปรากฏในตาราง 8

ตาราง 8 ความต้องการด้านความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคาแหง ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาและบัณฑิต

ก. ความต้องการด้านความมุ่งหมาย ของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปใน มหาวิทยาลัยรามคาแหง		ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา	บัณฑิต
1. ความมุ่งหมายของหลักสูตร ควร กำหนดขึ้นอย่างชัดเจนและสามารถ ปฏิบัติได้	$\bar{X}$	1.92	1.99	2.03	2.06
	S	0.99	0.91	0.97	0.88
2. ความมุ่งหมายของหลักสูตร ควร กำหนดให้ผู้เรียนได้มีความรู้และ พัฒนาคุณธรรม จีาธรรมและ ความรู้รับผิดชอบ	$\bar{X}$	2.10	2.05	2.16	2.18
	S	0.88	0.79	0.96	0.88
3. ความมุ่งหมายของหลักสูตร ควร เน้นให้ผู้เรียนได้นำความรู้ไปใช้ ในชีวิตประจำวัน	$\bar{X}$	2.44	2.17	2.29	2.34
	S	0.76	0.81	0.96	0.86
4. ความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชา พื้นฐานทั่วไป ควรมีความสอดคล้อง กับความมุ่งหมายของหลักสูตร สาขาวิชาอื่น ๆ	$\bar{X}$	2.16	2.13	2.09	2.16
	S	0.83	0.86	0.95	0.86

ตาราง 8 (ต่อ)

ก. ความต้องการด้านความมุ่งหมาย ของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปใน มหาวิทยาลัยรามคาแหง		ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา	บัณฑิต
5. ความมุ่งหมายของหลักสูตร ควร เน้นให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อสาขา วิชาต่าง ๆ	$\bar{X}$ S	2.11 0.85	2.22 0.92	2.17 0.96	2.18 0.81
6. ความมุ่งหมายของหลักสูตร ควร เน้นทักษะการแสวงหาความรู้ ตลอดชีวิต	$\bar{X}$ S	2.22 0.89	2.32 0.89	2.11 0.93	2.18 0.84
7. ผู้เรียนควรมีความรู้ความเข้าใจ ในความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชา พื้นฐานทั่วไป	$\bar{X}$ S	2.29 0.68	2.28 0.78	2.17 0.86	2.24 0.83
8. ควรมีการปรับปรุงความมุ่งหมาย ของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปให้ ทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบันอยู่เสมอ	$\bar{X}$ S	2.49 0.72	2.41 0.76	2.37 0.87	2.38 0.84
รวมเฉลี่ย	$\bar{X}$	2.22	2.20	2.17	2.22
	S	0.61	0.58	0.66	0.59

จากตาราง 8 แสดงว่าผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิต มีทัศนะต่อความต้องการด้านความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปดังต่อไปนี้

ผู้บริหาร มีความต้องการด้านความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.22$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ผู้บริหารมีความต้องการระดับปานกลางในทุกเรื่อง โดยเฉพาะเรื่องควรมีการปรับปรุงความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปให้ทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบันอยู่เสมอ ($\bar{X} = 2.49$) มีความต้องการเป็นอันดับหนึ่ง

อาจารย์ มีความต้องการด้านความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.20$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อาจารย์มีความต้องการระดับปานกลางในทุกเรื่อง โดยเฉพาะเรื่องควรมีการปรับปรุงความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปให้ทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบันอยู่เสมอ ($\bar{X} = 2.41$) มีความต้องการเป็นอันดับหนึ่ง

นักศึกษา มีความต้องการด้านความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.17$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ นักศึกษามีความต้องการระดับปานกลางในทุกเรื่อง โดยเฉพาะเรื่องควรมีการปรับปรุงความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปให้ทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบันอยู่เสมอ ($\bar{X} = 2.37$) มีความต้องการเป็นอันดับหนึ่ง

บัณฑิต มีความต้องการด้านความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.22$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ บัณฑิตมีความต้องการระดับปานกลางในทุกเรื่อง โดยเฉพาะเรื่องควรมีการปรับปรุงความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปให้ทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบันอยู่เสมอ ($\bar{X} = 2.38$) มีความต้องการเป็นอันดับหนึ่ง

2.2 ความต้องการด้านเนื้อหาวิชาของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป
 ความต้องการด้านเนื้อหาวิชาของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป
 ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามทัศนะของผู้บริหาร คณาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิต
 ดังปรากฏในตาราง 9

ตาราง 9 ความต้องการด้านเนื้อหาวิชาของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัย
รามคาแหง ความทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาและบัณฑิต

ข. ความต้องการด้านเนื้อหาวิชาของ หลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัย รามคาแหง		ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา	บัณฑิต
1. เนื้อหาวิชาควรมีความสอดคล้อง กับความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชา พื้นฐานทั่วไปที่กำหนดไว้	$\bar{X}$ S	2.40 0.79	2.35 0.73	2.09 0.92	2.13 0.87
2. เนื้อหาวิชาควรส่งเสริมให้เกิด ความรอบรู้มีคุณธรรม ศีลธรรม และความรับผิดชอบ	$\bar{X}$ S	2.37 0.77	2.45 0.75	2.32 0.85	2.28 0.89
3. ควรจัดเนื้อหาวิชาให้สามารถนา ความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิต ประจำวันได้	$\bar{X}$ S	2.41 0.80	2.59 0.66	2.48 0.85	2.41 0.84
4. ควรจัดเนื้อหาวิชาให้เหมาะสม กับสภาพสังคมปัจจุบัน	$\bar{X}$ S	2.57 0.71	2.51 0.78	2.42 0.84	2.39 0.81
5. ควรจัดเนื้อหาวิชาให้เป็นวิชา เบื้องต้นของแต่ละสาขา	$\bar{X}$ S	2.06 0.86	2.29 0.76	2.11 0.93	2.08 0.86

ตาราง 9 (ต่อ)

ข ความต้องการด้านเนื้อหาวิชาของ หลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัย รวมกาแห่ง		ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา	บัณฑิต
6. ควรจัดเนื้อหาวิชาให้เป็นบูรณาการ หลายวิชาเข้าด้วยกัน	$\bar{X}$	2.23	2.20	1.74	1.99
	S	0.79	0.80	0.97	0.84
7. ควรจัดเนื้อหาวิชาในลักษณะ รายวิชาเดี่ยว ๆ	$\bar{X}$	1.78	1.81	1.76	1.81
	S	0.99	0.92	0.98	0.94
8. ควรจัดเนื้อหาวิชาให้ผู้เรียน สามารถเลือกเรียนได้อย่าง กว้างขวาง	$\bar{X}$	2.06	2.23	2.31	2.31
	S	0.84	0.86	0.92	0.82
รวมเฉลี่ย	$\bar{X}$	2.23	2.30	2.15	2.17
	S	0.51	0.48	0.59	0.55

จากตาราง 9 แสดงว่าผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิต มีทัศนะต่อความต้องการด้านเนื้อหาวิชาของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ดังต่อไปนี้

ผู้บริหาร มีความต้องการด้านเนื้อหาวิชาของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป รวมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.23$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ผู้บริหารมีความต้องการระดับมากในเรื่องการจัดเนื้อหาวิชาให้เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน ($X = 2.57$) ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง

อาจารย์ มีความต้องการด้านเนื้อหาวิชาของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป รวมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.30$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อาจารย์มีความต้องการระดับมากในเรื่อง การจัดเนื้อหาวิชาให้สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ ($\bar{X} = 2.59$) และจัดเนื้อหาวิชาให้เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน ($\bar{X} = 2.51$) ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง

นักศึกษา มีความต้องการด้านเนื้อหาวิชาของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป รวมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.15$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ นักศึกษา มีความต้องการระดับปานกลางในทุกเรื่อง โดยเฉพาะเรื่องการจัดเนื้อหาวิชาให้สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ ($\bar{X} = 2.48$) มีความต้องการเป็นอันดับหนึ่ง

บัณฑิต มีความต้องการด้านเนื้อหาวิชาของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป รวมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.17$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ บัณฑิตมีความต้องการระดับปานกลางในทุกเรื่อง โดยเฉพาะเรื่องการจัดเนื้อหาวิชาให้สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ ($\bar{X} = 2.41$) มีความต้องการเป็นอันดับหนึ่ง

2.3 ความต้องการด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป

ความต้องการด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิต ดังปรากฏในตาราง 10

ตาราง 10 ความต้องการด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัย
รามกาแหง ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาและบัณฑิต

ก ความต้องการด้านการจัดการเรียน การสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัย รามกาแหง		ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา	บัณฑิต
1 ผู้สอนควรมีการเตรียมการสอน ที่ถี่และเหมาะสม	$\bar{X}$ S	2.43 0.76	2.28 0.80	2.31 0.94	2.27 0.89
2. ผู้สอนควรกำหนดกิจกรรมและ วิธีสอนที่เหมาะสมกับลักษณะเนื้อหา วิชา	$\bar{X}$ S	2.43 0.73	2.41 0.72	2.32 0.84	2.28 0.82
3. ผู้สอนควรจัดการเรียนการสอน หลายวิธี เพื่อให้เกิดความรู้ เจตคติ และทักษะแก่ผู้เรียน	$\bar{X}$ S	2.43 0.71	2.44 0.73	2.45 0.80	2.37 0.77
4. ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ แสดงความคิดเห็นหรือซักถาม	$\bar{X}$ S	2.60 0.61	2.49 0.72	2.40 0.82	2.38 0.81
5. ควรจัดให้มีตาราง คู่มือและเอกสาร ประกอบการสอนที่เหมาะสมและ เพียงพอสำหรับผู้เรียน	$\bar{X}$ S	2.65 0.68	2.52 0.74	2.50 0.79	2.50 0.72

ตาราง 10 (ต่อ)

ค. ความต้องการด้านการจัดการเรียน การสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัย รวมกาแพง		ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา	บัณฑิต
6. ผู้สอนควรใช้วิธีสอนและกิจกรรม ที่กระตุ้นให้เกิดความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์	$\bar{X}$ S	2.51 0.64	2.48 0.70	2.52 0.75	2.46 0.74
7. ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ เลือกทำงานหรือคนกว่าตามความ สนใจ	$\bar{X}$ S	2.33 0.60	2.29 0.66	2.23 0.82	2.29 0.80
รวมเฉลี่ย	$\bar{X}$	2.48	2.42	2.39	2.36
	S	0.66	0.51	0.60	0.57

จากตาราง 10 แสดงว่า ผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิต
มีทัศนะต่อความต้องการด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ดังต่อไปนี้
ผู้บริหาร มีความต้องการด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป
รวมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.48$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ผู้บริหาร
มีความต้องการระดั้มากในเรื่อง ควรจัดให้มีตำรา คู่มือ และเอกสารประกอบการสอน
ที่เหมาะสม และเพียงพอสำหรับผู้เรียน ($\bar{X} = 2.65$) ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้
ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นหรือคำถาม ($\bar{X} = 2.60$) และผู้สอนควรใช้วิธีสอน

และกิจกรรมที่กระตุ้นให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 2.51$) ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีความต้องการในระดับปานกลาง

อาจารย์ มีความต้องการด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.42$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อาจารย์มีความต้องการระดับมากในเรื่อง ควรจัดให้มีตำรา คู่มือ และเอกสารประกอบการสอนที่เหมาะสม และเพียงพอสำหรับผู้เรียน ($\bar{X} = 2.52$) ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีความต้องการในระดับปานกลาง

นักศึกษา มีความต้องการด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.39$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ นักศึกษา มีความต้องการระดับมากในเรื่องผู้สอนควรใช้วิธีสอนและกิจกรรมที่กระตุ้นให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 2.52$) และควรจัดให้มีตำรา คู่มือ และเอกสารประกอบการสอนที่เหมาะสม และเพียงพอสำหรับผู้เรียน ($\bar{X} = 2.50$) ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีความต้องการในระดับปานกลาง

บัณฑิต มีความต้องการด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.36$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ บัณฑิต มีความต้องการระดับมากในเรื่อง ควรจัดให้มีตำรา คู่มือ และเอกสารประกอบการสอนที่เหมาะสมและเพียงพอสำหรับผู้เรียน ($\bar{X} = 2.50$) ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีความต้องการในระดับปานกลาง

2.4 ความต้องการด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป

ความต้องการด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิตจึงปรากฏในตาราง 11

ตาราง 11 ความต้องการด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐาน
ทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาและบัณฑิต

ง. ความต้องการด้านการวัดและประเมินผล การเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปใน มหาวิทยาลัยรามคำแหง		ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา	บัณฑิต
1. ผู้สอนควรใช้วิธีการวัดและประเมิน ผลความก้าวหน้าการเรียนจาก หลาย ๆ วิธีประกอบกัน	$\bar{X}$	2.11	2.15	2.22	2.17
	S	0.65	0.73	0.87	0.82
2. ผู้สอนควรใช้วิธีการวัดและประเมิน ผลการเรียนการสอนจากพฤติกรรม ของผู้เรียน	$\bar{X}$	1.95	2.06	1.93	1.83
	S	0.83	0.75	0.91	0.91
3. ผู้สอนควรกำหนดให้มีการวัดและ ประเมินผลการเรียนการสอน อย่างสม่ำเสมอ	$\bar{X}$	2.14	2.12	2.15	2.07
	S	0.72	0.78	0.91	0.88
4. ควรมีการควบคุมการสอนอย่าง รัดกุม เพื่อป้องกันการทุจริต	$\bar{X}$	2.44	2.35	2.30	2.28
	S	0.69	0.85	0.95	0.88
5. ควรมีการนำผลของการวัดและ ประเมินผลมาปรับปรุงการเรียน การสอน	$\bar{X}$	2.56	2.44	2.45	2.48
	S	0.59	0.76	0.77	0.73

ตาราง 11 (ต่อ)

ง. ความต้องการด้านการวัดและประเมินผล การเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปใน มหาวิทยาลัยรามคำแหง		ผู้บริหาร	อาจารย์	นักวิชา	นักจิต
6. ผู้จัดการเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้มีส่วนร่วมในการวัดและ ประเมินผล	$\bar{X}$	1.90	2.14	2.77	2.02
	S	0.63	0.64	0.93	0.94
รวมเฉลี่ย	$\bar{X}$	2.20	2.20	2.10	2.14
	S	0.46	0.45	0.55	0.54

จากตาราง 11 แสดงว่าผู้บริหาร อาจารย์ นักวิชา และ นักจิต
ต่อความต้องการด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป
ดังต่อไปนี้

ผู้บริหาร มีความต้องการด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน
วิชาพื้นฐานทั่วไป รวมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.20$) เมื่อพิจารณา
เป็นรายข้อ ผู้บริหารมีความต้องการระดับมากในเรื่องการวัดผล การวัด
และประเมินผลแบบปรับปรุงการเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.50$) ในเรื่องอื่นๆ
มีความต้องการในระดับปานกลาง

อาจารย์ มีความต้องการด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชา
พื้นฐานทั่วไปรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.21$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ

อาจารย์มีความต้องการระดับปานกลางในทุกเรื่อง โดยเฉพาะเรื่องกรณีการนำผลของการวัดและประเมินผลมาปรับปรุงการเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.44$) มีความต้องการเป็นอันดับหนึ่ง

นักศึกษา มีความต้องการด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป รวมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.19$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ นักศึกษาที่มีความต้องการระดับปานกลางในทุกเรื่อง โดยเฉพาะเรื่องกรณีการนำผลของการวัดและประเมินผลมาปรับปรุงการเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.45$) มีความต้องการเป็นอันดับหนึ่ง

บัณฑิต มีความต้องการด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป รวมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.14$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ บัณฑิตที่มีความต้องการระดับปานกลางในทุกเรื่อง โดยเฉพาะเรื่องกรณีการนำผลของการวัดและประเมินผลมาปรับปรุงการเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.48$) มีความต้องการเป็นอันดับหนึ่ง

2.5 ความต้องการด้านการบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการ
หลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป

ความต้องการด้านการบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการ
หลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์
นักศึกษา และบัณฑิต ดังปรากฏในตาราง 12

ตาราง 12 ความต้องการด้านการบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการหลักสูตร
วิชาชั้นงานทั่วไป ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์
นักกีฬา และบัณฑิต

จ. ความต้องการด้านการบริหารหลักสูตรและ การบริการวิชาการหลักสูตรวิชาชั้นงานทั่วไป ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง		ผู้บริหาร	อาจารย์	นักกีฬา	บัณฑิต
1. ควรเปิดสอนวิชาชั้นงานทั่วไปโดย คำนึงถึงความสนใจของผู้เรียน	$\bar{X}$ S	1.92 0.79	2.04 0.86	2.16 0.90	2.07 0.89
2. มหาวิทยาลัยควรจัดให้มีการจัด กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาชั้นงาน ทั่วไป	$\bar{X}$ S	2.19 0.76	2.10 0.75	2.19 0.85	2.21 0.90
3. มหาวิทยาลัยควรสนับสนุนให้มีการจัด สัมมนาเพื่อปรับปรุงหลักสูตรวิชา พื้นฐานทั่วไป ให้เหมาะสมกับสภาพ สังคมปัจจุบัน	$\bar{X}$ S	2.40 0.64	2.40 0.70	2.31 0.82	2.37 0.80
4. มหาวิทยาลัยควรจัดให้มีหน่วยงาน อิสระเป็นผู้รับผิดชอบในการบริหาร หลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป	$\bar{X}$ S	1.87 0.94	1.08 0.91	1.37 0.94	1.84 1.02

ตาราง 12 (ต่อ)

จ. ความต้องการด้านการบริหารหลักสูตรและ การบริการวิชาการหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง		ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา	บัณฑิต
5. ควรมีการปรับปรุงบริการห้องสมุด เกี่ยวกับการศึกษาค้นคว้าวิชา พื้นฐานทั่วไป	$\bar{X}$	2.33	2.23	2.30	2.27
	S	0.80	0.84	0.80	0.80
6. ควรจัดบริการ ตาราง คู่มือ และ เอกสารประกอบการสอนอย่าง เพียงพอต่อการศึกษาค้นคว้าวิชา พื้นฐานทั่วไป	$\bar{X}$	2.57	2.60	2.55	2.51
	S	0.64	0.63	0.75	0.74
รวมเฉลี่ย	$\bar{X}$	2.21	2.21	2.23	2.21
	S	0.47	0.48	0.56	0.56

จากตาราง 12 แสดงว่าผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาและบัณฑิต มีทัศนะต่อความ
ต้องการด้านการบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ดังต่อไปนี้
ผู้บริหาร มีความต้องการด้านการบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการหลักสูตร
 วิชาพื้นฐานทั่วไป รวมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.21$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ
 ผู้บริหารมีความต้องการระดับมากในเรื่องการจัดบริการ ตาราง คู่มือและเอกสารประกอบ

การสอนอย่างเพียงพอ ต่อการศึกษาค้นคว้าวิชาพื้นฐานทั่วไป ($\bar{X} = 2.57$) ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง

อาจารย์ มีความต้องการด้านการบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป รวมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.21$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อาจารย์มีความต้องการระดับมากในเรื่องการจัดบริการด้านตำรา คู่มือ และเอกสารประกอบการสอนอย่างเพียงพอต่อการศึกษาค้นคว้าวิชาพื้นฐานทั่วไป ($\bar{X} = 2.60$) ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง

นักศึกษา มีความต้องการด้านการบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป รวมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.23$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ นักศึกษามีความต้องการระดับมากในเรื่องการจัดบริการตำรา คู่มือและเอกสารประกอบการสอนอย่างเพียงพอต่อการศึกษาค้นคว้าวิชาพื้นฐานทั่วไป ($\bar{X} = 2.55$) ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง

บัณฑิต มีความต้องการด้านการบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป รวมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.21$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ บัณฑิตมีความต้องการระดับมากในเรื่องการจัดบริการตำรา คู่มือและเอกสารประกอบการสอนอย่างเพียงพอต่อการศึกษาค้นคว้าวิชาพื้นฐานทั่วไป ($\bar{X} = 2.51$) ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง

สรุปความต้องการการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง
ดังปรากฏในตาราง 13

ตาราง 13 สรุปความต้องการการเรียนรู้การสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัย
รามกาแหง

ความต้องการ การเรียนรู้การสอน วิชาพื้นฐานทั่วไป	กลุ่มตัวอย่าง	ผู้บริหาร N=63	อาจารย์ N=174	นักศึกษา N=499	บัณฑิต N=469
ก. ความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชา พื้นฐานทั่วไป	$\bar{X}$ S	2.22 0.61	2.20 0.58	2.17 0.66	2.22 0.59
ข. เนื้อหาวิชาของหลักสูตรวิชา พื้นฐานทั่วไป	$\bar{X}$ S	2.23 0.51	2.30 0.48	2.15 0.59	2.17 0.55
ค. การจัดการเรียนการสอนวิชา พื้นฐานทั่วไป	$\bar{X}$ S	2.18 0.46	2.42 0.51	2.39 0.60	2.36 0.57
ง. การวัดและประเมินผลการเรียน การสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป	$\bar{X}$ S	2.20 0.46	2.21 0.49	2.19 0.59	2.14 0.54
จ. การบริหารหลักสูตรและการบริการ วิชาการหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป	$\bar{X}$ S	2.21 0.47	2.21 0.48	2.23 0.56	2.21 0.56
รวมเฉลี่ย	$\bar{X}$ S	2.27 0.37	2.27 0.37	2.22 0.49	2.22 0.44

จากตาราง 13 สรุปความต้องการเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาพื้นฐาน
ทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามกาแหงทั้งโดยส่วนรวมและความต้องการในแต่ละด้าน ปรากฏว่า

ทั้งกลุ่มผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาและบัณฑิต มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง
ทั้งหมด

ตอนที่ 2 การทดสอบสมมติฐาน

1. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1 ที่ตั้งไว้ว่า
"ผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาและบัณฑิต มีทัศนะต่อปัญหาการเรียนการสอนวิชาพื้นฐาน
ทั่วไปแตกต่างกัน" ผลปรากฏดังตาราง 14

ตาราง 14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนน
เฉลี่ย ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามกาแหง ตามทัศนะ
ของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาและบัณฑิต

ปัญหาการเรียนการสอน วิชาพื้นฐานทั่วไป	SS		MS		F
	ระหว่าง กลุ่ม	ภายใน กลุ่ม	ระหว่าง กลุ่ม	ภายใน กลุ่ม	
ก. ความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชา พื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัย รามกาแหง	7.6702	428.9387	2.5567	0.3572	7.159*
ข. เนื้อหาวิชาของหลักสูตรวิชา พื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัย รามกาแหง	6.8585	401.9092	2.2862	0.3346	6.832*

ตาราง 14 (ต่อ)

ปัญหาการเรียนการสอน วิชาพื้นฐานทั่วไป	SS		MS		F
	ระหว่าง กลุ่ม	ภายใน กลุ่ม	ระหว่าง กลุ่ม	ภายใน กลุ่ม	
ค. การจัดการเรียนการสอนวิชา พื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัย รามคาแหง	3.9457	356.1108	1.3152	0.2965	4.436*
ง. การวัดและประเมินผลการเรียน การสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปใน มหาวิทยาลัยรามคาแหง	1.1941	416.8196	3.7314	0.3471	10.751*
จ. การบริหารหลักสูตรและการ บริการวิชาการหลักสูตรวิชา พื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัย รามคาแหง	6.5143	108.2431	2.1714	0.3399	6.388*
รวมเฉลี่ย	4.0866	230.5579	1.3622	0.1920	7.096*

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 $df_b = 3$, $df_w = 1201$

จากตาราง 14 แสดงว่าผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาและบัณฑิตมีปัญหากับ
การเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปโดยส่วนรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05

เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของปัญหาเป็นรายคู่ จึงนำมา
เปรียบเทียบโดยใช้วิธีการของ Scheffé method ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 15 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนรวมเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัญหา
การเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง

คะแนนเฉลี่ย		นักศึกษา	ผู้บริหาร	อาจารย์	บัณฑิต
$\bar{X}$		1 1979	1.5556	1.5560	1.6278
นักศึกษา	ความแตกต่าง	—	.0577	.0581	.1299
1.4979	S		.1640	.1080	.0789
ผู้บริหาร	ความแตกต่าง		—	.0004	.0722
1.5556	S			.1804	.1646
อาจารย์	ความแตกต่าง			—	.0718
1.5560	S				.1089
บัณฑิต	ความแตกต่าง				—
1.6278	S				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลจากตาราง 15 แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีทัศนคติต่อปัญหาการเรียนการสอน
วิชาพื้นฐานทั่วไปแตกต่างจากบัณฑิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 16 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของปัญหาเป็นรายคู่ ด้านความ
มุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามกาแหง

คะแนนเฉลี่ย		นักศึกษา	ผู้บริหาร	อาจารย์	บัณฑิต
$\bar{X}$		1.3078	1.4535	1.4647	1.4733
นักศึกษา	ความแตกต่าง	—	.1457	.1569*	.1655 *
1.3078	S		.2237	.1473	.1076
ผู้บริหาร	ความแตกต่าง		—	.0112	.0198
1.4535	S			.2461	.2246
อาจารย์	ความแตกต่าง			—	.0086
1.4647	S				.1485
บัณฑิต	ความแตกต่าง				—
1.4733	S				

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลจากตาราง 16 แสดงให้เห็นว่านักศึกษา มีทัศนะเกี่ยวกับปัญหาด้านความ
มุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปแตกต่างจากอาจารย์และบัณฑิตอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05

ตาราง 17 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของปัญหาเป็นรายคู่ด้านเนื้อหา
วิชาของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง

คะแนนเฉลี่ย		นักศึกษา	อาจารย์	ผู้บริหาร	บัณฑิต
$\bar{X}$		1.2683	1.4102	1.4127	1.4262
นักศึกษา	ความแตกต่าง	—	.1419	.1444	.1579*
1.2683	S		.1426	.2166	.1042
อาจารย์	ความแตกต่าง		—	.0025	.0160
1.4102	S			.2382	.1438
ผู้บริหาร	ความแตกต่าง			—	.0135
1.4127	S				.2174
บัณฑิต	ความแตกต่าง				—
1.4262	S				

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลจากตาราง 17 แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีทัศนะเกี่ยวกับปัญหาค้นเนื้อหา
วิชาของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปแตกต่างจากบัณฑิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 18 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของปัญหาเป็นรายคู่ด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง

คะแนนเฉลี่ย		อาจารย์	นักศึกษา	ผู้บริหาร	บัณฑิต
$\bar{X}$		1.9346	1.9797	1.9802	2.0824
อาจารย์	ความแตกต่าง	-	.0451	.0456	.1478*
1.9346	S		.1342	.2242	.1353
นักศึกษา	ความแตกต่าง		-	.0005	.1027*
1.9797	S			.2038	.0980
ผู้บริหาร	ความแตกต่าง			-	.1022
1.9802	S				.2046
บัณฑิต	ความแตกต่าง				-
2.0824	S				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลจากตาราง 18 แสดงให้เห็นว่าอาจารย์มีทักษะเกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปแตกต่างจากบัณฑิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษามีทักษะเกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปแตกต่างจากบัณฑิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 19 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของปัญหาเป็นรายคู่ ด้านการวัด
และประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง

คะแนนเฉลี่ย		นักศึกษา	ผู้บริหาร	อาจารย์	บัณฑิต
$\bar{X}$		1.3092	1.5011	1.5049	1.5053
นักศึกษา	ความแตกต่าง	—	.1919	.1957 *	.1961 *
1.3092	S		.2206	.1452	.1061
ผู้บริหาร	ความแตกต่าง		—	.0038	.0042
1.5011	S			.2426	.2214
อาจารย์	ความแตกต่าง			—	.0004
1.5049	S				.1464
บัณฑิต	ความแตกต่าง				—
1.5053	S				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลจากตาราง 19 แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีทัศนะเกี่ยวกับปัญหาด้านการวัด
และประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปแตกต่างจากอาจารย์และบัณฑิตอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 20 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของปัญหาเป็นรายภูมิกำหนดการ
บริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัย
รามคาแหง

คะแนนเฉลี่ย		ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา	บัณฑิต
$\bar{X}$		1.4306	1.4655	1.6245	1.6519
ผู้บริหาร	ความแตกต่าง	—	.0349	.1939	.2213 *
1.4306	S		.2401	.2183	.2191
อาจารย์	ความแตกต่าง		—	.1590	.1864 *
1.4655	S			.1437	.1449
นักศึกษา	ความแตกต่าง			—	.0274
1.6245	S				.1050
บัณฑิต	ความแตกต่าง				—
1.6519	S				

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลจากตาราง 20 แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารมีทัศนคติเกี่ยวกับปัญหาด้านการบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปแตกต่างจากบัณฑิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และอาจารย์มีทัศนคติเกี่ยวกับปัญหาด้านการบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปแตกต่างจากนักศึกษาและบัณฑิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 2 ที่ตั้งไว้ว่า "ผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาและบัณฑิต มีทัศนคติต่อความต้องการการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปแตกต่างกัน" ผลปรากฏดังตาราง 21

ตาราง 21 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความต้องการเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาและบัณฑิต

ความถี่ของการเรียน การสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป	SS		MS		F
	ระหว่าง กลุ่ม	ภายใน กลุ่ม	ระหว่าง กลุ่ม	ภายใน กลุ่ม	
ก. ความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชา พื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัย รามคำแหง	0.0649	461.5854	0.2216	0.3843	0.577
ข. เนื้อหาวิชาของหลักสูตรวิชา พื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัย รามคำแหง	3.1596	374.2622	1.0532	0.3116	3.380*
ค. การจัดการเรียนการสอนวิชา พื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัย รามคำแหง	1.0011	390.4641	0.3337	0.3251	1.026

ตาราง 21 (ต่อ)

ความต้องการการเรียน การสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป	SS		MS		F
	ระหว่าง กลุ่ม	ภายใน กลุ่ม	ระหว่าง กลุ่ม	ภายใน กลุ่ม	
ง. การวัดและประเมินผลการเรียน การสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปใน มหาวิทยาลัยรามคำแหง	0.7865	360.1247	0.2622	0.2999	0.874
จ. การบริหารหลักสูตรและการบริการ วิชาการหลักสูตรวิชาพื้นฐาน ทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง	0.0868	356.2231	0.0289	0.2966	0.098
รวมเฉลี่ย	0.3830	240.7043	0.1277	0.2004	0.637

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 $df_b = 3$, $df_w = 1201$

จากตาราง 21 สรุปความต้องการการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป โดย
ส่วนรวมทั้งกลุ่มผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาและบัณฑิตไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็น
รายค่านพบว่า ค่านเนื้อวิชาของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา
และบัณฑิตมีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนค่านอื่น ๆ
ไม่พบมีความต้องการแตกต่างกัน

เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของความต้งการเป็นรายคู้
จึงนำมาเปรียบเทียบโดยใช้วิธีการของ Scheffe method ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 22 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของความต้อการเป็นรายคู่
ด้านเนื้อหาวิชาของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคาแหง

คะแนนเฉลี่ย		นักศึกษา	บัณฑิต	ผู้บริหาร	อาจารย์
$\bar{X}$		2.1513	2.1727	2.2341	2.3017
นักศึกษา	ความแตกต่าง	—	.0214	.0828	.1504*
2.1513	S		.1005	.2090	.1376
บัณฑิต	ความแตกต่าง		—	.0614	.1290
2.1727	S			.2097	.1387
ผู้บริหาร	ความแตกต่าง			—	.0676
2.2341	S				.2298
อาจารย์	ความแตกต่าง				—
2.3017	S				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลจากการาง 22 แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีทัศนะเกี่ยวกับความต้อการด้าน
เนื้อหาวิชาของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปแตกต่างจากอาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษากันว่า

การศึกษครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายสำคัญคือ เพื่อศึกษานโยบายและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปของมหาวิทยาลัยรามคำแหงตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาและบัณฑิต และศึกษาเปรียบเทียบปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาและบัณฑิต

ดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้มี 4 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้บริหารที่ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ คณบดี รองคณบดีและหัวหน้าภาควิชาต่าง ๆ จำนวน 63 คน กลุ่มอาจารย์ประจำที่สอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในคณะต่าง ๆ จำนวน 174 คน กลุ่มนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2527 จำนวน 499 คน และกลุ่มบัณฑิตของมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่สำเร็จการศึกษาประจำปีการศึกษา 2525 จำนวน 469 คน

ก. 6 ต. 15

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้แบบสอบถามโดยแบ่งลักษณะของแบบสอบถามเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 รายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ สถานภาพปัจจุบันของผู้ตอบแบบสอบถามและคณะวิชาที่สังกัด

ตอนที่ 2 ถามเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป
มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีทั้งหมด 5 คำน

ตอนที่ 3 ถามเกี่ยวกับความต้องการการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป
ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีทั้งหมด 5 คำน

ตอนที่ 2 และตอนที่ 3 เกี่ยวกับปัญหาและความต้องการการเรียนการสอน
วิชาพื้นฐานทั่วไปในค่านต่าง ๆ 5 คำน คือ

1. ความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป
2. เนื้อหาวิชาของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป
3. การจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป
4. การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป
5. การบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการทางสถิติและเครื่องคำนวณหาค่า ดังต่อไปนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. ใช้ F-test ทดสอบความสำคัญทางสถิติของความแตกต่างระหว่าง
คะแนนเฉลี่ยมากกว่า 2 กลุ่ม
3. ถ้าพบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ย ใช้ Scheffé Method
หาค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์เกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอน
วิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหงตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา
และบัณฑิต

1. ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาและบัณฑิต สรุปได้ดังนี้

ผู้บริหารมีปัญหาระดับปานกลางด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ($\bar{X} = 1.98$) และด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ($\bar{X} = 1.50$) ส่วนด้านอื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

อาจารย์มีปัญหาระดับปานกลางด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ($\bar{X} = 1.94$) และด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ($\bar{X} = 1.51$) ส่วนด้านอื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

นักศึกษามีปัญหาระดับปานกลางด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ($\bar{X} = 1.98$) และด้านการบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ($\bar{X} = 1.62$) ส่วนด้านอื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

บัณฑิตมีปัญหาระดับปานกลางด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ($\bar{X} = 2.08$) ด้านการบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ($\bar{X} = 1.65$) และด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ($\bar{X} = 1.51$) ส่วนด้านอื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

สรุปปัญหาการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ทั้งกลุ่มผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาและบัณฑิตมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

2. ความต้องการการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาและบัณฑิต สรุปได้ดังนี้

ผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาและบัณฑิตมีความต้องการในระดับปานกลางทุกด้าน

ตอนที่ 2 การทดสอบสมมติฐาน สรุปได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิต พบว่ามีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งในส่วนรวมและในแต่ละด้านทุกด้าน

เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของปัญหาเป็นรายคู่ จึงนำมาเปรียบเทียบโดยใช้วิธีการของ Scheffe Method ปรากฏผลดังนี้ คือ

- 1.1 ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปโดยส่วนรวม
นักศึกษามีทัศนะต่อปัญหาการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปแตกต่างจากบัณฑิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- 1.2 ปัญหาความหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป
นักศึกษามีทัศนะต่อปัญหาความหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปแตกต่างจากอาจารย์และบัณฑิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- 1.3 ปัญหาเนื้อหาวิชาของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป
นักศึกษามีทัศนะต่อปัญหาเนื้อหาวิชาของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปแตกต่างจากบัณฑิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- 1.4 ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป
อาจารย์มีทัศนะต่อปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปแตกต่างจากบัณฑิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
นักศึกษามีทัศนะต่อปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปแตกต่างจากบัณฑิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- 1.5 ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป
นักศึกษามีทัศนะต่อปัญหาด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปแตกต่างจากอาจารย์และบัณฑิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.6 ปัญหาการันการบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการหลักสูตร วิชาพื้นฐานทั่วไป

ผู้บริหารมีทัศนะต่อปัญหาการันการบริหารหลักสูตรและการบริการ
วิชาการหลักสูตร วิชาพื้นฐานทั่วไปแตกต่างจากบัณฑิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อาจารย์มีทัศนะต่อปัญหาการันการบริหารหลักสูตรและการบริการ
วิชาการหลักสูตร วิชาพื้นฐานทั่วไปแตกต่างจากนักศึกษาและบัณฑิตอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05

2. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของ
คะแนนเฉลี่ยความต้องการการเรียนรู้การสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคาแหง
ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาและบัณฑิต โดยส่วนรวมไม่พบว่ามี ความ
ต้องการแตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบในแต่ละด้านปรากฏว่า ผู้บริหาร อาจารย์
นักศึกษาและบัณฑิตมีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
ในด้านเนื้อหาวิชาของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่พบว่ามี ความ
แตกต่างกัน

เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของความต้องการเป็น
รายกลุ่ม จึงนำมาเปรียบเทียบโดยใช้วิธีของ Scheffé Method ปรากฏผลดังนี้

2.1 ความต้องการด้านเนื้อหาวิชาของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป
นักศึกษามีทัศนะต่อความต้องการด้านเนื้อหาวิชาของหลักสูตร
วิชาพื้นฐานทั่วไปแตกต่างจากอาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคาแหง
ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาและบัณฑิต

1.1 ผู้บริหารในมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีทัศนะต่อปัญหาการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในระดับปานกลาง คือ ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป และการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป

การที่ผู้บริหารมีทัศนะต่อปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในระดับปานกลาง อาจพิจารณาได้ว่า เพราะนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงมีจำนวนมาก แต่มีความจำกัดในเรื่องห้องเรียนและเก้าอี้สำหรับนั่งฟังการบรรยาย จึงทำให้มหาวิทยาลัยต้องแก้ปัญหาด้วยการใช้สื่อการสอนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์วงจรปิด ซึ่งสามารถเชื่อมโยงไปยังหลาย ๆ อาคารเรียนได้ เพื่อให้นักศึกษาที่มาเรียนในกระบวนวิชาเดียวกันได้รับชมและฟังพร้อมกันอย่างทั่วถึง นอกจากนี้ยังมีการแพร่ภาพทางโทรทัศน์ของ 9 วิद्यุกระจายเสียงและศูนย์บรรยายสรุปตามส่วนภูมิภาคต่าง ๆ เป็นการอำนวยความสะดวกแก่นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดไม่สามารถมาเรียนที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงได้ แต่การแก้ปัญหาดังกล่าวข้างต้นจาเป็นจะต้องใช้งบประมาณมากเป็นการลงทุนค่อนข้างสูง ส่วนปัญหาในการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปของมหาวิทยาลัยรามคำแหงนั้น ผู้บริหารมีทัศนะอยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกัน อาจพิจารณาได้ว่า ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับการจัดดำเนินการจัดการเตรียมสถานที่สอบเพื่อให้เพียงพอและเหมาะสม รวมทั้งการจัดกรรมการควบคุมการสอบเพื่อให้มีประสิทธิภาพ สิ่งเหล่านี้เป็นปัญหาย่อยบ้าง เนื่องจากมีจำนวนนักศึกษาและกระบวนวิชามาก การควบคุมสอบแต่ละภาคเรียนต้องใช้เวลาประมาณ 20 - 25 วัน และต้องคุมสอบถึงสามคาบเวลา (9.00 น. - 18.00 น.) จึงทำให้ต้องใช้งบประมาณและบุคลากรเป็นจำนวนมากด้วย แต่ทางมหาวิทยาลัยก็สามารถจัดดำเนินการด้วยความเรียบร้อยเสมอมา

สำหรับด้านความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ด้านเนื้อหาวิชาของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป และด้านการบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการ หลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ผู้บริหารมีปัญหาย่อยในระดับน้อย อาจจะเป็นเพราะผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจในความมุ่งหมายของหลักสูตรและเนื้อหาวิชาในหลักสูตรวิชาพื้นฐาน

ทั่วไปก็พอ และสามารถปรับให้เหมาะสมกับสภาพการณ์และความต้องการของนักศึกษาได้ รวมทั้งด้านการบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการ ซึ่งผู้บริหารของมหาวิทยาลัยรามคำแหงได้พยายามปรับปรุงและดำเนินนโยบายในลักษณะเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อนักศึกษาให้มากที่สุด เพื่อให้ให้นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงมีความเป็นเลิศทางวิชาการ และสามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

1.2 อาจารย์ในมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีทัศนะต่อปัญหาการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในระดับปานกลาง คือปัญหาคำถามการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปและการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป

การที่อาจารย์มีทัศนะต่อปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในระดับปานกลาง อาจพิจารณาได้ว่าการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยรามคำแหงใช้วิธีบรรยายเป็นส่วนใหญ่ โดยเฉพาะกระบวนวิชาพื้นฐานทั่วไป เพราะมีจำนวนนักศึกษามาก นักศึกษามีพื้นฐานความรู้และประสบการณ์แตกต่างกันมาก ผู้เรียนผู้สอนขาดความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ทำให้เกิดช่องว่างระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน นักศึกษามีโอกาสซักถามปัญหาได้น้อย และปัญหาอีกประการหนึ่งอาจจะเนื่องมาจากอาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่มีความรู้โดยตรงเฉพาะสาขา มากกว่ามีความรู้โดยตรงสำหรับการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ดังที่ ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ 2522 : 101 - 107) กล่าวว่า ผู้สอนควรมีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่ถึงเหตุผลที่มาของความรู้ นั้น มองเห็นความสัมพันธ์และความสำคัญของวิชา รู้จักตัวผู้เรียน ต้องมีความสามารถในการดำเนินการสอนเป็นอย่างดี มีทักษะในการติดต่อสัมพันธ์และเป็นที่ปรึกษาวิชาการได้เป็นอย่างดี จึงทำให้อาจารย์ผู้สอนวิชาพื้นฐานทั่วไปต้องปรับปรุงการสอนให้เหมาะสมกับการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปอยู่เสมอ

ส่วนปัญหาคำถามการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป อาจารย์มีปัญหาระดับปานกลาง อาจพิจารณาได้ว่าการวัดและประเมินผลของมหาวิทยาลัยรามคำแหงกระทำเพียงครั้งเดียวในแต่ละภาคเรียน ไม่มีการประเมินผลกลางเทอม ซึ่งอาจจะมีปัญหาในลักษณะที่ไม่สามารถวัดและประเมินผลได้ครอบคลุมเนื้อหาและเนื่องจากนักศึกษาในแต่ละกระบวนวิชาในหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปมีจำนวนมาก จึงทำให้การ

ตรวจงานและผลการสอบไล่เข้าไปบ้างในบางกระบวนวิชา

สำหรับปัญหาค้นความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป
ปัญหาค้นเนื้อหาวิชาของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปและปัญหาค้นการบริหารหลักสูตร
และการบริการวิชาการหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป อาจารย์มีปัญหในระดับน้อย อาจ
เป็นเพราะอาจารย์ผู้สอนมีความเข้าใจดีในเรื่องความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐาน
ทั่วไป และสามารถปรับปรุงการสอนให้เหมาะสมเพื่อให้นักศึกษาได้รับความรู้ตรงตาม
เนื้อหาของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปมากขึ้น ส่วนในด้านการบริหารหลักสูตรวิชาพื้นฐาน
ทั่วไปนั้น อาจเป็นเพราะไม่ใช่หน้าที่โดยตรงของอาจารย์ แต่เป็นหน้าที่ของผู้บริหารและ
อาจเป็นเพราะอาจารย์ได้รับการบริการดีแล้ว

1.3 นักศึกษาในมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีทัศนคติต่อปัญหาการเรียนการสอน
วิชาพื้นฐานทั่วไประดับปานกลาง คือ ปัญหาค้นการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป
และการบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป

การที่นักศึกษามีปัญหาค้นการจัดการเรียนการสอนระดับปานกลาง
อาจพิจารณาได้ว่า ผู้เรียนและผู้สอนขาดการวางแผนการเรียนการสอนที่เหมาะสม
ผู้เรียนมีโอกาสซักถามปัญหาน้อย ทำให้ผู้สอนไม่เข้าใจในตัวผู้เรียน ทำให้เกิดช่องว่าง
ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และผู้สอนอาจจะคำนึงถึงสาระที่จะสอนมากเกินไป โดยมีได้
คำนึงถึงเทคนิคการสอนและการนำความรู้ไปใช้

นอกจากนั้น ยังมีปัญหาค้นที่วิจิตร ศรีสอ้าย (วิจิตร ศรีสอ้าย
2518 : 16) ได้กล่าวว่า อาจารย์ส่วนใหญ่เป็นนักวิชาการที่รู้เนื้อหาวิชาดีเป็นอย่างดี
แต่ไม่สนใจในความรู้หรือขาดคุณสมบัติของการเป็นครู อาจารย์จึงควรหันมาปรับปรุง
ตนเองโดยวิธีการต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาในแบบ (Formal education)
หรือการศึกษานอกแบบ (Informal education)

ส่วนในด้านการบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการหลักสูตร
วิชาพื้นฐานทั่วไป ซึ่งนักศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางนั้น อาจพิจารณาได้ว่า การบริหาร

หลักสูตรของมหาวิทยาลัยรามคำแหงนั้นมีคณะวิชาเป็นผู้รับผิดชอบ นักศึกษาอาจไม่ได้ ได้รับความสะดวกในการติดต่อและบริการต่าง ๆ คือ เพราะคณะวิชาต่าง ๆ มีหน้าที่ รับผิดชอบต่อวิชาในสาขาอยู่มากแล้ว และยังขาดบุคลากรที่จะประสานงานโดยตรงเกี่ยวกับ วิชาพื้นฐานทั่วไป ส่วนในด้านการบริการวิชาการหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปนั้น อาจมี ปัญหาเนื่องมาจากการจัดบริการด้านโสตทัศนูปกรณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน วิชาพื้นฐานทั่วไปยังมีน้อย เนื่องจากการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปของมหาวิทยาลัย รามคำแหงนั้นเป็นการบรรยายส่วนใหญ่ ผู้เรียนอาจจะเรียนรู้ได้ไม่เพียงพอ มหาวิทยาลัย ควรจัดบริการด้านโสตทัศนูปกรณ์ให้มากขึ้น เช่น การบริการด้านการบันทึกเทปบรรยาย ในกระบวนวิชาพื้นฐานทั่วไปอย่างกว้างขวาง และเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ใช้บริการ ด้านโสตทัศนูปกรณ์อย่างทั่วถึง นอกจากนั้นควรบริการด้านตำรา คู่มือ เอกสารประกอบ การสอนที่สมบูรณ์แบบและเพียงพอ เพราะนักศึกษาในมหาวิทยาลัยรามคำแหงจำเป็นต้อง มีตำรา คู่มือ เอกสารประกอบการสอนควบคู่ไปกับการฟังบรรยายสรุป เนื่องจากนักศึกษา บางส่วนไม่สามารถมาศึกษาที่มหาวิทยาลัยได้

สำหรับปัญหาค้นหาความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ปัญหา ด้านเนื้อหาวิชาของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปและการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน วิชาพื้นฐานทั่วไป นักศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย อาจพิจารณาได้ว่าความมุ่งหมายของ หลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงกำหนดขึ้นนั้น ทางมหาวิทยาลัยสามารถ จัดให้เหมาะสมและสอดคล้องตามความต้องการของนักศึกษาเป็นส่วนใหญ่ ผู้สอนก็สามารถ ปรับปรุงเนื้อหาการสอนให้เหมาะสมและทันต่อเหตุการณ์อยู่เสมอ ส่วนในด้านการวัดและ ประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปนั้น อาจพิจารณาได้ว่าการวัดและประเมินผล เป็นกระบวนการที่มีระเบียบกฎเกณฑ์ที่แน่นอน และอาจารย์ก็ได้ทำการวัดและประเมินผล การเรียนการสอนตามระเบียบและกฎเกณฑ์ของมหาวิทยาลัยถูกต้องอยู่แล้ว

1.4 บัณฑิตในมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีทัศนคติต่อปัญหาการเรียนการสอน วิชาพื้นฐานทั่วไประดับปานกลางในด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป การวัด

และประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป และการบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป

การที่บัณฑิตมีปัญหาคำถามการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป อยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องจากบัณฑิตเห็นว่าในการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปยังขาดความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนวิชาพื้นฐานทั่วไป เพราะการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ผู้สอนใช้วิธีบรรยายเป็นส่วนใหญ่ ขาดการนำเอาสื่อการสอนและเทคนิควิธีการสอนที่เหมาะสมมาใช้ ดังคำกล่าวของ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา 2523 : 13 - 15) ที่ว่า ปัญหาการเรียนการสอนอาจจะเกิดจากผู้สอนไม่ทราบว่าสถานการณ์ของตนเองเป็นอย่างไร มีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบเพียงใด ไม่รู้จักผู้เรียน ขาดประสบการณ์และความรู้เกี่ยวกับการสอนและการให้คำปรึกษาทางวิชาการแก่ผู้เรียน บางครั้งก็ไม่มีความรู้เพียงพอที่จะสอน ขาดหนังสือประกอบการค้นคว้า ขาดประสบการณ์ด้านการวิจัย เนื่องจากมีภาระหน้าที่การสอนมาก นอกจากนั้นยังอาจจะขาดแคลนผู้ทรงคุณวุฒิและไม่ตรงตามเกณฑ์มาตรฐาน

ส่วนในด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป บัณฑิตมีปัญหายุ่งยากในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจากบัณฑิตเห็นว่าผู้เรียนไม่มีส่วนร่วมกับผู้สอนในเรื่องการวัดและประเมินผลวิชาพื้นฐานทั่วไป ข้อสอบที่ผู้สอนใช้วัดและประเมินผลเป็นข้อสอบที่ใช้วัดความรู้ความจำเป็นส่วนใหญ่ และผู้สอนขาดทักษะในการออกข้อสอบสาเหตุอาจจะเนื่องมาจากอาจารย์ผู้สอนวิชาพื้นฐานทั่วไปบางส่วนมิได้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีโดยตรง จึงทำให้ขาดความเข้าใจในวิธีการเขียนข้อสอบที่ดี และอาจจะเนื่องจากนักศึกษามีจำนวนมาก การตรวจข้อสอบวิชาพื้นฐานทั่วไปที่เป็นอัตนัยอาจขาดความเที่ยงตรงไปบางส่วน

ส่วนในด้านการบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป บัณฑิตมีปัญหายุ่งยากในระดับปานกลาง อาจพิจารณาได้ว่าบัณฑิตเห็นว่าการจัดกลุ่มผู้เรียนวิชาพื้นฐานทั่วไปมีจำนวนมากเกินไป ห้องเรียนแออัด เก้าอี้ที่ใช้นั่งฟังการบรรยาย

ไม่เพียงพอ ก่อให้เกิดบรรยากาศที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน นอกจากนั้นตำราเรียน คู่มือ และเอกสารประกอบการสอนยังขาดความสมบูรณ์ที่จะใช้ศึกษาค้นคว้า และมีความล่าช้าในการจัดพิมพ์

สำหรับปัญหาคำถามความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปและแก่นเนื้อหาวิชาของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ซึ่งบัณฑิตมีปัญหในระดับน้อย อาจพิจารณาได้ว่า ขอบเขตของความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปที่มหาวิทยาลัยกำหนดให้ นั้น เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบัน และสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ตามที่บัณฑิตพึงประสงค์

ส่วนในแก่นเนื้อหาวิชาในหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ซึ่งบัณฑิตมีปัญหในระดับน้อยนั้น อาจพิจารณาได้ว่า เนื้อหาวิชาในหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปที่บัณฑิตได้เคยศึกษาเล่าเรียนไปแล้วนั้น ในบางเรื่องได้เคยศึกษามากแล้วในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งถือได้ว่าเป็นพื้นความรู้เพื่อที่จะได้ศึกษาให้ลึกซึ้งและสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้มากขึ้น

2. ความต้องการการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาและบัณฑิต

2.1 ผู้บริหารมีความต้องการด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในระดับปานกลางเป็นอันดับหนึ่ง อาจพิจารณาได้ว่าการเรียนการสอนเป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งในขบวนการทางการศึกษา สถาบันอุดมศึกษาต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ รู้จักปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ มีการศึกษาค้นคว้าอยู่เสมอและสร้างผลงานในด้านการวิจัยให้แพร่หลาย ซึ่งจะช่วยให้สามารถนำความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้รับมาอบรมสั่งสอนถ่ายทอดให้กับนักศึกษาของตน นอกจากผู้สอนแล้วผู้เรียนก็เป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุเป้าหมายได้ โดยผู้เรียนต้องเป็นผู้ใฝ่หาความรู้อยู่เสมอ เมื่อพบปัญหาที่ต้องซักถามผู้รู้ หรือหาแหล่งความรู้ เพื่อให้เกิดความกระจ่าง เมื่อทั้งผู้เรียนผู้สอนเข้าใจในหน้าที่ของตนเองดีแล้ว การจัดการเรียนการสอนก็จะดำเนินไปได้อย่างดีและมีประสิทธิภาพ

สำหรับความต้องการด้านอื่น ๆ ก็อยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน คือด้านความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ด้านเนื้อหาวิชาในหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป และด้านการบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป อาจพิจารณาได้ว่า การจัดทำเป็นงานในแต่ละด้านที่กล่าวมานี้ทางมหาวิทยาลัยได้จัดทำเพื่อสนองความต้องการของกลุ่มต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยรามคำแหงดีพอสมควรแล้ว และควรมีการปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพการณ์อยู่เสมอ

2.2 อาจารย์มีความต้องการด้านการจัดการเรียนการสอนในระดับปานกลางเป็นอันดับหนึ่ง อาจพิจารณาได้ว่า ผู้บริหารให้การสนับสนุนในเรื่องการพัฒนาคุณภาพของอาจารย์ยังไม่เพียงพอ อาจารย์ควรได้มีโอกาสเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ต่าง ๆ มากขึ้น เพื่อที่จะได้นำวิทยาการใหม่ ๆ มาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน นอกจากนั้นทางมหาวิทยาลัยควรจัดระบบการเรียนการสอนเพื่อจะเอื้ออำนวยต่อการสอนหลาย ๆ รูปแบบ เพื่อช่วยให้อาจารย์ได้มีโอกาสใช้เทคนิคการสอนและสื่อการสอนอย่างกว้างขวางมากขึ้น และยังช่วยให้ผู้เรียนผู้สอนมีความสัมพันธ์อันดีต่อกันด้วย

สำหรับความต้องการด้านอื่น ๆ ก็อยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน คือด้านความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ด้านเนื้อหาวิชาของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป และด้านการบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปอาจพิจารณาได้ว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหงควรให้การสนับสนุนในทุกด้าน โดยเฉพาะด้านการบริการทางวิชาการ เช่น การบริการด้านตำรา คู่มือ เอกสารประกอบการสอนอย่างเพียงพอ ปรับปรุงการจัดบริการหนังสือและสื่อทัศนูปกรณ์ภายในห้องสมุดให้สามารถใช้ศึกษาค้นคว้าวิชาพื้นฐานทั่วไปได้อย่างเพียงพอตามความต้องการของนักศึกษาและอาจารย์

2.3 นักศึกษามีความต้องการด้านการจัดการเรียนการสอนในระดับปานกลาง เป็นอันดับหนึ่ง โดยเฉพาะในเรื่องการจัดบริการด้านตำรา คู่มือ เอกสารประกอบการสอน มีความต้องการมาก อาจพิจารณาให้ความมหาวิทยาลัยควรปรับปรุงในด้านนี้ให้มาก เพราะ นักศึกษาในมหาวิทยาลัยรามคำแหงนั้น ตำรา คู่มือ เอกสารประกอบการสอนมีความสำคัญ ต่อการเรียนมาก เนื่องจากนักศึกษาบางส่วนไม่ได้มาเข้าชั้นเรียนประจำ และบางส่วน อาจจะต้องประกอบธุรกิจส่วนตัว หรือรับราชการอยู่แล้ว การมีตำรา คู่มือ เอกสารประกอบการสอนที่สมบูรณ์ และเพียงพอจะช่วยลดปัญหาเรื่องสถานที่เรียนจำกัดได้ทางหนึ่ง ส่วนความต้องการที่จะให้ผู้สอนใช้วิธีสอนและกิจกรรมที่กระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ อาจพิจารณา ใ้กับผู้สอนควรมีการปรับปรุงการสอนและวิธีสอน โดยใช้เทคนิคการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนและเกิดความคิดสร้างสรรค์ เพื่อจะได้นำความรู้ไปใช้ ให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม

2.4 บัณฑิตมีความต้องการด้านการจัดการเรียนการสอนในระดับปานกลาง เป็นอันดับหนึ่ง โดยเฉพาะในเรื่องการจัดบริการด้านตำรา คู่มือ เอกสารประกอบการสอน มีเพียงพอและสมบูรณ์ มีความต้องการมาก อาจพิจารณาได้ว่า ควรปรับปรุงในด้านการจัดพิมพ์ ให้รวดเร็วทันต่อความต้องการของนักศึกษา ส่วนความต้องการด้านอื่น ๆ มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง อาจพิจารณาได้ว่าผู้บริหารมหาวิทยาลัยควรจะศึกษาความต้องการแต่ละด้าน และปรับปรุงสนองตอบตามความต้องการที่เหมาะสม เช่น ควรจัดสัมมนาเพื่อปรับปรุงความ มุ่งหมายและเนื้อหาของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปให้ทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบันอยู่เสมอ

3. เปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิต ผลปรากฏว่าผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาและ บัณฑิต มีความคิดเห็นต่อปัญหาการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนี้คือ

3.1 ปัญหาความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป นักศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างจากอาจารย์และบัณฑิต คือ นักศึกษาคิดว่ามีความมุ่งหมาย ของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปน้อยกว่าที่อาจารย์และบัณฑิตคิด อาจพิจารณาได้นักศึกษา ที่เข้ามศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้นส่วนใหญ่มักยังไปเข้าใจในจุดมุ่งหมายของตนเองและ ของสถาบันว่าต้องการผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะและบุคลิกภาพที่ดีมีความรู้อย่างไร (วิศลภา เพทย์ดิษ ๗ อุษยา 2523 : 12 - 15) นักศึกษาอาจจะมีความต้องการเพียงให้ได้ เรียนสำเร็จการศึกษาและมีงานทำเท่านั้น ไม่จำเป็นต้องรู้ความมุ่งหมายของหลักสูตร มากนัก ส่วนอาจารย์ผู้จัดทำความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปมากกว่า เพราะเป็นผู้สอน ฉะนั้นอาจารย์ก็จะไปปรับปรุงการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับ ความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปอยู่แล้ว ส่วนบัณฑิตเป็นผู้ที่เข้ามศึกษาความ มุ่งหมายของหลักสูตรว่าส่วนมากทั่วไปแล้วที่สูง อาจพิจารณาได้นักศึกษาในระดับปริญญาตรี การศึกษาค้นคว้าหลักสูตรแล้ว ส่วนว่าเข้าไปแล้ว และนาย ที่ได้จากการศึกษาแล้วเริ่มไป ไปได้ประโยชน์ในสังคมของตนเองว่า การที่ได้รู้เท่าทันไป ได้ใช้เองอย่างเหมาะสมกับ ปัจจุบันหรือไม่ แต่ การปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับสภาพสังคมอย่างไร ซึ่งเป็นข้อมูล ย้อนกลับที่ผู้บริหารมหาวิทยาลัยจะเอา มาพิจารณา เป็นการปรับปรุงต่อไป

3.2 ปัญหาความเนื้อหาวิชาในหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป นักศึกษามีความ คิดเห็นแตกต่างจากบัณฑิต จักให้นักศึกษาคิดว่ามีความเนื้อหาวิชาในหลักสูตรวิชาพื้นฐาน ทั่วไปน้อยกว่าที่บัณฑิตคิด อาจพิจารณาได้นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรวิชา พื้นฐานทั่วไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดยังไม่ทราบปัญหาความเนื้อหาวิชาพื้นฐานทั่วไปที่พอ เท่ากับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาแล้ว ถึงที่เสรี วงศ์มณฑา และ ปรัชญา เวสารักษ์ (เสรี วงศ์มณฑา และ ปรัชญา เวสารักษ์ 2524 : 2 - 3) ได้กล่าวไว้ก่อนหน้านี้ ว่า อาจารย์ส่วนใหญ่เห็นว่านักศึกษายังไปเข้าใจวิชาของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปที่พอ ส่วนบัณฑิตเป็นผู้นำผลของการศึกษาไปใช้ จึงทำให้ทราบปัญหาต่าง ๆ มากขึ้น

3.3 ปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป อาจารย์มีความคิดเห็นแตกต่างจากบัณฑิต คือ อาจารย์คิดว่ามีปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนน้อยกว่าที่บัณฑิตคิด อาจพิจารณาได้ว่าอาจารย์ผู้สอนไม่ได้สัมผัสกับสภาพปัญหาการเรียนของนักศึกษาโดยตรง เช่น บรรยากาศในห้องเรียนแออัด การสอนแบบบรรยาย ผู้เรียนไม่มีโอกาสซักถามหรือร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนมากนัก ความแตกต่างในด้านพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน สิ่งเหล่านี้อาจเป็นปัญหาต่อผู้เรียนมาก แต่ผู้สอนอาจเห็นว่าไม่เป็นปัญหามากนัก ฉะนั้นจึงมองว่าการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปมีปัญหาน้อยกว่าที่บัณฑิตคิด ส่วนบัณฑิตย่อมมองปัญหาการจัดการเรียนการสอนได้กว้าง ลึกซึ้งกว่า เพราะเป็นสิ่งที่ได้ประสบมาแล้ว

ความแตกต่างอีกรายกึ่งหนึ่งเกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไประหว่างนักศึกษากับบัณฑิตคือ นักศึกษาคิดว่ามีปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปน้อยกว่าที่บัณฑิตคิด อาจพิจารณาได้ว่า นักศึกษาที่กำลังเรียนวิชาพื้นฐานทั่วไปส่วนใหญ่อยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 - 2 ยังขาดประสบการณ์ในการศึกษาหาความรู้ ยังไม่สามารถวิเคราะห์ปัญหาต่าง ๆ ได้ดีพอ และขาดโอกาสที่จะแสดงความคิดเห็นในด้านการจัดการเรียนการสอน ไม่กล้าแสดงออก จึงทำให้พบปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนน้อยกว่าบัณฑิต ซึ่งเป็นผู้มีประสบการณ์ทางการศึกษามากกว่า สามารถวิเคราะห์ปัญหาและสามารถแสดงออกได้มากกว่า จึงทำให้เห็นปัญหาในการจัดการเรียนการสอนมากกว่า

3.4 ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างจากอาจารย์และบัณฑิต คือ นักศึกษาคิดว่ามีปัญหาด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปน้อยกว่าที่อาจารย์และบัณฑิตคิด อาจพิจารณาได้ว่า นักศึกษาจะต้องเป็นผู้ยอมปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ในเรื่องการวัดและประเมินผลตามที่อาจารย์กำหนด จึงเป็นผู้ที่จะต้องทำตามข้อเสนอของอาจารย์ผู้สอน

เสมอ หรืออาจจะมีโอกาสน้อยในการมีส่วนร่วมในเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป จึงทำให้ต้องยอมรับสภาพและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่อาจารย์ได้กำหนดไว้ ส่วนบัณฑิตเป็นผู้ที่พ้นสถานการณ์เป็นนักศึกษาแล้ว ย่อมมีโอกาสดูที่จะแสดงความคิดเห็นในคนต่าง ๆ มากกว่า ซึ่งก็เป็นผลดีต่ออาจารย์และผู้บริหารมหาวิทยาลัยจะได้ปรับปรุงแก้ไขกระบวนการวัดและประเมินผลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3.5 ปัญหาด้านการบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ผู้บริหารมีความคิดเห็นแตกต่างจากบัณฑิต คือ ผู้บริหารคิดว่ามีปัญหาด้านการบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปน้อยกว่าที่บัณฑิตคิด อาจพิจารณาได้ว่าผู้บริหารเป็นผู้จัดดำเนินการและให้บริการเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปย่อมมองไม่เห็นความบกพร่องในการบริหารงานดีเท่ากับบัณฑิตที่เป็นผู้รับบริการ นอกจากนั้นบัณฑิตยังเป็นผู้ที่นำผลจากการบริหารหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปไปใช้ จึงทำให้ทราบปัญหาต่าง ๆ ได้ดีกว่าผู้บริหาร ซึ่งก็เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารมหาวิทยาลัยที่จะรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อปรับปรุงแก้ไขต่อไป

ความแตกต่างอีกรายหนึ่งเกี่ยวกับปัญหาด้านการบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปคือ อาจารย์คิดว่ามีปัญหาด้านการบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปน้อยกว่าที่นักศึกษาและบัณฑิตคิด อาจพิจารณาได้ว่า อาจารย์เป็นบุคคลที่มีสถานภาพใกล้ชิดกับผู้บริหาร มองปัญหาด้านการบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปใกล้เคียงกัน ผู้บริหารเป็นผู้วางนโยบายและระเบียบกฎเกณฑ์ต่าง ๆ อาจารย์เป็นผู้รับนโยบาย ส่วนนักศึกษาเป็นผู้ปฏิบัติตามนโยบายและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ผู้ปฏิบัติย่อมเห็นปัญหากาง ๆ มากกว่า โดยเฉพาะบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาแล้ว ฉะนั้นผู้บริหารและอาจารย์จึงควรรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษาและบัณฑิต เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป

4. เปรียบเทียบความต้องการการเรียนรู้การสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปใน

มหาวิทยาลัยรามคำแหง ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาและบัณฑิต ผลปรากฏว่า ผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาและบัณฑิตมีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านเนื้อหาวิชาของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปส่วนด้านอื่น ๆ ไม่พบว่ามีความต้องการแตกต่างกัน

4.1 ความต้องการด้านเนื้อหาวิชาในหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป นักศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างจากอาจารย์ คือ นักศึกษามีความต้องการในด้านการจัดเนื้อหาวิชา ในหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปน้อยกว่าที่อาจารย์ต้องการ อาจพิจารณาได้ว่านักศึกษาส่วนใหญ่ มีความพอใจกับการจัดเนื้อหาวิชาในหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปในลักษณะที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนได้กว้างขวางและจัดได้เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน

ส่วนอาจารย์มีความต้องการด้านการจัดเนื้อหาวิชาในหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปมากกว่าอาจพิจารณาได้ว่า มหาวิทยาลัยควรปรับปรุงการจัดเนื้อหาวิชาใน หลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปให้เป็นในลักษณะบูรณาการหลาย ๆ วิชาเข้าด้วยกัน เพื่อให้ ผู้เรียนได้รับความรู้ที่เป็นลักษณะวิชาพื้นฐานทั่วไปที่แท้จริงมากกว่าการเป็นวิชาเบื้องต้น ของสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่ง เนื้อหาวิชาที่ผู้สอนสามารถสอนในลักษณะบูรณาการจะช่วยให้ นักศึกษาได้บรรลุตามความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปในลักษณะผู้มีความรอบรู้ มีคุณธรรม ศีลธรรมและความรับผิดชอบ สามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาและบัณฑิต มีข้อเสนอแนะตามผลการศึกษา ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะต่อผู้บริหารในมหาวิทยาลัยรามคำแหงเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป

1.1 ในด้านการจัดการเรียนการสอนผู้บริหารควรปรับปรุงการจัดกลุ่มผู้สอนวิชาพื้นฐานทั่วไปให้มีจำนวนที่พอเหมาะ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนการสอน เพื่ออาจารย์จะได้มีโอกาใช้เทคนิควิธีการสอนแบบต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาพื้นฐานทั่วไปมากกว่าการใช้วิธีสอนแบบบรรยายเพียงอย่างเดียว

1.2 ในด้านเนื้อหาวิชาในหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ผู้บริหารควรปรับปรุงการจัดเนื้อหาวิชาให้เหมาะสม และสอดคล้องตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป

1.3 ในด้านการบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ผู้บริหารควรจัดสัมมนาเกี่ยวกับการจัดหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปที่เหมาะสมและสอดคล้องตามความต้องการของสังคมปัจจุบัน โดยเชิญบัณฑิตของมหาวิทยาลัยรามคำแหงเข้าร่วมแสดงความคิดเห็น ควรปรับปรุงบริการด้านโสตทัศนูปกรณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป และจัดบริการด้านตำรา คู่มือ เอกสารประกอบการสอนให้รวดเร็วและเพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา

2. ข้อเสนอแนะต่ออาจารย์ในมหาวิทยาลัยรามคำแหงเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป

2.1 ในด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป อาจารย์ควรมีการวางแผนการสอนและใช้วิธีสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาในหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป และนำเอาสื่อการสอนรูปแบบต่าง ๆ มาใช้เพื่อช่วยในการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ

2.2 ในด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป อาจารย์ควรปรับปรุงวิธีการเขียนข้อสอบ และคำนึงถึงคุณภาพของข้อสอบที่ใช้วัดและ

ประเมินผลเพื่อให้สามารถวัดและประเมินผลในลักษณะที่นำความรู้ไปใช้ได้มากกว่า การวัดและประเมินผลแบบความรู้ความจำ และควรปรับปรุงเรื่องเวลาในการตรวจ ผลการสอบให้เหมาะสมตามความต้องการของนักศึกษา

2.3 ในด้านการบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการหลักสูตร วิชาพื้นฐานทั่วไป อาจารย์ควรมีการปรับปรุงตาราง คู่มือ เอกสารประกอบการสอน ให้มีคุณภาพและสมบูรณ์ เพื่อให้ให้นักศึกษาสามารถนำไปศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองได้

3. ข้อเสนอแนะต่อนักศึกษาในมหาวิทยาลัยรามคำแหงเกี่ยวกับหลักสูตร และการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป

3.1 ในด้านความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป นักศึกษา จะต้องมีความเข้าใจในความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป จึงจะช่วยให้ การเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปบังเกิดผลและสามารถนำไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ ต่อการดำเนินชีวิตจริงได้

3.2 ในด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป นักศึกษา ควรมีการวางแผนการเรียนวิชาพื้นฐานทั่วไปที่เหมาะสม เพื่อจะได้เกิดความรู้ความ เข้าใจในเนื้อหาวิชาเป็นอย่างดี และสามารถนำความรู้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อไป

3.3 ในด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป นักศึกษาจะต้องให้ความร่วมมือในเรื่องการวัดและประเมินผลวิชาพื้นฐานทั่วไปต่อ อาจารย์ผู้สอนและคณาจารย์ โดยปฏิบัติตามการสอบด้วยความสุจริต เพื่อเป็นเครื่อง ยืนยันว่านักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นบัณฑิตที่มีความสามารถและสามารถรับใช้ สังคมให้มีความเจริญก้าวหน้าตลอดไป .

4. ข้อเสนอแนะต่อนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงเกี่ยวกับหลักสูตรและ การเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป

4.1 ในด้านความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคาแหง บัณฑิตควรให้ข้อเสนอแนะในการกำหนดความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาตามที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตจริงได้ และเหมาะสมกับสภาพของสังคมปัจจุบันได้

4.2 ในด้านการบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคาแหง บัณฑิตควรให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการในหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปต่อผู้บริหารและสถาบัน โดยเข้าร่วมสัมมนาเมื่อมีโอกาส เพื่อจะได้ทราบปัญหาและหาแนวทางปรับปรุงแก้ไขต่อไป

5. ข้อเสนอแนะต่อมหาวิทยาลัยรามคาแหงเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป

5.1 มหาวิทยาลัยรามคาแหงเป็นมหาวิทยาลัยเปิดในลักษณะตลาดวิชา การจัดหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปที่เหมาะสมตามลักษณะของสถาบันนั้น ควรได้แนวความคิดมาจากบุคลากรภายในมหาวิทยาลัยทุกกลุ่มที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มีความสามารถทางด้านการจัดหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป เพื่อร่วมกันจัดสัมมนาและหาแนวทางปรับปรุงให้เหมาะสมต่อไป

5.2 มหาวิทยาลัยรามคาแหงควรส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป เพื่อให้นักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้ศึกษาในหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตจริง

6. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรได้ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบที่เหมาะสมสำหรับการจัดหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยไทย ซึ่งจะช่วยให้สามารถนำไปเป็นแนวทางปฏิบัติในการจัดหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปให้เหมาะสมกับสภาพสังคมของประเทศไทย

,

บรรณาธิการ

,

บรรณานุกรม

- กาญจนา บุญรมย์ สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในวิทยาลัยครู
ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา วิทยานิพนธ์ ค.ม.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2524, 117 หน้า อักสํเนา
- กิตติ จรรย์ยานนท "วิชาพื้นฐานทั่วไป" เอกสารประกอบการวิเคราะห์และกำหนด
หลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปตามเกณฑ์มาตรฐานของทบวงมหาวิทยาลัย สภาอาจารย์
และโรงแรมบางแสน 28 - 30 มกราคม 2526, 10 หน้า อักสํเนา
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะครุศาสตร์ หลักสูตร 4 ปี คณะครุศาสตร์ 2500 -
2504 ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2500, -96 หน้า
- เจริญ คันธวงศ์ "รายงานการวิจัยเรื่องสถานภาพและการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป
ในวิทยาลัยเอกชน" เอกสารประกอบการประชุมทางวิชาการ เรื่องวิชาพื้นฐาน
ทั่วไป ศูนย์สารนิเทศ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2 - 4 สิงหาคม 2522,
308 หน้า อักสํเนา
- ชมพันธุ์ ภูษธร ณ อยุธยา "หลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป" เอกสารประกอบ
การสอนวิชาการพัฒนาหลักสูตรและการสอนในระดับอุดมศึกษา 2525, 12 หน้า
อักสํเนา
- ธรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัย ข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยการศึกษา
ชั้นปริญญาตรี พ.ศ. 2514 โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2514,
89 หน้า
- ธีรารัง บัวศรี ทฤษฎีหลักสูตร (ตอนที่ 2) กรมการฝึกหัดครู 2504, 375 หน้า

บุญเหลือ เทพสุวรรณ, ม.ล. "สังเขปความรู้วิชาพื้นฐานทั่วไปคืออะไร ควรเรียน
 กว่สอบอย่างไร" เอกสารประกอบการประชุมทางวิชาการ เรื่องวิชาพื้นฐาน
 ทั่วไป ศูนย์สารนิเทศ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2 - 4 สิงหาคม 2522
 308 หน้า อักสาเนา

ประภาศรี สุฉันทบุตร สภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยรามคาแหง ในทัศนะของนักศึกษา
 ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2522,
 89 หน้า อักสาเนา

พลสิทธิ์ หนูชูชัย "วิชาพื้นฐานทั่วไปในสถาบันอุดมศึกษา : ร่วมกันคิด แต่ไม่ร่วม
 กันทำ" รามคาแหง 7 /: 301 - 309 เมษายน 2523

พัทธยา สายหู "ภารกิจของมหาวิทยาลัยด้านการเรียนการสอน" รายงานการ
 สัมมนาภารกิจของมหาวิทยาลัยที่สังคมไทยมุ่งหวัง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 บางแสน 2519, 212 หน้า อักสาเนา

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ หลักและวิธีการสอนระดับอุดมศึกษา ไทยวัฒนาพานิช 2522,
 237 หน้า

_____ "รายงานการวิจัยเรื่องสถานภาพและปัญหาของวิชาพื้นฐานทั่วไป"

เอกสารประกอบการประชุมทางวิชาการ เรื่องวิชาพื้นฐานทั่วไป ศูนย์สารนิเทศ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2 - 4 สิงหาคม 2522, 308 หน้า อักสาเนา

มหาวิทยาลัย, ทบวง ประมวลเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา
 กองวิชาการ 2525, 76 หน้า

รามคาแหง, มหาวิทยาลัย กฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
รามคาแหง สำนักอธิการบดี 2526, 339 หน้า

_____ "ประวัติมหาวิทยาลัยรามคาแหง" 10 ปี มหาวิทยาลัยรามคาแหง
 วิกตอเรียพิมพ์ 2524, 120 หน้า

เรณู ผลสวัสดิ์ พัฒนาการของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
 วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2523, 224 หน้า อักสำเนา
 ลวน สายยศ และ อังคณา สายยศ หลักการวิจัยทางการศึกษา โรงพิมพ์ทวีกิจ
 การพิมพ์ 2524, 287 หน้า

สมบูรณ์ ชิตพงศ์ การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ สำนักทดสอบ
 ทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523,
 197 หน้า

เสรี วงศ์มณฑา และ ปรัชญา เวสารัชช์ "สรุปผลการประเมินหลักสูตรวิชาพื้นฐาน
 ทั่วไป" เอกสารประกอบการสัมมนาการปรับปรุงหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปของ
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ หาดผาแดง ชลบุรี 10 - 12 มกราคม 2524,
 285 หน้า อักสำเนา

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา มหาวิทยาลัยแห่งสิงคโปร์ ภาควิชาอุดมศึกษา
 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2523, 126 หน้า

วิจิตร ศรีสอาน หลักการอุดมศึกษา ไทยวัฒนาพานิช 2518, 87 หน้า

วิชัย วงษ์ใหญ่ พัฒนาหลักสูตรและการสอน-มิติใหม่ ชเนศวรการพิมพ์ 2525,
 246 หน้า

วิเชียร เกตุสิงห์ คู่มือวิจัยสถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย สำนักพิมพ์เรืองอักษร
 2524, 181 หน้า

หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สำนักพิมพ์
 เรืองอักษร 2524, 153 หน้า

วิศนี คีลตระกูล บทบาทและความรับผิดชอบของอาจารย์ในวิทยาลัยครูภาคกลาง
 วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2521, 176 หน้า อักสำเนา

- Blackburn, R. and others. Changing Practices in Undergraduate Education. Berkeley, Calif., Carnegie Council on Policy Studies in Higher Education, 1976. 37 p.
- Benson, Darnell Susanne. "A Study of Adult Development Through Learning in General Education Courses," Dissertation Abstracts International. 42(9) 3881-A, March, 1982.
- Best, John W. Research in Education. Englewood Cliffs, New Jersey, Prentice-Hall, 1959. 399 p.
- Chanda, Arvinda, Curriculum Development and Evaluation in Education. New Delhi, Sterling Publishers, 1977. 104 p.
- Charter, W.W. "General Survey Courses," Journal of Higher Education. 13 1 - 15, January, 1946.
- Chiangmai University. Chiangmai University Bulletin 1972 - 1973. Thailand, Office of Public Relations, 1972. 238 p.
- Chomchai, Prachoom and others. Curriculum Reform with Reference to General Education in Southeast Asia. Bangkok, The Association of Southeast Asian Institution of Higher Learning, 1974. 164 p.
- Cronbach, Lee Joseph. Essentials of Psychological Testing. 3 rd. ed., New York, Harper, 1970. 752 p.
- Conant, James Bryant. The Education of American Teachers. New York, McGraw-Hill, 1963. 275 p.
- Ernest L. Boyer and Martin Kaplan. "Education for Survival," Change. 24 March, 1977.
- Glass, Gene Vann and Julian C. Stanley. Statistical Methods in Education and Psychology. New Jersey, Prentice Hall, Inc., 1970. 596 p.
- Harvard Committee. General Education in a Free Society. Cambridge, Mass., Harvard University Press, 1945. 267 p.

- Levine, Arthur. Handbook on Undergraduate Curriculum. San Francisco, Jossey-Bass Publisher, 1978. 662 p.
- Mayhew, Lewis B. Higher Education in the Revolutionary Decades. Berkeley, McCutchan, 1967. 269 p.
- McGiath, Earl J. and others. Toward General Education. New York, Macmillan, Co., 1948. 224 p.
- Samuel, Porter Thomas. "Attitudes of Selected California Community Junior College Faculty Toward Student Centered and Intellectually-Centered Concepts of General Education," Dissertation Abstracts International. 31(9) 4496-A, March, 1971.
- Sinlarat, Paltoon. "General Education Developing a Program for Thai Universities," Dissertation Unpublished Ph.D. University of Pittsburgh, 1976. 231 p.
- Tanner, Daniel and N. Laurel Tanner. Curriculum Development Theory into Practice. 2nd ed., New York, Macmillan Publishing, Co., Inc., 1975. 734 p.
- Tyrone, Turning Manne. "A Study of Community College General Education Programs as Perceived by Community College Students," Dissertation Abstracts International. 34(11) 7010-A, May, 1974.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามเรื่องปัญหาและความต้องการ การเรียนการสอน
วิชาพื้นฐานทั่วไปของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามทัศนะของ
ผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิต

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

6 สิงหาคม 2527

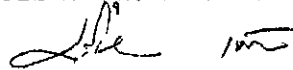
เรื่อง ขอความกรุณาในการตอบแบบสอบถาม

เรียน

ข้าพเจ้าเป็นอาจารย์สอนอยู่ในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ปัจจุบันลาศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ให้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง "ปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิต" และท่านเป็นผู้หนึ่งที่มีส่วนสำคัญในการให้ข้อมูลที่ช่วยให้การศึกษาวิจัยครั้งนี้ บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์แก่ผู้บริหารในการวางนโยบาย เกี่ยวกับการจัดหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป และเป็นประโยชน์ต่ออาจารย์และนักศึกษา ในการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

ข้าพเจ้าจึงใคร่ขอความกรุณาจากท่าน ได้โปรดตอบแบบสอบถามที่แนบมาพร้อมกับจดหมายฉบับนี้ แล้วส่งคืนกับผู้แจกแบบสอบถามด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง อนึ่ง คำตอบของท่านที่ตอบตรงกับความเป็นจริงจะยิ่งคุณค่าต่อการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างมาก ข้อมูลที่ได้จากท่านจะถือเป็นความลับ ผู้วิจัยจะรายงานผลการวิจัยเป็นส่วนรวมและขอรับรองว่าจะไม่เป็นผลเสียหายต่อท่านแต่ประการใด

ขอขอบพระคุณในความร่วมมือ

(นางศรันวล แก้วแพรง)

นิสิตปริญญาโทวิชาการอุดมศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

แบบสอบถาม

เรื่อง

ปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง
ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิต

วิชาพื้นฐานทั่วไป หมายถึง วิชาที่จัดขึ้นเป็นกลุ่มวิชาบังคับ และกลุ่มวิชาเลือก
สำหรับนักศึกษาทุกคน โดยจัดสอนให้แก่ นักศึกษาทุกคนในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามเกณฑ์
มาตรฐานทบวงมหาวิทยาลัย ว่าด้วยหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ในระดับปริญญาตรี ปี พ.ศ.
2525 ได้แก่ หมวดวิชาต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. หมวดวิชาสังคมศาสตร์
2. หมวดวิชามนุษยศาสตร์
3. หมวดวิชาภาษา
4. หมวดวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

โดยมีความมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้ศึกษาเนื้อหาวิชาต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความรอบรู้
มีคุณธรรม ศีลธรรม จรรยา มีความรับผิดชอบ เข้าใจตนเองและผู้อื่นได้อย่างดี
รู้จักเสียสละ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมปัจจุบันได้อย่างมีความสุข

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งออกเป็นสามตอน

ตอนที่ 1 ถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ถามเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ของ
มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ตอนที่ 3 ถามเกี่ยวกับความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป
ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความให้ถูกต้องสมบูรณ์
ตามความเป็นจริง

1. สถานภาพของท่านในปัจจุบันเป็น

- ☐ ผู้บริหาร (หมายถึงผู้ทำหน้าที่อธิการบดี รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
คณบดี รองคณบดี และหัวหน้าภาควิชา)
- ☐ อาจารย์ (หมายถึง อาจารย์ประจำสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปใน
มหาวิทยาลัยรามคำแหง)
- ☐ นักศึกษา (หมายถึง นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ชั้นปีที่ 2
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2527)
- ☐ บัณฑิต (หมายถึง บัณฑิตที่จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง
ในรุ่นที่ 9 ปีการศึกษา 2525)

2. คณะวิชาที่ท่านสังกัดอยู่ คือ

☐ คณะนิเทศศาสตร์	☐ คณะบริหารธุรกิจ
☐ คณะมนุษยศาสตร์	☐ คณะศึกษาศาสตร์
☐ คณะวิทยาศาสตร์	☐ คณะรัฐศาสตร์
☐ คณะเศรษฐศาสตร์	

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 และตอนที่ 3

ข้อความในแบบสอบถามตอนที่ 2 เป็น ปัญหา และตอนที่ 3 เป็น "ความ
ต้องการ" ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่ง
แบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ

1. ความมุ่งหมายของหลักสูตร
2. เนื้อหาวิชาในหลักสูตร
3. การจัดการเรียนการสอน
4. การวัดและประเมินผล
5. การบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการ

ให้ท่านอ่านข้อความในแบบสอบถาม แล้วพิจารณาถึงสภาพปัญหาและความต้องการในคําท่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ของมหาวิทยาลัยรามคำแหงว่ามีปัญหาและมีความต้องการหรือไม่ มากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับสภาพปัญหาที่เป็นจริง และตามความต้องการของท่าน โดยตัวเจมีมีความหมายดังต่อไปนี้

- 0 หมายถึง ไม่ปัญหา และไม่มีความต้องการ
- 1 หมายถึง มีปัญหาน้อย และมีความต้องการน้อย
- 2 หมายถึง มีปัญหาปานกลาง และมีความต้องการปานกลาง
- 3 หมายถึง ปัญหามาก และมีความต้องการมาก

ตอนที่ 2 ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปของมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ก. ปัญหาด้านความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชา พื้นฐานทั่วไปของมหาวิทยาลัยรามคำแหง	ปัญหา			
	0 ไม่มี	1 น้อย	2 ปานกลาง	3 มาก
1. ผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในความ มุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป				

ก. ปัญหาด้านความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชา พื้นฐานทั่วไปของมหาวิทยาลัยรามกาแหง	ปัญหา			
	0 ไม่มี	1 น้อย	2 ปานกลาง	3 มาก
2. ผู้เรียนขาดความรู้ความเข้าใจในความ มุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป				
3. ขอบเขตความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชา พื้นฐานทั่วไปที่กำหนดไว้กว้างเกินไป				
4. ความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ไม่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม				
5. ความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ขาดความชัดเจน				
6. ความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ที่กำหนดไว้ไม่สามารถนำไปปฏิบัติให้เกิดผล สำเร็จได้				
7. ขาดความสัมพันธ์ระหว่างความมุ่งหมาย ของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปกับสาขา วิชาอื่น				

ข. ปัญหาการเนื้อหาวิชาของหลักสูตรวิชา พื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง	ให้หา			
	0 ไม่มี	1 น้อย	2 ปานกลาง	3 มาก
1. การจัดวิชาพื้นฐานทั่วไปให้เป็นวิชาเบื้องต้น ของวิชาอื่น ๆ				
2. การจัดเนื้อหาวิชาเป็นไปในลักษณะ รายวิชาเกี่ยว				
3. การจัดเนื้อหาวิชาให้เป็นลักษณะบูรณาการ				
4. การจัดเนื้อหาวิชาไม่สอดคล้องกับความ มุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป				
5. เนื้อหาวิชาในหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ไม่ครอบคลุมทั้งสาขาสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ภาษา วิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์อย่างสมดุลย์				
6. มีการจัดเนื้อหาวิชาในหลักสูตร วิชาพื้นฐานทั่วไปมากเกินไป				
7. ผู้สอนขาดการปรับปรุงเนื้อหาวิชาใน หลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปให้เหมาะสม และทันต่อเหตุการณ์อยู่เสมอ				
8. การจัดเนื้อหาวิชาในหลักสูตรวิชา พื้นฐานทั่วไปไม่มีความเป็นพื้น ที่แท้จริง				

ค. ปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนวิชา พื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง	ปัญหา			
	1 ไม่มี	2 น้อย	3 ปานกลาง	4 มาก
1. ผู้สอนขาดการวางแผนการสอนวิชาพื้นฐาน ทั่วไปที่เหมาะสม				
2. ผู้เรียนขาดการวางแผนการเรียนวิชา พื้นฐานทั่วไปที่เหมาะสม				
3. ผู้สอนใช้วิธีสอนที่ไม่สอดคล้องกับเนื้อหา และกิจกรรมในหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป				
4. จำนวนผู้เรียนวิชาพื้นฐานทั่วไป ต่อห้องเรียนมีมากเกินไป				
5. ผู้เรียนวิชาพื้นฐานทั่วไป มีพื้นฐานความรู้ แตกต่างกัน				
6. การขาดความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอน กับผู้เรียนวิชาพื้นฐานทั่วไป				
7. การเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ใช้วิธีบรรยายเป็นส่วนใหญ่				
8. ผู้สอนไม่ค่อยได้ใช้สื่อการสอนสำหรับ การเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป				

ง. ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน วิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง	ปัญหา			
	0 ไม่มี	1 น้อย	2 ปานกลาง	3 มาก
1. การวัดและประเมินผลขาดความสอดคล้อง กับความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐาน ทั่วไป				
2. ข้อสอบวิชาพื้นฐานทั่วไปที่ใช้วัดและประเมินผล ไม่ครอบคลุมเนื้อหาวิชาที่สอน				
3. สภาพการควบคุมการสอบ ไม่สามารถ ป้องกันการทุจริตได้				
4. ผู้เรียนขาดความร่วมมือกับผู้สอนในเรื่อง การวัดและประเมินผลวิชาพื้นฐานทั่วไป				
5. การกำหนดเวลาในการตรวจผลงาน รายงานและข้อสอบมีน้อยเกินไป				
6. ข้อสอบขาดความเป็นปรนัยในการใช้ วัดและประเมินผลการเรียนการสอน วิชาพื้นฐานทั่วไป				
7. ปริมาณข้อสอบไม่เหมาะสมกับเวลาที่ใช้ ในการสอบ				

จ. ปัญหาด้านการบริหารหลักสูตรและการ บริการวิชาการหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง	ปัญหา			
	0 ไม่มี	1 น้อย	2 ปานกลาง	3 มาก
1. จำนวนหน่วยกิตของวิชาพื้นฐานทั่วไป มีมากเกินไปเมื่อเทียบกับจำนวนหน่วยกิต ทั้งหมดของหลักสูตร				
2. การจัดกลุ่มผู้เรียนไม่เหมาะสมต่อสภาพการ เรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป				
3. การบริหารหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป โดยมีคณะวิชาเป็นผู้รับผิดชอบ				
4. การให้นักศึกษาเรียนวิชาพื้นฐานทั่วไป ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้				
5. หนังสือในห้องสมุดที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า วิชาพื้นฐานทั่วไป มีจำนวนน้อย				
6. มีการจัดบริการด้านโสตทัศนูปกรณ์ที่เป็น ประโยชน์ต่อการเรียนวิชาพื้นฐานทั่วไป น้อย				
7. การบริการด้านตำรา คู่มือ และเอกสาร ประกอบการสอนล่าช้า ไม่เพียงพอ				
8. ตำรา คู่มือ และเอกสารประกอบการสอน ขาดความสมบูรณ์แบบที่จะใช้ศึกษาด้วยตนเอง				

ตอนที่ 3 ความต้องการเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ก. ความต้องการด้านความมุ่งหมายของหลักสูตร วิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง	ความต้องการ			
	0 ไม่มี	1 น้อย	2 ปานกลาง	3 มาก
1. ความมุ่งหมายของหลักสูตร ควรกำหนดขึ้น อย่างชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้				
2. ความมุ่งหมายของหลักสูตร ควรกำหนดให้ ผู้เรียนได้มีความรู้ และพัฒนาด้านคุณธรรม ศีลธรรมและความรับผิดชอบ				
3. ความมุ่งหมายของหลักสูตร ควรเน้นให้ ผู้เรียนได้นำความรู้ไปใช้ในชีวิตรประจำวัน				
4. ความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ควรมีความสอดคล้องกับความมุ่งหมายของ หลักสูตรสาขาวิชาอื่น ๆ				
5. ความมุ่งหมายของหลักสูตร ควรเน้นให้ ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อสาขาวิชาต่าง ๆ				
6. ความมุ่งหมายของหลักสูตร ควรเน้นทักษะ การแสวงหาความรู้ตลอดชีวิต				
7. ผู้เรียนควรมีความรู้ความเข้าใจในความ มุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป				
8. ควรมีการปรับปรุงความมุ่งหมายของหลักสูตร วิชาพื้นฐานทั่วไปให้ทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน อยู่เสมอ				

ข. ความต้องการด้านเนื้อหาวิชาของหลักสูตร วิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคาแหง	ความต้องการ			
	0 ไม่มี	1 น้อย	2 ปานกลาง	3 มาก
1. เนื้อหาวิชาควรมีความสอดคล้อง กับความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชา พื้นฐานทั่วไปที่กำหนดไว้				
2. เนื้อหาวิชา ควรส่งเสริมให้เกิดความรอบรู้ มีคุณธรรม ศีลธรรม และความรับผิดชอบ				
3. ควรจัดเนื้อหาวิชาให้สามารถนำความรู้ ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้				
4. ควรจัดเนื้อหาวิชาให้เหมาะสมกับ สภาพสังคมปัจจุบัน				
5. ควรจัดเนื้อหาวิชาให้เป็นวิชาเบื้องต้น ของแต่ละสาขา				
6. ควรจัดเนื้อหาวิชาให้เป็นบูรณาการ หลายวิชาเข้าด้วยกัน				
7. ควรจัดเนื้อหาวิชาในลักษณะรายวิชา เดี่ยว ๆ				
8. ควรจัดเนื้อหาวิชาให้ผู้เรียนสามารถ เลือกเรียนได้อย่างกว้างขวาง				

ค	ความต้องการด้านการจัดการเรียนการสอน วิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง	ความต้องการ			
		0 ไม่มี	1 น้อย	2 ปานกลาง	3 มาก
1.	ผู้สอนควรมีการเตรียมการสอนที่ดี และเหมาะสม				
2.	ผู้สอนควรกำหนดกิจกรรมและวิธีสอน ที่เหมาะสมกับลักษณะเนื้อหาวิชา				
3.	ผู้สอนควรจัดการเรียนการสอนหลายวิธี เพื่อให้เกิดความรู้ เจตคติ และทักษะ แก่ผู้เรียน				
4.	ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดง ความคิดเห็นหรือซักถาม				
5.	ควรจัดให้มีตาราง คู่มือ และเอกสาร ประกอบการสอนที่เหมาะสมและเพียงพอ สำหรับผู้เรียน				
6.	ผู้สอนควรใช้วิธีสอนและกิจกรรมที่กระตุ้น ให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์				
7./-	ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือก งานหรืองานตามความสนใจ				

ง. ความต้องการด้านการวัดและประเมินผล การเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปใน มหาวิทยาลัยรามคำแหง	ความต้องการ			
	0 ไม่มี	1 น้อย	2 ปานกลาง	3 มาก
1. ผู้สอนควรใช้วิธีการวัดและประเมินผล ความก้าวหน้าด้านการเรียนจากหลาย ๆ วิธีประกอบกัน				
2. ผู้สอนควรใช้วิธีการวัดและประเมินผล การเรียนการสอนจากพฤติกรรมของ ผู้เรียน				
3. ผู้สอนควรกำหนดให้มีการวัดและ ประเมินผลการเรียนการสอนอย่าง สม่ำเสมอ				
4. ควรมีการควบคุมการสอบอย่างรัดกุม เพื่อป้องกันการทุจริต				
5. ควรมีการนำผลของการวัดและ ประเมินผลมาปรับปรุงการเรียน การสอน				
6. ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มี ส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล				

จ. ความต้องการด้านการบริหารหลักสูตร และการบริการวิชาการหลักสูตรวิชา พื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง	ความต้องการ			
	0 ไม่มี	1 น้อย	2 ปานกลาง	3 มาก
1. ควรเปิดสอนรายวิชาพื้นฐานทั่วไป โดยคำนึง ถึงความสนใจของผู้เรียน				
2. มหาวิทยาลัยควรสนับสนุนการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป				
3. มหาวิทยาลัยควรสนับสนุนให้มีการจัดสัมมนา เพื่อปรับปรุงหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ให้เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน				
4. มหาวิทยาลัยควรจัดให้หน่วยงานอิสระ เป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารหลักสูตร วิชาพื้นฐานทั่วไป ..				
5. ควรมีการปรับปรุง บริการของสมุด เกี่ยวกับการศึกษาค้นคว้าวิชาพื้นฐานทั่วไป				
6. ควรจัดบริการ ตำรา คู่มือและเอกสาร ประกอบการสอนอย่างเพียงพอ ต่อการศึกษาค้นคว้าวิชาพื้นฐานทั่วไป				

ภาคผนวก ข

ผลการวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ เรื่อง
ปัญหาและความต้องการการเรียนรู้การสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป

ผลการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและความ
ต้องการในการเรียนรู้การสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป

ตาราง 23 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาคำความมุ่งหมายของ
หลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง

รายการ	t
1. ผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในความมุ่งหมายของหลักสูตร วิชาพื้นฐานทั่วไป	6.14
2. ผู้เรียนขาดความรู้ความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชา พื้นฐานทั่วไป	4.81
3. ขอบเขตความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปที่กำหนด ไว้กว้างเกินไป	5.53
4. ความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปไม่สอดคล้องกับ ความต้องการของสังคม	6.06
5. ความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปขาดความชัดเจน	5.81
6. ความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปที่กำหนดไว้ไม่ สามารถนำไปปฏิบัติให้เกิดผลสำเร็จได้	6.15
7. ขาดความสัมพันธ์ระหว่างความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชา พื้นฐานทั่วไปกับสาขาวิชาอื่น ๆ	5.40
รวมเฉลี่ย	5.70

ตาราง 24 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาค้นเนื้อหาของหลักสูตร
วิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง

รายการ	t
1. การจัดวิชาพื้นฐานทั่วไปให้เป็นวิชาเบื้องต้นของวิชาอื่น ๆ	5.65
2. การจัดเนื้อหาวิชาเป็นไปในลักษณะรายวิชาเดียว	6.27
3. การจัดเนื้อหาวิชาให้เป็นลักษณะบูรณาการ	6.11
4. การจัดเนื้อหาวิชาไม่สอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตร วิชาพื้นฐานทั่วไป	6.96
5. เนื้อหาวิชาในหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปไม่ครอบคลุมทั้งสาขา สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ภาษา วิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ อย่างสมดุล	8.61
6. มีการจัดเนื้อหาวิชาในหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปมากเกินไป	4.60
7. ผู้สอนขาดการปรับปรุงเนื้อหาวิชาในหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ให้เหมาะสมและทันต่อเหตุการณ์อยู่เสมอ	9.47
8. การจัดเนื้อหาวิชาในหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปไม่มีความเป็น พื้นฐานที่แท้จริง	7.57
รวมเฉลี่ย	6.91

ตาราง 25 ค่าอำนาจแจกของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามกาแหง

รายการ	t
1. ผู้สอนขาดการวางแผนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปที่เหมาะสม	2.81
2. ผู้เรียนขาดการวางแผนการเรียนวิชาพื้นฐานทั่วไปที่เหมาะสม	2.67
3. ผู้สอนใช้วิธีสอนที่ไม่สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรมในหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป	4.32
4. จำนวนผู้เรียนวิชาพื้นฐานทั่วไปต่อห้องเรียนมีมากเกินไป	5.62
5. ผู้เรียนวิชาพื้นฐานทั่วไปมีพื้นฐานความรู้แตกต่างกัน	6.58
6. การขาดความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนวิชาพื้นฐานทั่วไป	5.81
7. การเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ใช้วิธีบรรยายเป็นส่วนใหญ่	5.96
8. ผู้สอนไม่ค่อยได้ใช้สื่อการสอนสำหรับการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป	6.04
รวมเฉลี่ย	4.98

ตาราง 26 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาด้านการวัดและประเมินผล
การเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง

รายการ	t
1. การวัดและประเมินผลขาดความสอดคล้องกับความมุ่งหมาย ของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป	5.13
2. ข้อสอบวิชาพื้นฐานทั่วไปที่ใช้วัดและประเมินผลไม่ครอบคลุม เนื้อหาวิชาที่สอน	6.13
3. สภาพการควบคุมการสอบไม่สามารถป้องกันการทุจริตได้	5.22
4. ผู้เรียนขาดความร่วมมือกับผู้สอนในเรื่องการวัดและ ประเมินผลวิชาพื้นฐานทั่วไป	7.23
5. การกำหนดเวลาในการตรวจผลงาน รายงานและข้อสอบ มีน้อยเกินไป	4.86
6. ข้อสอบขาดความเป็นปรนัยในการใช้วัดและประเมินผล การเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป	6.63
7. ปริมาณข้อสอบไม่เหมาะสมกับเวลาที่ใช้ในการสอบ	5.26
รวมเฉลี่ย	5.78

ตาราง 27 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาค้นหาการบริหารหลักสูตร และการบริการวิชาการหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง

รายการ	t
1. จำนวนหน่วยกิตของวิชาพื้นฐานทั่วไปมีมากเกินไป เมื่อเทียบกับจำนวนหน่วยกิตทั้งหมดของหลักสูตร	5.98
2. การจัดกลุ่มผู้เรียนไม่เหมาะสมต่อสภาพการเรียนรู้การสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป	4.71
3. การบริหารหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป โดยมีคณะวิชาเป็นผู้รับผิดชอบ	5.27
4. การให้นักศึกษาเรียนวิชาพื้นฐานทั่วไป ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้	4.48
5. หนังสือในห้องสมุดที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าวิชาพื้นฐานทั่วไปมีจำนวนน้อย	5.87
6. มีการจัดบริการคำแนะนำที่ปรึกษาที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนวิชาพื้นฐานทั่วไปน้อย	4.82
7. การบริการคณาจารย์ คู่มือและเอกสารประกอบการสอนล่าช้าไม่เพียงพอ	7.70
8. การาคู่มือและเอกสารประกอบการสอนขาดความสมบูรณ์แบบที่จะใช้ศึกษาด้วยตนเอง	6.55
รวมเฉลี่ย	5.67

ตาราง 28 ค่าอำนาจแจกของแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการด้านความมุ่งหมาย
ของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง

รายการ	t
1. ความมุ่งหมายของหลักสูตรควรกำหนดขึ้นอย่างชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้	6.99
2. ความมุ่งหมายของหลักสูตรควรกำหนดให้ผู้เรียนได้มีความรู้และพัฒนาคุณธรรม ศีลธรรมและความรับผิดชอบ	8.21
3. ความมุ่งหมายของหลักสูตรควรเน้นให้ผู้เรียนได้นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน	5.69
4. ความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปควรมีความสอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตรสาขาวิชาอื่น ๆ	10.93
5. ความมุ่งหมายของหลักสูตรควรเน้นให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อสาขาวิชาต่าง ๆ	9.77
6. ความมุ่งหมายของหลักสูตรควรเน้นทักษะการแสวงหาความรู้ตลอดชีวิต	7.29
7. ผู้เรียนควรมีความรู้ความเข้าใจในความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป	6.48
8. ควรมีการปรับปรุงความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปให้ทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบันอยู่เสมอ	5.01
รวมเฉลี่ย	7.55

ตาราง 29 ทำานาจาแนกของแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการคานเนื้อหาวิชา
ของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคาแหง

รายการ	t
1. เนื้อหาวิชาควรมีความสอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตร วิชาพื้นฐานทั่วไปที่กำหนดไว้	6.81
2. เนื้อหาวิชาควรส่งเสริมให้เกิดความรอบรู้ มีคุณธรรม ศีลธรรม และความรับผิดชอบ	5.63
3. เนื้อหาวิชาควรจัดให้สาบารณาความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิต ประจำวันได้	6.13
4. เนื้อหาวิชาควรจัดให้เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน	7.00
5. ควรจัดเนื้อหาวิชาให้เป็นวิชาเบื้องต้นของแต่ละสาขา	6.49
6. ควรจัดเนื้อหาวิชาให้เป็นบูรณาการหลายวิชาเข้าด้วยกัน	4.74
7. ควรจัดเนื้อหาวิชาในลักษณะรายวิชาเดี่ยว ๆ	4.33
8. ควรจัดเนื้อหาวิชาให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้อย่าง กว้างขวาง	5.52
รวมเฉลี่ย	5.83

ตาราง 30 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง

รายการ	t
1. ผู้สอนควรมีการเตรียมการสอนที่ดีและเหมาะสม	6.51
2. ผู้สอนควรกำหนดกิจกรรมและวิธีสอนที่เหมาะสมกับลักษณะเนื้อหาวิชา	11.91
3. ผู้สอนควรจัดการเรียนการสอนหลายวิธี เพื่อให้เกิดความรู้เจตคติ และทักษะแก่ผู้เรียน	10.22
4. ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นหรือซักถาม	8.73
5. ควรจัดให้มีตาราง คู่มือและเอกสารประกอบการสอนที่เหมาะสมและเพียงพอสำหรับผู้เรียน	6.60
6. ผู้สอนควรใช้วิธีสอนและกิจกรรมที่กระตุ้นให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	5.85
7. ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกทำงานหรือค้นคว้าตามความสนใจ	6.05
รวมเฉลี่ย	7.98

ตาราง 31 การานาจาจากของแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการด้านการวัดและ
ประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคาแหง

รายการ	t
1. ผู้สอนควรใช้วิธีการวัดและประเมินผลความก้าวหน้าการ การเรียนจากหลาย ๆ วิธีประกอบกัน	8.18
2. ผู้สอนควรใช้วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนจาก พฤติกรรมของผู้เรียน	7.81
3. ผู้สอนควรกำหนดให้มีการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน อย่างสม่ำเสมอ	7.99
4. ควรมีการควบคุมการสอบอย่างรัดกุม เพื่อป้องกันการทุจริต	5.61
5. ควรมีการนำผลของการวัดและประเมินผลมาปรับปรุง การเรียนการสอน	9.27
6. ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการวัดและ ประเมินผล	6.96
รวมเฉลี่ย	7.64

ตาราง 32 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการด้านการบริหาร
หลักสูตรและบริการวิชาการหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง

รายการ	t
1. การเปิดสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปโดยคำนึงถึงความสนใจของ ผู้เรียน	5.91
2. มหาวิทยาลัยควรสนับสนุนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชา พื้นฐานทั่วไป	7.92
3. มหาวิทยาลัยควรสนับสนุนให้มีการจัดสัมมนาเพื่อปรับปรุงหลักสูตร วิชาพื้นฐานทั่วไปให้เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน	6.60
4. มหาวิทยาลัยควรจัดให้หน่วยงานอิสระ เป็นผู้รับผิดชอบในการ บริหารหลักสูตรวิชาพื้นฐาน	7.25
5. ควรมีการปรับปรุงบริการห้องสมุด เกี่ยวกับการศึกษาค้นคว้า วิชาพื้นฐานทั่วไป	9.72
6. ควรจัดบริการ คำรา คำมือและเอกสารประกอบการสอนอย่าง เพียงพอต่อการศึกษาค้นคว้าวิชาพื้นฐานทั่วไป	6.68
รวมเฉลี่ย	7.35

ตาราง 33 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนการสอนวิชา
พื้นฐานทั่วไป

ปัญหาในการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง	r
1. ด้านความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง	.74525
2. ด้านเนื้อหาวิชาของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง	.67663
3. ด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง	.50843
4. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน วิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง	.57495
5. ด้านการบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการหลักสูตร วิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง	.63201
รวมทั้งฉบับ	.635

ตาราง 34 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการในการเรียนการสอน
วิชาพื้นฐานทั่วไป

ความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง	r
1. ด้านความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง	.83273
2. ด้านเนื้อหาวิชาของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง	.71094
3. ด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง	.78931
4. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน วิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง	.76518
5. ด้านการบริหารหลักสูตรและบริการวิชาการหลักสูตร วิชาพื้นฐานทั่วไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง	.72395
รวมทั้งฉบับ	.770